

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับ
นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

คำนำ

การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพนับว่าเป็นหัวใจสำคัญ ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นไปได้ต่อเมื่อระบบการศึกษาตระหนักถึงความแตกต่างและสามารถตอบสนองเด็กแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในกรณีผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษที่เหนือกว่าเด็กในวัยเดียวกัน กลุ่มผู้เรียนเหล่านี้มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 10 วรรคสี่ว่า "การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น"

สำหรับประเทศไทย องค์ความรู้และหลักวิชาที่ถูกต้องในเรื่อง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย โดยเฉพาะด้านภาษา ซึ่งไม่เพียงแต่จะมีคุณค่าในตัวเองเท่านั้น ยังเป็นส่วนสำคัญที่เสริมให้ความสามารถด้านอื่นๆ โดดเด่นไปด้วย เด็กกลุ่มนี้ จะสามารถรับรู้หรือเรียนรู้ทางภาษาได้รวดเร็วลึกซึ้งกว่าเด็กทั่วไป พูดได้ก่อนวัย ชอบเล่นคำ เล่นภาษา รักการอ่าน สนใจกิจกรรมทางภาษามีอารมณ์ขัน เป็นต้น หากเด็กเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแล พัฒนาความสามารถอย่างถูกต้อง เหมาะสม ความสามารถโดดเด่นที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในหลากหลายสาขาที่มีคุณประโยชน์อย่างอนันต์ต่อสังคม

ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการเสาะหาและกระบวนการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในด้านภาษา สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชา และเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงสนับสนุนให้ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนารูปแบบและหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ขอขอบคุณคณะผู้วิจัย ผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนของ โรงเรียนดังกล่าว ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ร่วมมือและช่วยเหลือ จนทำให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาของไทยอย่างกว้างขวางต่อไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้สนับสนุนให้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนารูปแบบและหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และสมาคมครู-ผู้ปกครองให้เงินอุดหนุนสมทบการดำเนินงานวิจัยดังกล่าวด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อรายงานผลการใช้หลักสูตร การผลิตสื่อ และคู่มือครู ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ที่จะ เป็นทรัพยากรอันมีค่าของประเทศต่อไป

เอกสารเล่มนี้ เป็นรายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกสารชุดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔ เล่ม จำแนกตามโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ซึ่งแต่ละโปรแกรมจะประกอบด้วย รายงานการวิจัย ๑ เล่ม คู่มือและแผนการสอน ๑ เล่ม ดังรายชื่อเอกสารต่อไปนี้

๑. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๒. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๓. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๔. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๕. รายงานการวิจัยการประเมินพัฒนาการสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๖. คู่มือการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๗. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๘. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้าน

ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๕. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๑๐. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๑๑. รายงานการวิจัยการประเมินพัฒนาการสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๑๒. คู่มือการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๑๓. สรุปรายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๑๔. รายงานสรุปสภาพปัจจุบันและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษของประเทศไทย

คณะผู้วิจัยและผู้ดำเนินงานโครงการฯ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตสื่อ และคู่มือครู ที่เอื้อให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้พัฒนาในระดับที่สามารถตามความถนัดและความสนใจ ที่แสดงวิธีการสำรวจ กระบวนการจัดการศึกษา วิธีการสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยได้พัฒนาหลักสูตรและทดลองสอนในโรงเรียนดังกล่าวเป็นเวลา ๑ ภาคการศึกษา

หลักการที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว ประกอบด้วย ๑) การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน ๒) การเน้นความต้องการของโรงเรียนและชุมชน ๓) การนำทฤษฎีพหุปัญญาที่เชื่อว่ามนุษย์จะมีความสามารถได้หลายทาง โดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์รวมทั้งทางด้านภาษา สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม ทักษะ ๔) การเน้นกระบวนการกลุ่ม และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ๕) การสร้างโอกาสในการแสดงผลงาน ๖) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การใช้เครือข่ายศิษย์เก่าที่เป็นผู้อำนวยการมาให้ประสบการณ์ตรง ฯลฯ

ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาหลักสูตร คือ ๑) คุณสมบัติของผู้บริหาร (หัวหน้าหมวด ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ)

และผู้สอน อันได้แก่ วิทยุทัศน์ ความคิดยืดหยุ่นไม่ยึดติดกับกฎ
รูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิม และการสนับสนุนอย่างเต็มรูปแบบ
โดยการประกาศเป็นธรรมเนียมของโรงเรียน ๒) ทักษะคิดของครูและ
ความต้องการเห็นความสำเร็จของศิษย์ ความเสียสละ และความต้องการ
พัฒนาตนในด้านวิชาการ ๓) การสนับสนุนทางวิชาการผ่านนักวิจัยจาก
สถาบันอุดมศึกษา และ ๔) ทุนสนับสนุนที่ทำให้เกิดความคล่องตัว
ในการบริหารหลักสูตรผ่านงบที่ให้แก่นักวิจัย ส่วนปัญหาที่เป็น
อุปสรรคต่อการพัฒนาหลักสูตร คือ ๑) โครงสร้างหลักสูตรเดิม ในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายที่แบ่งนักเรียนออกเป็นสายต่างๆ โดยใช้คะแนน
เฉลี่ยสะสมแทนที่จะดูคะแนนของแต่ละวิชาว่าผู้เรียนมีความสามารถ
ทางด้านใดบ้าง แล้วให้นักเรียนสามารถเลือกพัฒนาได้มากกว่า ๑ ด้าน
ตามความสามารถ ๒) ทักษะคิดการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและทักษะคิดต่อ
วิชาชีพ ๓) ขอบจำกัดของหลักสูตรทำให้ผู้เรียนต้องเลือกเรียนสาย
วิทยาศาสตร์ที่ให้อิสระภาพในการเลือกเรียนสาขาวิชาที่กว้างกว่าในระดับ
อุดมศึกษา ๔) วิธีการบริหารโรงเรียนแบบเดิม ได้แก่การจัดสรร
งบประมาณและทรัพยากรที่รวมศูนย์ ขาดความคล่องตัว ควรให้มี
การจัดสรรงบประมาณเป็นโครงการในธรรมเนียมอันจะทำให้สะดวก
ต่อการประเมินโครงการ

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

องค์ความรู้ที่ได้ในการกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูง
ของผู้เรียน ข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้บ่งบอกว่า ความสามารถทางภาษา
อาจวัดได้จากค่าเฉลี่ย/เกณฑ์กลางมาตรฐานขั้นต่ำของผู้ที่มีความสามารถ

พิเศษด้านภาษาไทย ดังนี้ ๑) ความเร็วในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประมาณ ๒๕๐ คำต่อนาที ๒) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อย่างน้อยอยู่ในระดับวิเคราะห์ (ระดับ ๓) หรือสังเคราะห์ (ระดับ ๔) ๓) ความซาบซึ้งในวรรณกรรม อยู่ในระดับ ๓ (ความสามารถในการสังเคราะห์แนวคิดของเรื่อง) ๔) คุณธรรม ทักษะทางสังคม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับ กลาง-สูงมาก ๕) คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก ทั้งนี้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยได้แสดงออกถึงความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบด้วย

ส่วนในด้านการใช้เครือข่ายพ่อแม่ ปัจจุบันยังใช้ได้เพียงในระดับการขอให้ผู้ปกครองช่วยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและวิจารณ์ผลงานของลูก เพื่อนำมาปรับปรุงและผู้ปกครองในโรงเรียนเอกชนที่มีระบบการสื่อสารที่ดีกว่าจะให้ความสนใจในเรื่องนี้สูงกว่าผู้ปกครองในโรงเรียนของรัฐ

เครือข่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมและมีประโยชน์มากในโครงการคือเครือข่ายของศิษย์เก่าที่มีความชำนาญในด้านต่างๆ และมีวัยใกล้เคียงกับเด็กๆ ในอนาคตเมื่อโครงการนี้ขยายออกไปครอบคลุมหลาย ๆ วิชา เครือข่ายพ่อแม่และศิษย์เก่าจะมีบทบาทสูงมากในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ อุปถัมภ์ให้ลูกและหรือเพื่อนของลูก หรือรับนักเรียนไปฝึกงานเพิ่มเติม แสวงหาเวทีหรือโครงการ หรือโอกาสทางภาษาให้ลูกและเพื่อนๆ ของลูกได้แสดงความสามารถและการนำผลงานของผู้เรียนที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพไปผลิตเพื่อเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้างต่อไป

สำหรับข้อเสนอแนะ มีดังนี้ ระดับโรงเรียน ๑) ควรปรับปรุงการบริหารเวลาและตารางเรียน ๒) ควรปรับปรุงแนวทางการสื่อสาร

ระหว่างครูกับนักเรียน ให้เป็นการสื่อสารสองทาง ๓) ควรจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในรูปแบบรายโครงการสำหรับความสามารถพิเศษ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ๔) ควรจัดหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ๕) ควรพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษให้กับทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา รวมถึงวิชาเกษตรกรรมและวิชาเทคโนโลยีที่จำเป็นเหมาะสมกับบริบทด้านทรัพยากรและแนวทางการพัฒนาประเทศ และ ๖) ควรมีการฝึกงานอย่างต่อเนื่องหลังหลักสูตรระยะเวลาเรียน โดยมีหน่วยกิตรองรับเช่นกัน

ระดับกระทรวง ๑) รัฐควรมีแผนงานรองรับว่าจะให้ผู้มีความสามารถพิเศษเหล่านี้ไปทำงานอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ และควรมีหน่วยงานกลางที่มีแผนงานชัดเจนในการประสานงานเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ๒) ควรมีกฎเกณฑ์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเข้ามา มีบทบาทร่วมในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ในรูปแบบของทุนสนับสนุนการวิจัย หรือโครงการการจัดการศึกษาระดับชาติที่ให้สถาบันอุดมศึกษาให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องกับโรงเรียนในท้องถิ่น เดียวกัน ๓) ควรขยายผลการวิจัยนำร่องครั้งนี้และเร่งทำการพัฒนาบุคลากรให้ทันกับความจำเป็นและความต้องการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ ๔) ควรปรับโครงสร้างหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

ระดับชาติ ๑) ควรจัดตั้งองค์กรระดับชาติที่ถาวร เพื่อบริหารและวางระบบกลไกการดำเนินงานในเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยในระยะแรกอาจกำหนดให้อยู่ในหน่วยงานของรัฐและพัฒนา

๗

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ให้เป็นองค์กรในกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีกฎหมายรองรับ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว ๒) ควรมีสุนัขวิจัยแห่งชาติที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งสร้างและรวบรวมองค์ความรู้ในด้านนี้ โดยสุนัขวิจัยนี้ควรเป็นโครงการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
คำชี้แจง	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ง
สารบัญ	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๖
วิธีการดำเนินการศึกษา	๖
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๗
นิยามศัพท์เฉพาะ	๘
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๘
บทที่ ๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์และกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๒.๑ ลักษณะของผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา	๑๐
๒.๒ แนวทางการกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูง ของผู้เรียน	๑๕
๒.๓ หลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ	๑๗
๒.๔ ลักษณะของหลักสูตรสำหรับผู้มีความ สามารถพิเศษ	๒๕

	❖ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program)	๓๐
	❖ หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program)	๓๑
	❖ หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)	๓๒
	❖ การจัด Honors Program	๓๓
	❖ การให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring)	๓๔
๒.๕	กรณีศึกษาของนักเรียนที่เข้าโครงการพิเศษ	๓๘
	❖ การคัดสรรเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	๔๗
	❖ ปัญหาและความต้องการของเด็กที่มีความ สามารถพิเศษทางภาษา	๔๕
	❖ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์	๕๕
	❖ การเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ทางภาษา	๖๐
๒.๖	การใช้เครือข่ายพ่อแม่ในการจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ	๖๓
บทที่ ๓	รายงานผลการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ	๖๗
๓.๑	การพัฒนาหลักสูตรและการกำหนดความถนัด ทางภาษาขั้นสูงของผู้เรียน	๖๗
	❖ กระบวนการเสาะหา (การร่อนหาเพชร)	๖๕

	❖ หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)	๗๓
	❖ วิธีการเรียนและหลักสูตร	๗๓
	❖ วิธีการวัดผล	๘๐
	❖ บริบทของการนำหลักสูตรไปใช้	๘๓
๓.๒	การประเมินคุณภาพของหลักสูตร	๘๕
๓.๓	การกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูงของผู้เรียน	๑๑๔
๓.๔	กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ทางด้านภาษา	๑๒๐
	❖ กรณีศึกษาของนักเรียน โรงเรียนกรุงเทพ คริสเตียนวิทยาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๑๒๓
	❖ กรณีศึกษาของนักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา๑๒๕ (สิงห์ สิงหเสนี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	
	❖ กรณีศึกษาของนักเรียน โรงเรียนสตรีวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๑๓๖
๓.๕	การใช้เครือข่ายพ่อแม่ในการจัดการศึกษาพิเศษ	๑๔๕
บทที่ ๔	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๑๔๗
๔.๑	สรุป อภิปรายผล	๑๔๗
	๔.๑.๑ การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความ สามารถพิเศษ	๑๔๗
	๔.๑.๒ การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์	๑๔๘

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๔.๑.๓	การกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูง ๑๕๒	
	ของผู้เรียน	
๔.๑.๔	กรณีศึกษานักเรียนผู้มีความสามารถ ๑๕๓	
	พิเศษ	
๔.๑.๕	การใช้เครือข่ายพ่อแม่ในการ ๑๕๘	
	จัดการศึกษาพิเศษ	
๔.๒	ข้อเสนอแนะ ๑๖๐	
บรรณานุกรม ๑๖๕		
ภาคผนวก ๑๖๕		
❖ ตัวอย่างทำเนียบนักเรียน ๑๗๑		
❖ แบบทดสอบก่อนการเรียน ๑๗๕		
❖ แบบทดสอบหลังการเรียน ๑๘๑		
❖ คำพัฒนาการด้านภาษา ๒๐๓		
❖ คำพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๒๐๖		
❖ คำพัฒนาการด้านทักษะการคิด ๒๑๑		
❖ คำพัฒนาการด้านจิตพิสัย ๒๑๔		

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๓.๑	จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการหลักสูตรขยาย ประสบการณ์	๓๐
๓.๒	ผลการสำรวจความสนใจของผู้เรียนในโรงเรียน ที่ร่วมโครงการ	๓๑
๓.๓	โครงสร้างของหลักสูตรขยายประสบการณ์	๓๓
๓.๔	การประเมินความสามารถของผู้เรียนตามหลักสูตร	๔๒
๓.๕	แบบประเมินความพร้อมของโรงเรียน	๔๔
๓.๖	การประเมินหลักสูตรขยายประสบการณ์	๔๖
๓.๗	ความเห็นของนักเรียนในโครงการ ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	๔๘
๓.๘	สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	๕๒
๓.๙	ความเห็นของนักเรียนในโครงการ ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	๕๕
๓.๑๐	สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	๑๐๓
๓.๑๑	ความเห็นของนักเรียนในโครงการ ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ จากโรงเรียนสตรีวิทยา	๑๐๖

๓.๑๒	สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน โรงเรียนสตรีวิทยา	๑๑๒
๓.๑๓	เกณฑ์การคัดแยกเพชรน้ำเอกและเพชรน้ำหนึ่งทาง ภาษา	๑๒๒
๓.๑๔	กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ทางด้านภาษา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	๑๒๓
๓.๑๕	จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ หลักสูตรขยาย ประสบการณ์	๑๒๔
๓.๑๖	บันทึกการสอนและผลงานของผู้เรียน โรงเรียน กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	๑๒๕
๓.๑๗	กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ทางด้านภาษา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	๑๒๕
๓.๑๘	บันทึกการสอน และผลงานของผู้เรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	๑๓๑
๓.๑๙	กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ทางด้านภาษา โรงเรียนสตรีวิทยา	๑๓๖
๓.๒๐	บันทึกการสอนและผลงานของผู้เรียน โรงเรียนสตรีวิทยา	๑๓๗
๓.๒๑	ผลการคัดแยกผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา (เพชรน้ำเอก)	๑๔๓
๔.๑	เพชรน้ำเอกที่ผู้สอนเสนอชื่อมาว่าเป็นผู้มีความ โดดเด่น	๑๕๔

บทที่ บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กที่มีความสามารถพิเศษส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มีพลังมาก ชอบเคลื่อนไหว และทำงานตามความถนัดและความสนใจ มักจะอี้อัดภายใต้ความกดดันของห้องเรียนทั่วไปที่เน้นระเบียบวินัย บางคนไม่ชอบขีดเขียนหรือทำกิจกรรมที่ซ้ำซาก มักจะถูกครูกล่าวหาว่าสมาธิสั้นหรือขาดวินัย เด็กเหล่านี้จะแสดงความสามารถพิเศษออกมาได้ดีเมื่อไม่ได้อยู่ในห้องเรียนปกติ ชอบทำกิจกรรมที่ไม่มีคะแนน บ่อยครั้งมักไม่ได้คะแนนสะสมดีนัก อีกทั้งบางคนจะซ่อนความสามารถพิเศษเพื่อมิให้ตนเองเป็นเป้าหมายให้คนสนใจหรือหมั่นไส้

นอกจากนั้น เด็กเหล่านี้มักจะถูกกล่าวหาว่า "พูดจาเกินวัย" หรือ "แปลก" เพราะใช้ภาษาที่มีพลังและสูงเกินวัย ต่อมาไม่ว่าจะเริ่มสร้างภาษาที่มีพลังขึ้นเอง และบางครั้งจะเป็นภาษาที่เด็กอื่นในวัยเดียวกันอาจจะไม่เข้าใจ นี่ก็คือสาเหตุที่เด็กเหล่านี้มักจะชอบอยู่กับผู้ใหญ่ที่เข้าใจและมีความคิดในระดับเดียวกัน ซึ่งเด็กฉลาดจะชอบเล่นกับคำพ้องรูปพ้องเสียง

ข้อดีของเด็กเหล่านี้ก็คือ แม้ว่าเขาจะมีความสนใจที่หลากหลาย แต่ก็ต้องการลงลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและจะยึดติดอยู่กับงานนั้นจนกว่าจะทำ

สำเร็จ แล้วจึงจะมองหาสิ่งอื่นทำต่อไป ซึ่งมีแนวโน้มสูงที่จะกลายเป็น ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว เราพบว่านักเรียนในโครงการเพิ่มพูน ประสบการณ์ทางภาษายินดีเข้ามาทำโครงการที่เขาสนใจในช่วงปิดเทอม นอกจากนี้เขาจะแสดงความคิดได้หลากหลายมิติ ต้องการความสมบูรณ์ แบบ ชอบสร้างแล้วหรือแล้วสร้างใหม่เพื่อทดลองและปรับปรุง การเรียน การสอนจึงควรเน้นการทำโครงการ โดยเฉพาะในเรื่องที่เขาเลือกเอง เด็กพวกนี้จะชอบเรียนโดยการค้นพบและศึกษาคนเดียวด้วยตนเอง แต่ก็ ต้องการคำชี้แนะ เพราะบางครั้งจะสนใจไปหมดทุกเรื่อง จนมากไป ทำให้ไม่ไหว บทบาทของครู คือ ช่วยทำให้ขอบเขตแคบลง แนะนำแหล่ง ข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยดึงความสามารถ การเห็นคุณค่าของตนเอง ความ สามารถในการวิจารณ์ พัฒนางานเพื่อที่จะได้ผลงานที่ดีมีคุณค่า หรือหา ผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยชี้แนะ ให้กำลังใจ หาเวทีที่ใหญ่กว่าเวทีโรงเรียน ให้เขาได้แสดงและเสนอผลงาน

แต่เด็กเหล่านี้ก็คือ เด็กธรรมดาที่มีความเกียจคร้านบางครั้ง หรือ เหนื่อย เบื่อ ครูหรือพ่อแม่จึงต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้กำลังใจ และ กอดดันบางครั้ง ให้เกิดการทุ่มเท วิริยะอุตสาหะ เพื่อสร้างความสำเร็จให้ แก่ผลงาน ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษา คือ ผู้ที่มีทักษะทางภาษา และทักษะทางการคิดที่สูงและโดดเด่นกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้ สิ่งแวดล้อมเดียวกัน โดยมีการสร้างงานทางด้านภาษาที่แสดงความคิด สร้างสรรค์ และความเป็นเลิศทางวิชาการ มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึง ศักยภาพที่จะพัฒนาความสามารถได้อย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อนำมา เปรียบเทียบกับเด็กและเยาวชนที่มีอายุระดับเดียวกับ ในสภาพแวดล้อม หรือประสบการณ์เดียวกัน

ร่วมกันในสังคมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยให้
ผู้ปกครองและสังคมเขามามีส่วนร่วมในการประเมินผล ๔) ต้องตอบ
สนองความต้องการของผู้เรียน หลีกเลี่ยงการฝืนความรู้สึกที่ผู้เรียน
รู้สึกว่าถูกบีบบังคับให้เรียน และ ๕) ต้องเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง
ร่างกายและความคิด ความรู้สึก จิตใจ ดังนั้น องค์ประกอบของ
หลักสูตรจะต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ที่ดี
ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ในการจัดหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ **ดูษฎี
บริพัตร, หมอม (๒๕๔๐)** ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ว่า
หลักสูตรคือ ผลผลิตอันผสมผสานกันระหว่างเนื้อหาและวิธีการเสนอ
เนื้อหาให้แก่เด็ก (product of integrating content with process)
ต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและวิธีการเพื่อให้เกิดประสบการณ์
การเรียนรู้อย่างแท้จริง หลักสูตรที่พัฒนาแล้ว (differentiated program)
สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษต้องคำนึงถึงลักษณะนิสัย ความ
ต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของเด็ก

อาจกล่าวได้ว่า การสร้างหลักสูตรที่พัฒนาให้เหมาะกับเด็กที่มี
ความสามารถพิเศษนั้นต้องมีการคัดสรรเนื้อหา วิธีการสอน การสร้าง
ผลงานและโอกาสในการเสนอผลงานบนพื้นฐานของลักษณะนิสัย
ความต้องการและความสนใจของแต่ละคนต้องเป็นหลักสูตรที่ทั้งครูและ
เด็กสร้างขึ้นร่วมกัน ทำไปพร้อมกับการเรียนการสอนของเด็กตลอด
เวลา เพราะเป็นการพัฒนาที่เน้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การ
เรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน หลักสูตรจะต้องกระตุ้นและท้าทายเด็ก
ให้คิดค้นคว้า ทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สูงสุด เป็นการสร้างกรอบนอก (หลักสูตร) ให้เหมาะและได้ระดับกับ
เนื้อใน คือ ความสามารถพิเศษของเด็ก

หลักสูตรที่พัฒนาแล้วจะต้องเป็นหลักสูตรที่เรียกร่อง (และบังคับ)
ให้ครูปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ต้องเป็นหลักสูตรที่ไม่พึ่งพาหนังสือหรือ
แบบฝึกหัดบทใดบทหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่พึ่งพาครูคนเดียวและไม่พึ่ง
ตารางสอน มิฉะนั้นหลักสูตรที่พัฒนาจะไม่มีลักษณะยืดหยุ่น มีหลาย
รูปแบบตามความต้องการของเด็กแต่ละคน

หลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ จึงเป็นหลักสูตรพิเศษที่
กลุ่มนักการศึกษา นักวิชาการ ครูหรือผู้อำนวยการอื่นช่วยสร้างขึ้นมา
เพื่อเด็กที่มีความสามารถพิเศษโดยเฉพาะ ไม่ใช่การเปลี่ยนหลักสูตร
ซึ่งเขียนสำหรับเด็กทั่วไปมาสอนให้เร็วขึ้น หรือมีปริมาณมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

๑) สร้างและพัฒนาหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย

๒) จัดกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรดังกล่าวเพื่อพัฒนา
ความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย

๓) พัฒนาคู่มือและแผนการสอนสำหรับเป็นแนวทางในการจัด
การศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย

๔) นำผลที่ได้จากการวิจัยไปเผยแพร่ให้เกิดการดำเนินการใน
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษอย่างกว้างขวางต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

เดิมเมื่อเริ่มโครงการในเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ มีโรงเรียนสมัครเข้าร่วมโครงการ ๗ โรงเรียน แต่เมื่อผ่านกระบวนการตรวจสอบและสร้างความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ ถึง มีนาคม ๒๕๔๔ พบว่า มีโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการเพียง ๓ โรงเรียน คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยา เพราะสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของการเข้าร่วมโครงการได้ครบ

ดังนั้น ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ๒ โรงเรียน คือ โรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๑ โรงเรียน คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย **กลุ่มประชากร** คือ นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑,๗๗๑ คน และ**กลุ่มตัวอย่าง**ที่เป็นผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยที่ได้จากการใช้กระบวนการเสาะหาจำนวน ๘๒ คน หรือร้อยละ ๔.๖๓ ของประชากร ทั้งนี้ ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนา คัดแยก และหาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา ๑ ภาคการศึกษา ระหว่าง เดือนเมษายน - พฤศจิกายน ๒๕๔๔

วิธีการดำเนินการศึกษา

๑. กำหนดสมมุติฐานแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษา

๒. กำหนดและพัฒนาหลักสูตร (วัตถุประสงค์ โครงสร้าง กิจกรรม แนวการวัดและประเมิน) ให้สอดคล้องและสามารถตอบสนอง สมมุติฐานและแนวคิด ในข้อ ๑

๓. ประเมินผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร ก่อนเริ่มโครงการ

๔. ดำเนินการให้พัฒนาการ และสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้ เป็นเวลา ๑ ภาคการศึกษา

๕. ตรวจสอบและประเมินผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร เมื่อสิ้นสุดโครงการ

๖. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (บันทึกของผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง ผลการเรียนรู้ ผลงาน ฯลฯ)

๗. สัมภาษณ์ และสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

๘. วิเคราะห์ข้อมูล

๙. เขียนรายงานการวิจัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. รูปแบบและวิธีการจัดหลักสูตร สำหรับผู้ที่มีความสามารถ พิเศษด้านภาษาไทย

๒. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ สำหรับ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย

๓. หลักสูตรขยายประสบการณ์ สำหรับนักเรียนที่มีความ สามารถพิเศษด้านภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พร้อม กิจกรรม สื่อ และตัวอย่างผลงานของผู้เรียน

๔. คู่มือครูการจัดหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๕. องค์ความรู้เกี่ยวกับระดับความสามารถพิเศษทางภาษาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา หมายถึง นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกหลังจากเข้าเรียนในหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มาแล้ว แต่ในงานวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ เนื่องจากเป็นปีแรกยังไม่มีนักเรียนดังกล่าวจึงใช้วิธีคัดเลือกนักเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ ๒๐ จากการสะสม ๓ ภาคการศึกษา ที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีแนวทางภาษาที่สมัครใจเข้ารับการพัฒนาในโครงการ จำนวน ๘๒ คน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของโรงเรียนในโครงการจำนวน ๑,๗๗๑ คน หรือร้อยละ ๔.๖๓ ของประชากร

การพัฒนาความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย หมายถึง การพัฒนาความสามารถในด้านทักษะและผลงานทางภาษาไทย คุณธรรมและจริยธรรม ทักษะการคิด บุคลิกภาพและจิตพิสัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กระบวนการและวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรขยายประสบการณ์ ซึ่งจะใช้เวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ภาคการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร หมายถึง แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน แบบประเมินตนเอง แบบวัดแวว แบบสังเกตและวัดพฤติกรรมของผู้เรียนและผลงาน ที่นำมาใช้เพื่อวัดคุณภาพของหลักสูตรและประสิทธิภาพของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียน

บทที่

ปรัชญา วิสัยทัศน์

และกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีสมบุรณ์ มีความสมดุลทั้งจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันดีงามให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนควบคู่ไปกับการรู้และความสามารถต่างๆ (กรมวิชาการ, ๒๕๔๔) ลักษณะเช่นนี้ยิ่งต้องเน้นมากขึ้นในกลุ่มของผู้มีความสามารถพิเศษที่มีสติปัญญาและไหวพริบสูง เพื่อที่จะมิให้เขาเหล่านี้ นำความสามารถพิเศษที่ตนมีไปเอาर्डเอาเปรียบหรือเบียดเบียนผู้อื่น อันจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสังคม และกระบวนการพัฒนาผู้เรียนจะต้องมุ่งปลูกฝังความเอื้ออาทรและทักษะทางสังคม เพื่อให้เขาเหล่านี้มีความสำนึกร่วมที่จะนำความสามารถพิเศษของเขาไปทำให้สังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิมสำหรับคนส่วนใหญ่ที่ด้อยกว่าเขาในด้านสติปัญญา

๒.๑ ลักษณะของผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา

ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาคำถามที่มักจะมีผู้ถามอยู่ตลอดเวลา คือ "ความสามารถพิเศษทางภาษา"

คืออะไร และรู้อย่างไรว่าใครคือผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา คำตอบเรื่องนี้ต้องอาศัยทฤษฎีทางภาษาและทฤษฎีพหุปัญญา กล่าวคือ

ทฤษฎีทางภาษาได้แบ่งความสามารถในการใช้ภาษาตามเจตนา ในการสื่อสารออกเป็น ๕ ลักษณะ ดังนี้ (ลำออง หิรัญบุรณะ, ๒๕๔๔)

๑. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ เช่น ความซาบซึ้งในความงาม หรือความสุนทรีย์ อารมณ์รักเสราอาฆาต หรือหุดหู่ เป็นต้น ผู้ที่เก่งด้านนี้มักจะเป็นกวี นักเขียน ผู้ชำนาญในการแต่งคำสคู่คดี

๒. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเล่าเรื่องราว บรรยายเหตุการณ์ให้ชวนติดตาม อยากรฟัง ตื่นเต้น สมจริง แม้ว่าบางทีจะเป็นแค่จินตนาการ

๓. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อแสดงเหตุและผลเชิงตรรกะ อันได้แก่ ความสามารถของนักคิด นักปราชญ์ นักคนควาทฤษฎีปรัชญา ความสามารถประเภทนี้เป็นรากฐานของวิธีการคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

๔. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านนี้ได้แก่ นักแต่งเรื่องตลกขบขัน นักเสียดสีสังคม เช่น นักเล่นลำตัด นักพูดบางคน นักเขียนการ์ตูนล้อเลียนบุคคลทางการเมืองและสังคม ความสามารถประเภทนี้เป็นรากฐานของการใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ ที่ต้องอาศัยการคิดเชิงอเนกนัย หรือการคิดหลายทิศทาง

๕. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อหว่านล้อมให้คนเห็นด้วย หรือให้ทำตาม อันเป็นความสามารถของครู นักเทศน์ และศาสดาของศาสนาต่าง ๆ ความสามารถประเภทนี้ต้องอาศัยความสามารถในข้อ ๑ และ ๔ ไปพร้อมๆ กัน

ส่วนการ์ดเนอร์ (Gardner, ๑๙๙๓) ได้ให้ความหมายของความสามารถพิเศษทางภาษาว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างความตื่นเต้น (excite) ความพึงพอใจ (please) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษามักจะเป็นคนที่ชอบคิด ชอบอ่าน ชอบเขียน เรียนรู้ได้ดีในเรื่องภาษา จากการได้เห็น ฟังเสียง สามารถเข้าใจความหมายของหลักเกณฑ์ทางภาษา การสร้างสรรค์ทางภาษา

ฉะนั้น ถ้าจะสรุปว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาคือใคร ก็พอกล่าวได้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา คือเด็กที่สามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ ใช้ภาษาเพื่อเล่าเรื่องราว ใช้ภาษาเพื่อแสดงเหตุและผลเชิงตรรกะ ใช้ภาษาเพื่อสร้างความบันเทิง และใช้ภาษาเพื่อหวานลอมให้คนเห็นด้วย ซึ่งความสามารถเหล่านี้จะแสดงออกมาเด่นชัดและสูงกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ซึ่งบางคนอาจจะแสดงเด่นชัดในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อก็ได้

นอกจากนี้ ยังมีนิยามของนักการศึกษาอื่นๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

พาร์ค (Parke, ๑๙๘๕) ให้ความเห็นว่าความสามารถพิเศษนั้นประกอบด้วย

- ลักษณะทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Characteristics)
- ลักษณะทางจิตพิสัย (Affective Characteristics)
- ลักษณะของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ (Characteristics of Creative Student)

ลักษณะทางด้านพุทธิปัญญา คือ ความสามารถสูงในการแปรค่าสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น อักษร เสียง อุปมาอุปไมย ฯลฯ เด็กเหล่านี้มีความสามารถในการจำที่ไม่อาจทำให้เขาสามารถกักเก็บข้อเท็จจริงต่าง ๆ

มากมายไว้ในหัว สามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ อย่างทะลุปรุโปร่ง และมีสมาธิดี

ลักษณะทางจิตพิสัย จะพบว่า เด็กเหล่านี้มีความรู้สึกไวต่อตนเอง คนอื่น และสิ่งแวดล้อม ชอบที่จะอยู่กับผู้ใหญ่หรือเด็กที่มีอายุมากกว่า มีความมุ่งมั่น มานะ วิริยะอดสาหะเพื่อที่จะเห็นผลสำเร็จของงาน เจ้าความคิด สามารถแก้ปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ดี มักจะแสดงความเป็นผู้มีส่วนร่วม

ลักษณะของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ จะแสดงออกดังนี้

๑. มีสติปัญญาสูง
๒. ชอบทดลองความคิดใหม่ ๆ เรื่องใหม่ ๆ อยู่เสมอ
๓. มีสายตากว้างไกลมองสิ่งต่างๆ ในภาพรวมได้
๔. ชอบทำงานที่ท้าทายและแปลกใหม่
๕. มีความคิดเป็นของตัวเอง
๖. ชอบความสนุกสนาน ขี้เล่น

ส่วนแวน ทัสเซล - บาสกา (Van Tassel - Baska, ๑๙๕๖) เสนอว่า ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษามีลักษณะดังนี้

๑. มีความคล่องในการอ่านและอ่านหนังสือได้ถูกต้อง
๒. สนใจคำศัพท์และความสัมพันธ์ของคำ
๓. สามารถใช้ศัพท์สูง
๔. ลำดับเรื่องราวที่อ่านได้
๖. สนุกสนานในการพูดคุยเรื่องของวรรณคดี
๗. เขียนบรรยายเรื่องราวและสื่อสารได้ดี

๘. อ่านหนังสือได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
๙. สนุกสนานกับการเล่นปริศนาและเกมทางภาษา
- ๑๐ สนุกกับการใช้ภาษาทั้งการพูดและการเขียน
๑๑. แสดงออกว่ามีความเข้าใจโครงสร้างของภาษาโดยการพูดและการเขียน

รูบิน และทอมสัน (อ้างอิงในสำออง หิรัญบุรณะ, ๒๕๔๒ จาก Rubin and Thomson, ๑๙๘๓) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความสามารถทางภาษาไว้ดังนี้

๑. ค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
๒. มีการจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับภาษา
๓. มีความคิดสร้างสรรค์และมีการทดลองใช้ภาษา
๔. สร้างโอกาสให้กับตนเองและค้นหายุทธวิธีในการฝึกใช้ภาษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
๕. เรียนรู้ที่จะอาศัยความไม่แน่นอนสร้างความแน่นอนหรือเป็นไปได้ และพัฒนากลยุทธ์ที่จะเข้าใจภาษาโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกคำ
๖. ใช้คำคล่องจอง ความสัมพันธ์ของคำในการจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว
๗. นำสิ่งที่ผิดไปใช้ให้ถูก (Make error work)
๘. ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ในภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อให้บังเกิดความคล่องแคล่วในการเรียนรู้ภาษาที่สอง
๙. ใช้คำอธิบายความหมายประกอบบางตอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

๑๐. เรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในการเดาอย่างชาญฉลาด

๑๑. เรียนรู้ภาพรวมของภาษาและระเบียบของภาษาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษา

๑๒. เรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ ในการใช้ภาษา เช่น เทคนิคในการช่วยให้บทสนทนาคำเนินต่อไป เป็นต้น

๑๓. มีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันทั้งการพูดและการเขียน รวมทั้งเรียนรู้รูปแบบของภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์เป็นทางการด้วย

๒.๒ แนวทางการกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูงของผู้เรียน

ในอดีตคนที่เก่งภาษาก็จะมีผลงานออกมาในลักษณะการเขียนหนังสือ โคลง กลอน นวนิยาย ซึ่งก็ไม่ค่อยจะประสบความสำเร็จทางด้านอาชีพนักเขียนเท่าที่ควร จนมักจะมีคำหนึ่งที่ติดหู คือ "นักเขียนไส้แห้ง" แต่สำหรับปัจจุบันคำดังกล่าวคงจะใช้ไม่ได้อีกแล้ว เพราะจะเห็นว่าผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาออกมาประกาศศักดา จนเป็นที่ยอมรับในสังคม ใช้ความสามารถที่มีอยู่ประกอบอาชีพและเป็นที่ยอมรับได้อย่างอาชีพนักเขียน นักแปล หรือนักพูดชื่อดังอย่าง จตุพล ชมพูนิช อุดม แต้พานิช อาจารย์สุนีย์ ลินธุเดชะ เป็นต้น หรือแม้แต่อาชีพตกที่หลายคนจบแค่ชั้นประถมศึกษา แต่ก็สามารถใช้การมคมคายให้ผู้ชมหัวเราะคลายเครียดได้ และรวมไปถึงอีกหลาย ๆ อาชีพที่อาศัย "พรสวรรค์ทางภาษา" (รวมกับพรแสวง) เพื่อสร้างอาชีพที่มั่นคงได้ในสังคม

แต่ความสามารถพิเศษทางภาษานั้นมิได้หมายถึงผู้ที่มีความสามารถทางด้านวรรณกรรมเท่านั้น มีหลายสาขาวิชาที่ต้องการความ

สามารถพิเศษทางภาษา นักการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ นักผลิตสื่อ ครู นักเทศน์ นักพูดล้วนแต่ต้องการความสามารถพิเศษด้านภาษาทั้งสิ้น ดังนั้น การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จึงควรเป็นการพัฒนาเพิ่มเติมให้แก่ผู้ที่มีศักยภาพทางด้านภาษา ไม่ว่าจะป็นนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ หรือสายภาษา - ศิลปะ และหลักสูตรจะต้องเปิดช่องว่างให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้พัฒนาความสามารถนี้ให้เต็มตามศักยภาพ **ถำอง หิริญบูรณะ (๒๕๔๒)** ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถพิเศษด้านภาษาและอาชีพที่เหมาะสมดังนี้

ความสามารถพิเศษทางภาษา	อาชีพที่เหมาะสม
ช่างเจรจา ช่างพูด	นักพูด นักการเมือง นักโต้วาที
ชอบเล่นกับภาษา เจ้าคารม	พิธีกร นักเขียนบทประพันธ์
ล้อเลียนหรือเลียนแบบวิธีพูด/ เขียนของผู้อื่นได้ดี	นักแสดง ลำม นักแปล
สนใจและชอบศึกษาที่มาของภาษา ชอบวิเคราะห์	นักภาษาศาสตร์ ครูภาษา นักแต่งคำถามให้รายการ ตอบปัญหาทางวิทยุ ทีวี
ชอบเล่นเกม หรือทำเกมภาษา เช่น ปริศนาอักษรไขว้	ครูภาษา นักภาษาศาสตร์ นักทำสื่อ บรรณาธิการ "ขายหัวเราะ" "ลับสมอง"
ชอบสร้างคำศัพท์หรือสำนวนแปลก ๆ ขึ้นไ้เอง	กวี นักเขียนคำขวัญ คำโฆษณา (Copy writer)
ชอบท่องและจำคำศัพท์ ความจำดี จำอะไรไ้ยาว ชอบจดบันทึก ชอบสะสม บทประพันธ์คำกลอน เจ้าบทเจ้ากลอน สามารถแต่งบทกวีนิพนธ์ไ้ถึงระดับมืออาชีพ	กวี นักเขียนคำขวัญ คำโฆษณา (Copy writer) นักแต่งสุนทรพจน์ นักเขียนบทละครขบขัน

ความสามารถพิเศษทางภาษา	อาชีพที่เหมาะสม
ชอบเล่านิทาน สามารถแต่งเรื่องราวที่ซับซ้อน พิศดาร เดิมไปด้วยจินตนาการ	นักเขียนนวนิยาย เรื่องสั้น นักเขียนบทละคร นักแสดง
ชอบอ่านหนังสือ มีหนังสือติดตัวเป็นประจำ	นักคิด นักหนังสือพิมพ์ บรรณาธิการ นักจัดรายการวิทยุ ทีวี นักวิชาการ
ชอบแสดงความคิดเห็นชอบขีดเขียน บุคลิกการทางการสื่อสารมวลชน เช่น สารคดี บทความ	นักการเมือง นักคิด นักหนังสือพิมพ์ บรรณาธิการ นักจัดรายการวิทยุ ทีวี นักวิชาการ นักศึกษา นักปราชญ์
มีอารมณ์ขัน ชอบความสนุกสนาน มีความสามารถในการเล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนาน น่าติดตาม ประสบความสำเร็จในการด้นกลอนสด ลำตัด เพลงฉ่อย ฯลฯ	ดาราตลก นักเขียนบทละครตลก ดาวตลก ศิลปินพื้นบ้าน นักเขียน สโลแกน โฆษณา

๒.๓ หลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

การจัดหลักสูตรโดยทั่วไปมีอยู่หลายประเภท ซึ่ง แกลททอน (Glathorn อังโดย นาดยา ปิติธนนานนท์ และคณะ, ๒๕๔๒) ได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่

๑. หลักสูตรต้นแบบ (Recommended curriculum) เป็นหลักสูตรที่องค์กร หน่วยงาน หรือบุคคลจัดทำขึ้นเพื่อตั้งให้ เป็นหลักสูตรตามอุดมการณ์ ปรัชญาที่ผู้จัดทำต้องการให้เห็นเป็นแนวทางในการนำไปใช้ โดยทั่วไปหลักสูตรประเภทนี้มิได้เป็นหลักสูตรที่บังคับให้ใช้ทั่วประเทศ แต่เป็นเพียงหลักสูตรที่มุ่งให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก่ท้องถิ่นและสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรของตนเองขึ้นมา

๒. หลักสูตรของสถาบัน (Written curriculum) เป็นหลักสูตรที่

สถานศึกษาจัดทำขึ้น ซึ่งประกอบด้วย คู่มือ หรือคำแนะนำหลักสูตร (curriculum guides) แผนภูมิแสดงขอบข่ายและการจัดลำดับการเรียนรู้ ในมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจน โปรแกรมการเรียนรู้ หลักสูตรประเภทนี้ถือเป็นหลักสูตรที่เป็นทางการ มีผลบังคับใช้กับสถานศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ (official curriculum) เพราะเป็นหลักสูตรที่ควบคุมการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนของ ท้องถิ่นหรือสถานศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่านโยบายการจัดการศึกษาของ ท้องถิ่นหรือสถานศึกษาได้มีการนำไปปฏิบัติจริง จนสู่ห้องเรียน

๓. หลักสูตรของครู (Taught curriculum) เป็นหลักสูตรที่ครูได้นำไปใช้จัดการเรียนการสอนจริงในห้องเรียน

๔. หลักสูตรเสริม (Supported curriculum) เป็นหลักสูตรที่รวบรวม ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกในการจัดโปรแกรมการเรียนต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้อาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมไปถึงข้อมูลในลักษณะสิ่งพิมพ์ สื่อ การศึกษา และเทคโนโลยีทางการศึกษาในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ แม้กระทั่ง สถานที่และแหล่งความรู้ต่าง ๆ ในชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนข้อมูลความรู้ ทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลที่ส่งเสริมสนับสนุนการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน

๕. หลักสูตรเตรียมสอบ (Test/assessed curriculum) ได้แก่ แบบทดสอบ และการประเมินผลนักเรียนในลักษณะต่าง ๆ

๖. หลักสูตรที่ผู้เรียนได้รับจริง (Learned curriculum) เป็นหลักสูตรระดับล่างสุด เพราะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่นักเรียนได้เรียนรู้จริงใน โรงเรียน ไม่ว่าจะได้รับการเรียนการสอนโดยตรง หรือจาก

ประสบการณ์ต่าง ๆ โดยอ้อมที่โรงเรียนจัดให้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เช่น เฟลคูลสัน ไวแมน (Felhusen Wyman, ๑๙๘๐) คลาก (Clark, ๑๙๘๓) ซาโต และ จอห์นสัน (Sato and Johnson, ๑๙๗๘) เคแพลน (Kaplan, ๑๙๗๕) หรือ เมเคอร์ (Maker, ๑๙๘๒) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษควรแตกต่างจากหลักสูตรธรรมดา คือ จะต้องสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของเด็ก

กรมวิชาการ (๒๕๔๔) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นรูปแบบหนึ่งในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยเหตุที่ว่า "โครงงาน" เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะของการศึกษา สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง และประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่นอกจากนี้ การเรียนรู้โดยโครงงานเป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างห้องเรียนกับโลกภายนอก ซึ่งเป็นชีวิตจริงของผู้เรียนผู้สอน ผู้เรียนได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ที่เรียนกับการนำไปใช้ อีกทั้งระหว่างทำโครงงานผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ปัญหา หากคำตอบ ทุกคนได้แสดงความสามารถออกมาอย่างเต็มที่และเสรีไม่มีอะไรปิดกั้น อีกทั้งยังได้ฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิต อันได้แก่ ทักษะในการทำงาน การจัดการ การอยู่ร่วมกัน คุณธรรมและค่านิยมต่างๆ ก็จะถูกหล่อหลอมขึ้นขณะปฏิบัติโครงงานร่วมกัน ส่วนผู้สอนสามารถจะทราบความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน วิธีคิด วิธีการเรียน จากการสังเกต อันจะทำให้มองเห็นแนวทางและวิธีการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถที่มีอยู่ในตัว

ผู้เรียนแต่ละคนได้

แนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ เรนซูลี (Joseph S. Renzulli) ที่ได้กล่าวไว้ในบทความ *"How to Develop an Authentic Enrichment Cluster"* ซึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ออกความเห็นว่า การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้นควรจะเป็น *"หลักสูตรเพื่อชีวิต"* โดยใช้หลักการสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑. หลักสูตรจะต้องใช้โจทย์ชีวิต หรือสิ่งที่นักเรียนพบในชีวิตจริง เพราะจะทำให้ผู้เรียนสนใจและกระโดดเข้าไปจัดการกับโจทย์ดังกล่าว และทุ่มเทให้ในการแก้โจทย์ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ความสนใจใฝ่ติดตามงาน ความกระหายที่จะหาทางเลือกต่าง ๆ

๒. โจทย์ชีวิตหรือสิ่งที่นักเรียนพบในชีวิตจริงนั้นมักจะไม่มีคำตอบกันอยู่แล้ว ถ้าหากโจทย์ที่นำมาใช้นี้มีคำตอบที่ใครเขียนไว้แล้ว โจทย์นี้ก็จะเป็นเพียงโจทย์สำหรับการฝึกหัด (training exercises) ที่ไม่ต่างไปจากโจทย์ในหนังสือเรียน ยกตัวอย่างเช่น สมเด็จพระเทพฯ เคยทรงเล่าให้อาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒฟังว่า เมื่อทรงพระเยาว์ทรงเบื่อการทำโจทย์คณิตศาสตร์เวลาปิดเทอม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงโปรดให้ศึกษารายได้ รายรับของครอบครัวชาวเขาอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามว่าจะต่อสู้กับความยากจนของเขาเหล่านั้นได้อย่างไร จะเห็นได้ว่าโจทย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นโจทย์ที่ไม่มีสิ่งที่คนคิดไว้ให้เรียบร้อย เป็นโจทย์ที่จะสร้างความยุติกันดีให้กับคนกลุ่มหนึ่งที่มีตัวตนจริง

๓. โจทย์ชีวิตหรือปัญหาจริง ๆ ของนักเรียนนั้น ผู้ที่เข้ามาแก้โจทย์

จะต้องหาข้อมูลใหม่ หรือสร้างสิ่งใหม่ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางด้านทัศนคติความเชื่อของกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายในโจทย์ เช่น เด็กนักเรียน ไปเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการคู่วิถีของเด็กวัยรุ่น ในชุมชนของตัว เพื่อนำมาวิเคราะห์รายงาน ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นข้อมูลใหม่ ที่ทำให้คนเริ่มคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ของเด็กวัยรุ่น

๔. โจทย์ชีวิตนั้นจะต้องมีกลุ่มเป้าหมายจริงที่เป็นผู้ให้ข้อมูล เล่าเหตุการณ์ ให้บริการ หรือมีสิ่งของผลผลิตจริง ไม่ใช่การสมมติหรือ จัดฉาก เช่น ครูอาจจะให้นักเรียนรายงานในห้องเรียนผลของการ สัมภาษณ์เจ้าอาวาสถึงประวัติของวัดที่มีอายุมากกว่า ๑๐๐ ปี แต่การ รายงานในห้องเรียนนี้เป็นเพียงการซ้อม หรือเตรียมตัวเด็ก รายงานนี้ จะต้องไปถึงมือสมาชิกกลุ่มประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่ได้อ่านข่าวนี้ใน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอย่างสนใจ

น่าเสียดายที่การเรียนรู้ในห้องเรียนทั่วไปนั้นมักไม่เหมือนชีวิตจริง ในห้องเรียนจะมีการจัดตารางสอนที่แยกชีวิตออกเป็นวิชา แยกวิชา ออกเป็นหัวข้อ ตามศาสตร์ของแต่ละวิชา อันกลายเป็นตัวบังคับข้อมูล ที่จะให้นักเรียนไปค้นคว้าและให้เขาทำกิจกรรม หลังจากนั้น การสอบ เกรดที่ได้ก็จะเป็นตัวตัดสินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเขา รูปแบบ ที่ตึงและรัดตัวเช่นนี้ ไม่นานก็จะปิดกั้นการกระหายใคร่เรียน เพราะ นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ว่าจะเอาไปใช้ได้อย่างไร การจัดห้องเรียนจึง ควรเป็น "ห้องเรียนชีวิต" ซึ่งจะต้องประกอบด้วย กิจกรรมที่มีการค้นคว้า มีการสร้าง การผลิตที่นักเรียนเขาสวมบทบาทของนักวิจัย นักเขียน ศิลปินหรืออาชีพอื่น ๆ ตัวอย่างของกิจกรรมในหลักสูตรเพื่อชีวิตใน

สาขาวิชาต่าง ๆ ที่ได้นำไปจัดเป็นห้องเรียนชีวิต ดังนี้

ด้านภาษา ศิลปะ วรรณคดี มนุษยศาสตร์

๑. ชมรมนักเขียนวัยรุ่น
๒. ยุวกวี
๓. สมาคมวรรณกรรมไทย - จีน
๔. ชมรมนักหนังสือพิมพ์วัยรุ่น
๕. นิตยสารเพื่อนเด็ก

ด้านวิทยาศาสตร์ (ชีววิทยาและฟิสิกส์)

๑. สมาคมเพื่อนช่าง
๒. สถาบันวิจัยทางชีววิทยาและวิทยาศาสตร์กายภาพ
๓. ชมรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
๔. ชมรมนักประดิษฐ์หุ่นยนต์
๕. ชมรมนักซ่อมและประดิษฐ์เครื่องไฟฟ้าและเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

ด้านทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง

๑. สถาบันวิจัยดนตรีอิเล็กทรอนิกส์
๒. การสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ (ผลิตการ์ด งานหัตถกรรม บรรจุภัณฑ์ ของที่ระลึกให้นักท่องเที่ยว ฯลฯ)
๓. ชมรมศิลปะการแสดง (รับแสดงในงานต่างๆ)
๔. ชมรมรำและแอวเพลงอีสาน (รับแสดงในงานต่างๆ)

๕. ชมรมผลิตรายการทีวี (รับแสดงในงานต่างๆ)
๖. วงดุริยางค์สากล (รับแสดงในงานต่างๆ)
๗. ชมรมดนตรีไทย (รับแสดงในงานต่างๆ)
๘. ชมรมถ่ายรูป (สร้างโปสเตอร์ท้องถิ่น รับผิดชอบต่อบริการในงานต่างๆ)

ด้านสังคมศาสตร์

๑. ชมรมไทดำ (หรือชนกลุ่มน้อยในท้องถิ่นตน)
๒. ชมรมประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
๓. ทีมนักวิจัยสังคม
๔. ชมรมภูมิศาสตร์
๕. ชมรมนักเล่นที่สมัครเล่น

ด้านคณิตศาสตร์

๑. บริษัทสื่อสิ่งพิมพ์คณิตศาสตร์
๒. สมาคมผู้เชี่ยวชาญอุปถัมภ์คณิตศาสตร์
๓. ชมรมนักคณิตศาสตร์สตรี
๔. สมาคมแข่งขันคณิตศาสตร์
๕. Math Puzzle Challenge ราย ๓ เดือน

ด้านคอมพิวเตอร์

๑. ชมรม Graphic Design
๒. บริษัทผลิตวิดีโอเกม

๓. สมาคมครูสอนคอมพิวเตอร์
๔. สมาคมสื่อสร้างสรรค์โดยคอมพิวเตอร์
๕. สมาคมสื่อสิ่งพิมพ์บนจอ

ด้านพลศึกษา

๑. The Experimental Games Research Team
๒. The Physiology of Sport Study Group
๓. The Physical Fitness Support Group
๔. The Institute for the Study of Multicultural Recreation

ด้านอุตสาหกรรมศิลป์ และคหกรรมศาสตร์

๑. สมาคมนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์
๒. นักวิจัยสถาปัตยกรรม
๓. สมาคมผู้คุมครองผู้บริโภค
๔. สมาคมลดความอ้วน
๕. สถาบันแฟชั่นในอนาคต
๖. ชมรมอาหารไทย -สากล

แนวคิดเรื่องโครงการและหลักสูตรเพื่อชีวิตนี้ ก่อนข้างจะสอดคล้องกับแนวคิดของ แซลลี่ เบอร์แมน (Sally Berman, ๑๙๕๕) ใน **PERFORMANCE-BASED LEARNING for the MULTIPLE INTELLIGENCES CLASSROOM** ในตำราเล่มนี้ แซลลี่ เบอร์แมน เสนอแนวการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้จากการลงมือทำงานด้วย

ตนเองโดยตรง และมีประสบการณ์ที่ตรงกับชีวิตจริงที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ขอมูล เอาไปทดลองใช้แก้ปัญหา หรือสร้างสิ่งใหม่ หรือพัฒนาฝีมือของตน ไปสู่ระดับความเป็นมืออาชีพ การใช้หลักสูตรที่มีลักษณะเช่นนี้ จะทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีคุณภาพ เพราะโครงสร้างของหลักสูตรจะทำให้ผู้เรียนต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะจะต้องถามคำถามต่อไปนี้อยู่ตลอดเวลา

- ❖ ขณะนี้กำลังทำอะไร และฝีมืออยู่ในระดับใด (มือใหม่ เริ่มเรียน ฝึกงาน มืออาชีพ ผู้เชี่ยวชาญ) ใช้เกณฑ์อะไรในการตัดสินใจ
- ❖ จุดแข็งของข้าพเจาคืออะไร
- ❖ ระดับฝีมือที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคือระดับใด
- ❖ ทำอย่างไรจึงจะไปถึงระดับนั้นได้
- ❖ ต้องพัฒนาตนเองในเรื่องอะไรบ้าง
- ❖ จะขอความช่วยเหลือ หรือความรู้ หรือเรียนรู้ทักษะกระบวนการใดอย่างไร จากใคร

ความแตกต่างระหว่างหลักสูตรของผู้ที่มีความสามารถพิเศษกับหลักสูตรของเด็กปกติ

จุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนาหลักสูตรให้กับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ คือ การสร้างประสบการณ์ให้กับเด็กกลุ่มนี้ ที่มีคุณภาพแตกต่างไปจากหลักสูตรปกติ (Miraca U.M. Gross and other, ๒๐๐๑) คือ

๑. เป้าหมายของหลักสูตรนั้นจะต้องแสดงให้เห็นและเสริมความสามารถพิเศษของเด็กกลุ่มนี้ ซึ่งจะต้องแตกต่างไปจากเด็กปกติ

๒. เน้นการใช้ทักษะการคิดระดับสูงอันเป็นนามธรรมอย่างสลับซับซ้อน

๑. ทำให้เด็กทุกคนตระหนักและแสดงออกมาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เราจึงควรปรับหลักสูตรปกติให้เหมาะสมใน ๔ เรื่องต่อไปนี้คือ

- ❖ เนื้อหา (Content)
- ❖ กระบวนการ (Process)
- ❖ ผลงานผู้เรียน (Product)
- ❖ สภาพแวดล้อม (Learning Environment)

เทอร์เทิล และ เมเกอร์ (Tuttle and Becker, ๑๙๘๑) ให้ความสำคัญเห็นถึงหลักสูตรเด็กที่มีความสามารถพิเศษว่า แตกต่างจากหลักสูตรปกติมี ๔ ด้าน คือ

- ☞ ทักษะความคิดระดับสูง (Higher Cognitive Thinking Skills)
- ☞ ทักษะทั่วไปขั้นสูง (Advanced General Skills)
- ☞ ทักษะในเนื้อหาระดับสูง (Advanced Content Skills)
- ☞ เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้

๑. **ทักษะความคิดระดับสูง** หมายถึง ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับสูงของบลูม (Bloom Taxonomy of Educational Objectives) ซึ่งเป็นขั้นการวิเคราะห์ (analysis) การสังเคราะห์ (synthesis) และการประเมินค่า (evaluations) นักเรียนสามารถใช้ทักษะสามตอนนี้ได้โดยไม่ต้องใช้เวลาเรียนในขั้นความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้

๒. **ทักษะทั่วไปขั้นสูง** ได้แก่ ความคิดวิจารณ์ญาณ ทักษะการแก้

ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์

๓. ทักษะในเนื้อหาในระดับสูง เป็นทักษะที่ต้องใช้เมื่อเรียนในชั้นสูง
ขึ้น เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา

๔. เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ในระดับ
สติปัญญาระดับต่ำจนถึงระดับสูงจะกลับกันกับเด็กปกติดังแสดงใน
แผนภูมินี้

	การประเมินค่า	เวลา
	การสังเคราะห์	
	การวิเคราะห์	
	การนำไปใช้	
	ความเข้าใจ	
	ความรู้ความจำ	
เวลา		

นักเรียนปกติ

นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ควรให้แต่ละคนได้มีโอกาสเลือกตาม
ความสนใจ ความต้องการ ความจำเป็น และความสามารถที่แตกต่างกัน
เช่น เด็กสามารถจะทำงานให้เสร็จโดยวิธีใดก็ได้

ในขณะเดียวกัน **คุณฐิติ บริพัตร ณ อยุธยา (๒๕๔๐)** กล่าวว่าต้องม
ีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและวิธีการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่าง
แท้จริงและการสร้างหลักสูตรที่พัฒนาให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความ

สามารถพิเศษนั้น ต้องการคัดสรรเนื้อหา วิธีการสอนและเสนอผลงาน บนพื้นฐานของลักษณะนิสัย ความต้องการและความสนใจของเด็กแต่ละคน ต้องเป็นหลักสูตรที่ทั้งครูและเด็กสร้างขึ้นร่วมกัน ทำไปพร้อมกับ การเรียนการสอนของเด็กตลอดเวลา เพราะเป็นการพัฒนา ซึ่งเน้นการจัด กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งเหมาะสมกับเด็ก เป็นการ กระตุ้นและท้าทายเด็กให้คิดค้นการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการสร้างกรอบนอก (หลักสูตร) ให้ เหมาะสมและไต่ระดับเนื้อหา คือ ความสามารถพิเศษของเด็ก

หลักสูตรที่พัฒนาแล้วต้องเป็นหลักสูตรที่เขาเรียกร่อง (และบังคับ) ให้ครูปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ต้องเป็นหลักสูตรที่ไม่พึ่งพาหนังสือหรือ แบบฝึกหัดบทใดบทหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่พึ่งพาครูคนเดียวและไม่พึ่ง ตารางสอน มิฉะนั้นหลักสูตรที่พัฒนาจะไม่มีลักษณะยืดหยุ่นมีหลาย รูปแบบตามความต้องการของเด็กแต่ละคน

เป้าหมายของหลักสูตรสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ

เด็กที่มีความสามารถพิเศษทุกคนควรจะได้รับการส่งเสริม พัฒนาด้านต่าง ๆ ให้เต็มศักยภาพของความอัจฉริยะ ฉะนั้นแนวโน้ม ของหลักสูตรจึงต้องพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (Carroll, ๑๕๗๘)

๑. พัฒนาความสำเร็จสูงสุดของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และ ให้โอกาสเด็กในการค้นหาศักยภาพของตนเอง
๒. ความมีอิสระ เป็นตัวของตัวเอง และแบ่งเวลาได้เหมาะสม
๓. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง คนรอบข้างและสังคม
๔. เป็นผู้มีมนุษยธรรม

๕. เป็นคนใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๖. มีความคิดและการกระทำที่สร้างสรรค์
๗. มีวิธีการคิดของตนเองในการแก้ปัญหาและหาทางออกของปัญหา
๘. เตรียมพร้อมที่จะประกอบอาชีพ และดำเนินชีวิตในสังคม

๒.๔ ลักษณะของหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

หลังจากที่นักเรียนผ่านกระบวนการคัดเลือกว่าเป็นผู้มีความสามารถพิเศษ โดยทั่วไปหลักสูตรปกตินั้นจะมีเนื้อหาที่เด็กเหล่านี้มีความสามารถอยู่แล้ว หรือใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เป็นการทบทวน และตอกย้ำที่เด็กปกติต้องการ แต่ไม่จำเป็นสำหรับเด็กกลุ่มนี้ที่สามารถรับรู้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น วิธีการหนึ่งคือการปรับหลักสูตรให้กระชับ ตัดเนื้อหาที่เด็กกลุ่มนี้รู้แล้วออก และนำเวลามาเพิ่มพูนประสบการณ์ของเด็ก ซึ่งเรียกหลักสูตรประเภทนี้ว่าหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ของเด็ก หลังจากพัฒนาเด็กไปได้ระยะหนึ่ง จะพบว่าเด็กมีความถนัดในด้านต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน การพัฒนาหลักสูตรก็จะเป็นการขยายประสบการณ์เพื่อเพิ่มคุณภาพและศักยภาพของผู้เรียนในเรื่องที่เขาถนัดและสนใจ โดยใช้การขยายหลักสูตร หรือจัด Honors Program หรือให้เด็กไปทำงานภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษจัดออกเป็น

- ❖ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program)
- ❖ หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program)

- ❖ หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)
- ❖ หลักสูตร Honors Program
- ❖ การให้ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาคูแกล (Mentoring)

❖ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program)

จากการวิจัยพบว่า เด็กในระดับอายุเดียวกันมีความแตกต่างเรื่องความสามารถพิเศษอย่างน้อยถึง ๗ ชั้นปี ในแต่ละสาขาวิชา (อุษณีย์ โปธิสุข, ๒๕๔๑ อ้างอิงจาก George, ๑๙๙๕) ดังนั้น การจัดการศึกษาที่จัดตามระดับอายุมากกว่าระดับความพร้อม จึงเป็นปัญหาที่ไม่เฉพาะตัวเด็กที่รู้สึกล้มเหลว แต่เป็นสิ่งที่ตระหนักกันดีในวงการศึกษาดังที่ **พาสโซ** (อุษณีย์ โปธิสุข, ๒๕๔๑ อ้างอิงจาก Passow, ๑๙๙๑) กล่าวไว้ว่า การที่เด็กต้องทำสิ่งที่ต่ำกว่าความสามารถของตัวเอง เป็นเรื่องที่ทารุณมากกว่าการที่เด็กทำงานยากกว่าเป็นบางครั้งคราว

การจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาเรียน (Acceleration) เป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นทางการศึกษาได้มากขึ้นวิธีหนึ่ง แต่ต้องมีกระบวนการที่ถูกต้องรัดกุมจึงจะเป็นผลดีกับเด็ก

กลยุทธ์ทางการศึกษาใด ๆ ที่เด็กสามารถเรียนกับผู้อื่นที่สูงกว่าวัยของตัวเองได้ เรียกว่าการสอนแบบลดระยะเวลาเรียนทั้งสิ้น

ประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาเรียน คือ

๑. ช่วยให้เด็กเก่งไม่เบื่อหน่ายการเรียนปกติในวิชาที่เขาไปได้เร็วกว่าเพื่อน ๆ

๒. สามารถเรียนตามศักยภาพของตัวเอง

๓. ลดทัศนคติทางลบกับการเรียนรู้ ลดความท้อแท้

๔. เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนสิ่งที่ยากขึ้น ให้เหมาะกับ
ความสามารถของตัวเอง

๕. เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการถดถอยทางศักยภาพของเด็ก
หรือทำลายศักยภาพของตัวเอง

❖ หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program)

เป็นวิธีการจัดการศึกษาแบบขยายกิจกรรมในหลักสูตรให้กว้าง
และลึกซึ้งกว่าที่มีอยู่ในหลักสูตรปกติ เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ
เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหา ซึ่งเด็กอาจใช้เวลามากกว่าหรือ
น้อยกว่าที่เด็กอื่นในชั้นเรียนเดียวกันก็ได้

การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ สามารถวางแผนในการจัด
การศึกษาให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษระดับอายุต่างกัน แต่มีความ
สนใจและมีความสามารถใกล้เคียงกันมาเรียนด้วยกันเป็นบางชั่วโมง
โดยปรับเนื้อหาในหลักสูตรให้เข้มข้นและกว้างขวางมากขึ้น (อุษณีย์
โพธิสุข, ๒๕๔๓)

วัตถุประสงค์ในการจัดหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Gray A.
Davis and Sylvia Rimm, ๑๙๙๔)

๑. ทำให้มีทักษะพื้นฐานและผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยไม่จำกัดด้าน
อายุ

๒. ให้แนวทางและเนื้อหาจากหลักสูตร

๓. ให้เรียนรู้ได้กว้าง หลากหลาย และซับซ้อน

๔. นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนเนื้อหาและความลึกซึ้งของ
เนื้อหาเอง

๕. เนื้อหาที่มีความซับซ้อน เหมาะสมกับเด็ก
๖. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแก้ปัญหา
๗. ส่งเสริมทักษะการคิดระดับสูง การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
๘. พัฒนาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง และพัฒนาคุณธรรม
จริยธรรม

๕. สร้างแรงจูงใจและการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมถึงการพัฒนา
อาชีพ

สำหรับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านภาษาไทยก็เพื่อ
พัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษาไทยให้ในระดับที่
กว้าง ยาก และลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้
และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษา มากกว่าที่จะเน้น
เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อการเรียน เพื่อฝึกทักษะกระบวนการและทักษะ
ในการเรียนภาษา การนำกระบวนการและทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการ
การศึกษาสื่ออื่น ๆ หรือภาษาอื่น ๆ ใดต่อไป

❖ หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)

เป็นวิธีการจัดโปรแกรมการศึกษานอกหลักสูตรสำหรับเด็กที่มี
ความสามารถพิเศษ ที่สามารถตอบสนองความสนใจและความสามารถ
ในรายบุคคลได้ดีขึ้น ทั้งยังสามารถทำงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มได้
ทั้งสิ้น เด็กสามารถเรียนเกินกว่าหลักสูตร

การขยายหลักสูตรภาษาไทยเป็นการสร้างประสบการณ์และความ
เป็นเลิศในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ที่สามารถนำไปใช้ในการ
ทำงานได้ ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์

สืบสวนสอบสวนหาความรู้และทักษะที่อยู่นอกเหนือจุดมุ่งหมายในการเรียนของหลักสูตรปกติ โดยเฉพาะทักษะที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์และฝึกให้ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างชัดเจน ตลอดจนการทำโครงสร้างการเรียนรู้ แผนการเรียน การวางแผนการศึกษา และการจัดการ ในแง่หนึ่งของหลักสูตรขยายประสบการณ์จึงเหมือนกับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

❖ การจัด Honors Program

Honors Program มักจะจัดโดยมหาวิทยาลัยสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางวิชาการและมีความสามารถสูงกว่าเด็กทั่วไป โปรแกรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนที่ต้องการเรียนเพิ่มเติมหรือเรียนหลักสูตรที่กว้างและลึกกว่าหลักสูตรธรรมดา ซึ่งการสอนจะเจาะลึกและได้ลงปฏิบัติจริง นักเรียนจะได้เรียนรู้อย่างใกล้ชิดจากอาจารย์มหาวิทยาลัย ที่จะมาสนับสนุนและส่งเสริมทั้งในด้านความสามารถทางวิชาการและทักษะทางสังคม

เมื่อเรียนจบในหลักสูตร Honors Program นักเรียนจะได้รับใบประกาศนียบัตรเพื่อรับรองความสามารถพื้นฐาน ความถนัด เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

หลักการจัด Honors Program รวมไปถึงสาขาวิชาที่เปิดก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละมหาวิทยาลัย นักเรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนตามสาขาที่ตนเองถนัดและสนใจ

❖ การให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring)

การให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring) นี้มีใช้กันมากอยู่แล้วในสาขาวิชาแพทย์ กฎหมายและธุรกิจ แต่ทางด้านศิลปะและภาษายังไม่มีการนำมาใช้อย่างเป็นทางการ ผู้เรียนต้องไขว่คว้าหาที่เรียนเองตามความสนใจ คือ สนใจเรื่องใดก็หา "พระอาจารย์" แล้วไปฝากเนื้อฝากตัว อันเป็นวิธีการศึกษาวิชาชีพเดิมในสังคมไทย การนำผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแลมาใช้ในสังคมไทย จึงน่าจะเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายเพราะเขากับพื้นฐานเดิมของสังคมไทยอยู่แล้ว

ในบทความที่ ฮันท์ลีย์ และ อัลเลน (SaraBeth Huntley and Jonathan Allen) เสนอในการประชุมโลก World Council for Gifted and Talented Children Istanbul (August, ๑๙๕๕) นักการศึกษาทั้งหลายได้ให้คำจำกัดความว่า ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษา หรือ "ครู" หมายถึงการที่ผู้เรียนเคารพ มีศรัทธา เพราะมีประสบการณ์หรือผลงานที่เขาชื่นชอบ "ครู" เหล่านี้ จะมีสายตาไว เห็นศักยภาพในตัวผู้เรียน และต้องการดึงศักยภาพนี้ออกมา โดยเต็มใจที่จะสั่งสอนมอบวิชาความรู้ ทักษะ เทคนิค ช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้ก้าวหน้าในอาชีพ เป็นต้นแบบให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ สร้างฐานความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ดึงเขามาร่วมงานเป็นการสร้างโอกาสที่ใหญ่ประสบการณ์ ให้คำวิจารณ์ที่มีค่า ช่วยแนะนำแก้ปัญหา อีกทั้งเป็นตัวอย่างทั้งทางด้านพฤติกรรม ทักษะ และส่งเสริมผู้เรียนในอาชีพการงาน

การให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาช่วยเหลือเด็กที่มีความสามารถโดดเด่น โดยมากจะทำในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เด็กมีความถนัดและสนใจอย่างชัดเจน และมีทักษะพื้นฐานทางสังคมดี มีการจัดระบบ

วิธีเรียนของตนเองได้ดีแล้ว ซึ่งเด็กสามารถทำงานภายใต้คำแนะนำ
ของผู้เชี่ยวชาญ การให้คำแนะนำนี้ ฮันทเลย์ และ อัลเลน (SaraBeth
Huntley and Jonathan Allen : World Council For The Gifted And
Talented , Istanbul ๑๙๙๙) ได้เสนอว่ามี ๔ รูปแบบคือ

๑. การให้คำปรึกษาระยะสั้น
 ๒. การให้คำปรึกษาระยะยาว
 ๓. การให้คำปรึกษาตลอดชีวิต และ
 ๔. การให้คำปรึกษาแก่กันและกัน
- โดยแบ่งการให้คำปรึกษา เป็น ๓ ช่วง คือ
๑. การสอน (Input)
 ๒. กระบวนการทำงาน (Process)
 ๓. การพัฒนาผลงาน (Output)

เทคนิคที่ผู้ให้คำปรึกษาต้องใช้

ส่วนเทคนิคที่ผู้ให้คำปรึกษาต้องใช้ การเป็นผู้ฟังที่ดี การให้ความสำคัญ
สำคัญไม่แสดงความคิดเห็น ให้เวลาลูกศิษย์ให้คิด (ออกม้างๆ) และ
ตัดสินใจเองว่าจะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดที่ควรทำ การเฝ้าสังเกตวิธีการทำงาน
และผลงานของลูกศิษย์ การให้คำปรึกษาในด้านเป้าหมาย ความรู้สึก
แผนงาน ข้อมูลหรือกระบวนการที่ขาดไป ความก้าวหน้าของงาน การแก้
ปัญหา และการพัฒนาผลงาน เทคนิคที่นำลอง การมองโลกในแง่ดี
อย่างมีอารมณ์ขัน การให้ข้อมูลย้อนกลับ (วิพากษ์) ให้กำลังใจ และการ
ช่วยหาเวทีพัฒนาผลผลิต หรือการแสดงผลงาน

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กลอส และคณะ (Gross and other, ๒๐๐๑) ได้เสนอว่าผู้พัฒนาหลักสูตรควรตั้งคำถามต่อไปนี้

๑. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรทำให้ผู้มีความสามารถพิเศษเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ตนไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน

๒. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

๓. มีจุดมุ่งหมายที่สนองตอบความต้องการของชีวิตประจำวันและการทำงานของนักเรียน

๔. จุดมุ่งหมายเหล่านี้พัฒนาทักษะและกระบวนการคิด ไม่ใช่ยึดเยียดเนื้อหาให้เด็ก

๕. กำหนดว่าจุดมุ่งหมายใดที่เด็กควรจะรู้ก่อนการพัฒนา

๖. จุดมุ่งหมายใดที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ตามลำพังโดยปราศจากครูผู้สอน

๗. จุดมุ่งหมายใดตอบสนองนโยบายและความต้องการของรัฐและโรงเรียน

การจัดตารางเรียนเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

การจัดตารางเรียนเพื่อสนับสนุนเด็กที่มีความสามารถพิเศษจัดในรูปแบบต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละโรงเรียนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม ดังนี้

๑. จัดโครงการวันเสาร์ และระหว่างปิดภาคเรียน

๒. ทำโครงการพิเศษ เช่น โครงการภาษา โครงการวิทยาศาสตร์

๓. จัดชมรม หรือกลุ่มที่มีความสนใจใกล้เคียงกัน
๔. มีโครงการพิเศษ เช่น โอลิมปิก ค่ายวิทยาศาสตร์
๕. จัดโครงการฝึกทักษะการคิดระดับสูง
๖. จัดโครงการส่งเสริมความก้าวหน้า ให้เรียนสิ่งที่ยากและ
ซับซ้อน หรือให้เรียนในชั้นที่สูงกว่า
๗. จัดการศึกษาเฉพาะเรื่อง
๘. จัดห้องศูนย์วิทยากร
๙. การแข่งขันประกวดต่าง ๆ
๑๐. การพัฒนาศูนย์สื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
๑๑. ฝึกเด็กให้เป็นผู้สอน
๑๒. จัดห้องเรียนพิเศษในบางวิชา
๑๓. จัดโรงเรียนพิเศษ
๑๔. พ่อแม่สอนเองที่บ้าน

การพัฒนาบุคลากรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ในการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น พาร์ค กล่าวว่า (Parke, ๑๙๘๕) ต้องมีการฝึกหัดครูหรือฝึกอบรมครูที่จะให้มาสอนเด็ก เหล่านี้เป็นพิเศษ ครูควรจะเป็นคนเก่งและมีประสบการณ์ในการสอน มาอย่างชำนาญ นอกจากจะผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกหัดครู ธรรมดาแล้ว ควรจะผ่านการอบรมวิธีสอนและจิตวิทยาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ การจัดทำหลักสูตรและกระบวนการกลุ่มอีกด้วย ครูที่ได้รับปริญญาตรีสาขาใดสาขาหนึ่งแล้วนำมาอบรมวิชาครูภายหลังน่าจะมี ความรู้ลึกซึ้งเหมาะที่จะสอนเด็กที่มีความสามารถพิเศษในสาขาของตน

ได้ อย่างไรก็ตาม จะให้ครูเก่งทุกอย่างคงเป็นไปได้ ควรจะมีศูนย์ส่งเสริมเป็นพิเศษสำหรับเด็กเหล่านี้ และร่วมมือกับครู เช่น ศูนย์ส่งเสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ภาษา คณิตศาสตร์ เป็นต้น

๒.๕ กรณีศึกษาของนักเรียนที่เข้าโครงการพิเศษ

เมื่อถามว่าใครบ้างที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา หลาย ๆ คน คงจะคิดถึงนักเขียนชื่อดังอย่างเช่น ทมยันตี กฤษณา อโศกสิน ว.วินิจฉัยกุล เป็นต้น หรือแม้แต่ักเขียนชาวต่างประเทศในยุคปัจจุบันก็สามารถสร้างความประทับใจให้กับนักอ่านคนไทย อย่างเช่น J.K. Rowling ผู้เขียนเรื่อง Harry Potter ที่พิมพ์ก็ครั้งก็ขายหมดเกลี้ยง หากใครชอบภาษาเขียนที่สละสลวยได้จินตนาการตามก็คงจะคิดถึงเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ หรือการเขียนถ่ายทอดเรื่องราวในอดีตที่มีทิวทัศน์ที่คงต้องยกให้ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ถ้าจะกล่าวถึงการเขียนโคลงกลอนทุกคนก็ต้องคิดถึงสุนทรภู่ที่เขียนกลอนได้ทุกรูปแบบและทุกที่ทุกเวลาที่ยากจะเขียน หรือศรีปราชญ์ที่แสดงความเป็นปราชญ์เมื่ออายุ ๕ ขวบ โดยแต่งโคลงที่สมเด็จพระนารายณ์ทรงประพันธ์ค้างไว้จนเสร็จ แม้ว่าในสมัยของศรีปราชญ์หรือสุนทรภู่จะไม่มีใครพูดถึงคนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา แต่ผลงานของทั้งสองท่านคงยังจรรโลงให้เราได้อ่านจนชั่วลูกชั่วหลาน

แต่ความสามารถพิเศษทางภาษานั้น มิได้หมายถึงผู้ที่มีความสามารถทางด้านวรรณกรรมเท่านั้น มีหลายสาขาวิชาที่ต้องการความสามารถพิเศษทางภาษา นักการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ นักผลิตสื่อ ครู นักเทศน์ นักพูด ล้วนแต่ต้องการความสามารถพิเศษด้านภาษาทั้งสิ้น

ดังนั้น การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จึงควรเป็นการพัฒนาเดิม
เต็มให้แก่ผู้ที่มีศักยภาพทางด้านภาษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนสายวิทย์หรือ
สายศิลป์ และหลักสูตรจะต้องเปิดช่องว่างให้เด็กที่มีความสามารถ
พิเศษได้พัฒนาความสามารถนี้ให้เต็มตามศักยภาพ

ปิดเทอมนี้ ระหว่างที่ใครต่อใครวางแผนไปเที่ยวทะเลหรือไป
เหนื่อ แ beng ค มา โรงเรียนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มทุกวันเพื่อสร้าง "เกมสามก๊ก"
ที่ทำค้างไว้ เกมนี้ต้องอาศัยความรู้ด้านภาษาและวรรณคดีไทยอย่างทะลุ
ปรุโปร่ง ทำให้ต้องไขความสามารถในการศึกษาคนควา ต้องไขความ
สามารถในการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถทางศิลปะในการ
วาดรูป ออกแบบ วางหน้า (Lay out) ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์
กราฟฟิก แบงค เป็นนักเรียนที่มีหลักการ มีความคิดลุ่มลึก วางแผนการ
ทำงานอย่างเป็นระบบ เป็นหัวหน้ากลุ่มในการทำงานทุกครั้ง โดยแบง
หน้าที่และความรับผิดชอบตามศักยภาพของเพื่อนๆ แบงค มีความ
สามารถหลายด้าน เช่น คอมพิวเตอร์ ศิลปะ ดนตรี เคยออกรายการ
"เช้าวันนี้" ของ ท.ท.บ. ๕ ผลงานที่ภาคภูมิใจ ได้แก่ เกมโดมิโน
คำราชาศัพท์ ในโครงการลานภาษาและ เกมวรรณกรรม เรื่องสามก๊ก

โตะขาง ๆ ของกลุ่มแบงค คือ กลุ่มของนนท ที่กำลังสร้างเกม
ขุนช้างขุนแผนอย่างชะม้กเขม่น นนทมีความสามารถในการพูดและ
เขียนโดยเฉพาะภาษาจีน และภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว เป็น
หัวหน้ากลุ่มในงานทุกครั้ง มีความรับผิดชอบ ขยัน พัฒนางานอย่าง
ต่อเนื่อง วางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ นำเทคโนโลยีอันทันสมัย
มาใช้ในการสร้างกิจกรรมทางภาษา งานที่ทำค่อนข้างมีคุณภาพทุกชิ้น
เพราะทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่ ผลงานที่ภูมิใจได้แก่ "แผนผังความคิด"

ที่นำเสนอโดยใช้ Powerpoint "เกมเคาะหัวหลาย (ขายหัวเราะ)" ในโครงการ ลานภาษาที่นำเสนอโดยใช้ C.D. Writer และ "เกมวรรณกรรม เรื่อง ขุนช้างขุนแผน" ในโครงการวรรณกรรมเด็ก

ผู้พัฒนาไม่เคยรู้ว่าตัวเองมีความสามารถทางภาษามาก่อน แต่เป็นกรรมการในสถานักเรียน เคยเป็นผู้แทนเยาวชนรุ่น ๑ ในการอบรมสิทธิเด็กและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เคยส่งผลงานเข้าประกวด Web Competition ระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ เข้าร่วมแข่งขันสร้างโฮมเพจในงาน Computer Day ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้พัฒนาเป็นแกนนำในการเขียนและผลิต "พิธีกรรมืออาชีพ" ที่เป็นที่ยอมรับว่าระดับมืออาชีพและเป็นต้นฉบับส่งโรงพิมพ์ได้ทันที ท้ามกลางความแปลกใจของคุณพ่อคุณแม่ งานของกลุ่มผู้พัฒนาเป็นที่น่าสนใจของผู้มาร่วมประชุมในงาน "ปฏิรูปการศึกษา ก้าวหน้าสู่ปีที่ ๑" ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ทุกคนคาดไม่ถึงว่าจะเป็นฝีมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

สิ่งที่เด็กทั้งสามกลุ่มมี คือ **หลักอิทธิบาท ๔** กล่าวคือ **ฉันทะ** คือ ความรักความพึงพอใจที่จะทำงาน **วิริยะ** คือ ความเพียรพยายาม **จิตตะ** คือ ความมุ่งมั่นเอาจริง และ **วิมังสา** คือปัญญาความสามารถในการทำงาน ดังกล่าวออกมาให้ได้คุณภาพดี

กรกฤต ได้รับรางวัลเรียงความวันไหว้ครูเมื่ออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พอประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้รับรางวัลเรียงความวันแม่ มัธยมศึกษาปีที่ ๒ ได้รับรางวัลเรียงความสิ่งแวดล้อมและวันแม่ กรกฤตชอบเล่นเกมภาษา สนใจอ่านทุกอย่าง ชอบเล่าเรื่อง สร้างคำพวน และศัพท์ใหม่ๆ

พูดจาล้อเลียนคนอื่นได้เหมือน ถ่ายโอนความคิดได้แหวกแนว ใช้ภาษา
ที่ทำให้เกิดจินตนาการ งานที่โดดเด่นคือการผลิตวารสาร Christian
Chronicle ร่วมกับเพื่อนๆ ให้โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ในปัจจุบันนับว่าเป็นโอกาสดีที่วงการศึกษากำลังให้ความสำคัญกับ
ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษามากขึ้น ทำให้เรามีโอกาสที่จะรู้จัก
และส่งเสริมเขาเหล่านั้นได้แสดงศักยภาพตั้งแต่เยาว์วัย ก่อนที่มันจะ
เลือนหายไปอย่างน่าเสียดาย ดังจะยกตัวอย่างเด็กที่มีความสามารถ
พิเศษทางภาษาดังนี้

เด็กหญิงมนทิกานต์ เกื้อกุล (อุษณีย์ โพธิ์สุข, ๒๕๓๗) เมื่ออายุ
๑๕ ปี สามารถสอบข้ามชั้นเขาไปเรียนเตรียมแพทย์โนมมหาวิทยาลัย
ซีทรัส เมืองอาชูซา ลอสแอนเจลิส ได้เป็นคนแรก เด็กหญิงมนทิกานต์
จบ ป. ๕ จากโรงเรียนดาราจรัส จังหวัดฉะเชิงเทรา แล้วติดตามพ่อแม่
ไปเรียนที่โรงเรียนคริสตตัน จูเนียร์ ไฮสกูล เมืองมอนโรเวีย ลอสแอนเจลิส
รัฐแคลิฟอร์เนีย ระหว่างที่เรียนอยู่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในสาขา
คณิตศาสตร์ ศิลปศาสตร์ในการใช้ภาษา และการขับร้องจากสมาคม
สตรีวิทยา เมืองมอนโรเวีย หลังจากนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาได้แนะนำให้เธอ
สอบเข้าโรงเรียนเตรียมแพทย์ โดยไม่ต้องเรียนไฮสกูล ซึ่งเธอก็สอบผ่าน
ได้อย่างสบาย

รงค์ เมื่ออายุ ๕ ขวบ จะต้องอ่านหนังสือให้พ่อฟังเป็นประจำ เช่น
หนังสือพิมพ์ประชาชาติ เมื่อเขาเรียนวรรณคดีที่ตัดมาเป็นตอน ๆ จึง
เห็นว่าไม่สนุก เพราะเคยอ่านทั้งหมดมาแล้ว เมื่อเขาสู่วัยรุ่นอ่าน "มาดาม

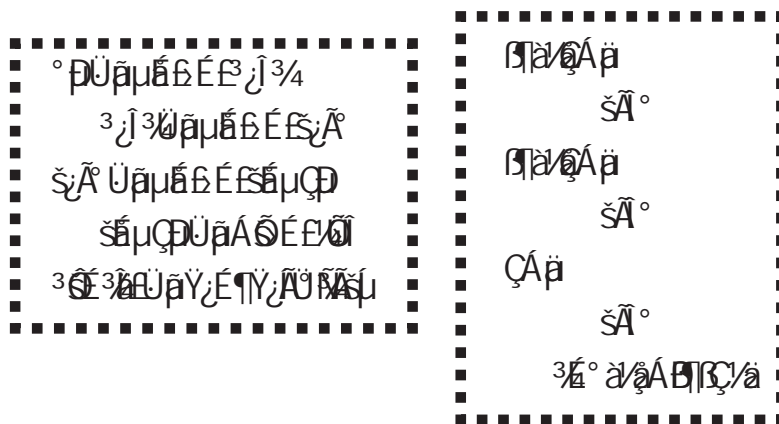
โบวารี" ฉบับแปลได้อย่างละเอียดและรู้เรื่องตั้งแต่อยู่มัธยมศึกษาปีที่ ๑ วิชาที่ไม่ชอบมากคือภาษาไทย อยากรู้ออกไปท่องสมุด เล่นกีฬาแต่ไม่เคยทำได้ อยากรู้ออกชดเชยโดยการทำให้ตัวให้เด่น มีชื่อเสียงแต่ไม่ชอบเหมือนใคร จึงทำให้ตัวเด่นโดยการฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน จึงถูกให้ออกเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง อยากรู้ออกเป็นนักเขียนโดยใช้คำพูดไม่เหมือนใคร โดยการสร้างประโยชน์ควลีขึ้นมาเองให้แปลกกว่าคนอื่น งานเขียนของรงค์ไม่มีกฎเกณฑ์มันเกี่ยวกับความรู้สึกซึ่งอธิบายไม่ได้

จากการวิเคราะห์พบว่า รงค์มีความสามารถเท่ากับเดวิดในการถอดรหัสของเสียงและอักษร ตั้งแต่วัย ๓ - ๔ ขวบ โดยอ่านศัพท์สูง (อารยะธรรม) ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน (หนังสือพิมพ์ประชาชาติ) รงค์เข้าใจในการใช้ระบบสัญลักษณ์ในภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว และเริ่มเข้าสู่โลกของวรรณกรรมตั้งแต่อายุ ๖ - ๗ ขวบ สามารถอ่านลักษณะวงศขุนช้างขุนแผน มีสมาธิและจะอ่านได้เป็นเวลานาน รงค์มีอะไรเหมือนกับเดวิดและคาราคือ มีความต้องการทำสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตน จะแสดงความเบื่อหน่ายกับกิจกรรมที่ซ้ำซาก และมีกรอบกัน

เด็กหญิงฉัตรนันทน์ วุฒินันทน์ หรือน้องแอ อายุ ๑๒ ปี นักเรียน ม.๑ โรงเรียนบดินทรเดชา นวมินทราชินูทิศ ติญวิทยุเด็กคลื่น FM ๙๗.๕ แอเป็นเด็กที่มีความสามารถในเรื่องการใช้เสียง ไม่ว่าจะเป็ร้องเพลงหรือการอ่านที่ต้องเน้นจังหวะจะ โคลน ตอนเรียนอยู่ประถมศึกษาเป็นนักจัดรายการเสียงตามสายของโรงเรียน แอเป็นนักกิจกรรมของโรงเรียน เธอสามารถใช้ทักษะการพูด การแสดงออกในที่ชุมชนได้ดี สอพบได้คะแนนดีในวิชาภาษาไทย ออกเสียงและใช้ภาษาไทยได้

อย่างถูกต้อง

เด็กชายบาสารี หะยีมามู อายุ ๘ ปี มีความสามารถในการเขียน
ถ่ายทอดความคิด และสื่อความหมายความคิดนั้นออกมาเป็นข้อความสั้น
อ่านเข้าใจง่าย อย่างเช่นผลงานที่ชื่อว่า "ดิน" ดังนี้

จากเรื่องราวที่บาสารีเขียน เป็นเรื่องราวง่าย ๆ ภาษาง่าย ๆ แต่
ใกล้เคียงและสะท้อนความคิดของตนเองออกมาได้อย่างชัดเจน บาสารี
รู้จักใช้คำในการเขียนผนวกกับความคิดอย่างมีเหตุผลทำให้ผลงานที่เขา
เขียนออกมาง่าย ๆ สั้น ๆ และความหมายชัดเจนอันแสดงถึงความ
สามารถของเขาที่เสมอเหมือนบทกวีของ จำ แช่ตั้ง และกวีในศาสนา
เซนตั้งแต่วัย ๘ ขวบ

เยาวชนเหล่านี้คือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ส่วนใหญ่จะเป็นเด็ก
ที่มีพลังมาก ชอบเคลื่อนไหว และทำงานตามความถนัดและความสนใจ
มักจะอึดอึด ภายใต้อาการกดดันของห้องเรียนทั่วไปที่เน้นระเบียบวินัย
บางคนไม่ชอบขีดเขียนหรือทำกิจกรรมที่ซ้ำซาก มักจะถูกครุหาว่าสมาธิ
สั้นหรือขาดวินัย เด็กเหล่านี้ จะแสดงความสามารถพิเศษออกมาได้ดี

เมื่อไม่อยู่ในห้องเรียนปกติ ชอบทำกิจกรรมที่ไม่มีคะแนน บ่อยครั้งมักไม่ได้คะแนนสะสมคืนัก อีกทั้งบางคนจะซ่อนความสามารถพิเศษเพื่อมิให้ตนเองเป็นเป้าหมายให้คนสนใจหรือหมั่นไส้

นอกจากนี้ จะพบว่า เด็กเหล่านี้มักมีอารมณ์ขัน เมื่อเด็กโตขึ้นและเข้าใจโลกมากขึ้น เขาก็จะมีอารมณ์ขันและชอบมุข หรือประโยคตลกๆ ที่ได้ยิน มักจะถูกหว่า "พูดจาเกินวัย" หรือ "แปลก" เพราะใช้ภาษาที่มีพลังและสูงเกินวัย ต่อมาไม่ช้าก็จะเริ่มสร้างภาษาที่มีพลัง หรือสร้างมุขขึ้นเอง บางครั้งจะเป็นภาษาที่เด็กคนอื่นอาจจะจับไม่ได้ และไม่ขัน นี่คือนิสัยที่เด็กเหล่านี้มักชอบอยู่กับผู้ใหญ่ที่เข้าใจและมีความคิดในระดับเดียวกัน เด็กฉลาดมักจะชอบเล่นกับคำพ้องรูป พ้องเสียง แต่เด็กบางคนจะเอาอารมณ์ขันไปใช้ในทางผิด คือชอบล้อเสียด สร้างความทุกข์โดยทำให้คนอื่นเป็นตัวตลก ครูและพ่อแม่ควรรีบชี้ให้เห็นว่าการทำเช่นนั้น จะทำให้ขาดเพื่อน

ข้อดีของเด็กเหล่านี้ก็คือ แม้ว่าเขาจะมีความสนใจที่หลากหลาย แต่ก็ต้องการลงลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและจะยึดติดอยู่กับงานนั้นจนกว่าจะทำสำเร็จ แล้วจึงจะมองหาสิ่งอื่นทำต่อไป ซึ่งมีแนวโน้มสูงที่จะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงพบว่า นนท์และแบงค์ ในโครงการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา ยินดีเข้ามาทำโครงการที่เขาสนใจในช่วงปิดเทอม นอกจากนี้ เขาจะแสดงความคิดเห็นหลากหลายมิติ ต้องการความสมบูรณ์แบบ ชอบสร้างแล้วหรือแล้วสร้างใหม่ เพื่อทดลองและปรับปรุง การเรียนการสอนจึงควรเน้นการทำโครงการโดยเฉพาะในเรื่องที่เขาเลือกเอง เด็กเหล่านี้จะชอบเรียนโดยการค้นพบและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แต่ก็ต้องการการชี้แนะ เพราะบางครั้งจะสนใจ

ไปหมดทุกเรื่อง จนมากไปทำไม่ไหว บทบาทของครู คือ ช่วยทำให้
ขอบเขตแคบลง แนะนำแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยดึงความสามารถและ
การเห็นคุณค่าของตนเอง ความสามารถในการวิจารณ์และพัฒนางาน
เพื่อที่จะได้ผลงานที่ดีและมีคุณค่า หรือหาผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยชี้แนะ
ให้กำลังใจ และหาเวทีที่ใหญ่กว่าเวทีโรงเรียนให้เขาได้แสดงและเสนอ
ผลงาน

เด็กเหล่านี้มักจะคิดในระดับสังเคราะห์และสร้างสรรค์ จึงมักเห็น
เป็นภาพรวม เห็นผลระยะยาวที่คนอื่นมักจะมองไม่เห็น อันทำให้เขาเห็น
ปัญหาอย่างรวดเร็ว มีปฏิภริยารุนแรง เพราะมองเห็นความสัมพันธ์ความ
เชื่อมโยงที่คนอื่นยังมองไม่เห็น บางครั้งเขาชอบถามคำถามที่ทำให้
อึดอัด เช่น คำถามที่แสดงว่าเขาไม่เห็นด้วยที่ปล่อยให้เกิดการกระทำที่
ไร้ศีลธรรม และไม่เข้าใจว่าทำไมพ่อแม่ ครู สังคม จึงนิ่งดูคยปล่อยให้
สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นโดยไม่ลงโทษผู้กระทำ นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กจะไม่ให้
ความร่วมมือกับครูหรือพ่อแม่ในเรื่องที่เขายังไม่เข้าใจหรือไม่เห็นด้วย
และเด็กเหล่านี้ก็คือเด็กธรรมดาที่มีความเกียจคร้านบางครั้ง หรือเหนื่อย
เบื่อ ครูหรือพ่อแม่จึงต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้กำลังใจ (และกดดัน
บางครั้ง) ให้เกิดการทุ่มเท วิริยะอุตสาหะ เพื่อสร้างความสำเร็จให้แก่
ผลงาน ดังที่ สิริกัญญาให้สัมภาษณ์ว่า "เหนื่อยแทบขาดใจ แต่พอเห็น
ผลงานแล้วก็ชื่นใจ"

เด็กฉลาดมักทำงานไม่ค่อยเรียบร้อย เขาจะทนได้กับความไร้
ระเบียบที่คนอื่นทนไม่ได้ ดังนั้น ในโครงการ ควรสนใจความคิดมาก
กว่าความสะอาด และประณีต แต่ในกระบวนการพัฒนา ครูจะต้องสอน
ให้รู้จักการจัดระบบข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ การมุ่งมั่นพัฒนางาน

ให้ถึงระดับมืออาชีพ รวมทั้งการสอนให้เคารพในกติกาของสังคม การคิดถึงส่วนรวม และความเอื้ออาทรแก่ผู้อื่น เพราะโดยธรรมชาติแล้ว เขาไม่ชอบการบังคับ และมักกำหนดกฎเกณฑ์ ตีกรอบความคิดให้คนอื่นทำตามกติกาต่างๆ หรือวิธีคิดของเขา เช่น จะบอกว่า "กฎนั้นเมื่อคนสร้างได้คนก็เปลี่ยนกฎได้" ทำให้เขาชอบตั้งกติกาใหม่ที่คนอื่น ๆ ยังยอมรับไม่ได้ หรือมีความคิดที่ "ล้ำยุค" ที่คนอื่น ๆ ตามไม่ทันและคัดค้านว่าเป็นไปไม่ได้ หรือไม่สมควร เราจึงต้องสอนทักษะทางสังคม และเข้าใจจิตวิทยาของเด็กวัยรุ่นเหล่านี้ ที่ชอบครุ่นคิด ว่าทำไมเพื่อนคนอื่นจึง "ปอปอปู่ล่า" เขามีอะไรที่เราไม่มี หรือคิดว่าจะทำผิดหรือพลาดไม่ได้ หรือชอบทำโอ้อวดตนเองเก่ง จี๋โม้ หรือทำบ้าๆ กลบเกลื่อนความเก่งของตน เพื่อมิให้โดดเด่นในกลุ่มเพื่อนๆ วัยรุ่น เพราะเขาเหล่านี้ก็เหมือนเด็กทั่วไปที่ต้องการความเห็นชอบและการยอมรับจากเพื่อน

สำหรับในประเทศไทย คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ใช้คำจำกัดความข้างล่างสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (ด้านภาษา) หมายถึง ผู้ที่มีทักษะทางภาษา และทักษะทางการคิดที่สูงและโดดเด่นกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมเดียวกัน โดยมีการสร้างงานทางด้านภาษาที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ และความเป็นเลิศทางวิชาการและมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่จะพัฒนาความสามารถได้อย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเด็กและเยาวชนที่มีอายุระดับเดียวกันในสภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์เดียวกัน

❖ การคัดสรรเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

เมื่อปลายศตวรรษที่ ๑๙ งานวิจัยของเกลดัน (Galton, ๑๘๗๐) ระบุว่า ความสามารถพิเศษหรืออัจฉริยะนั้นขึ้นอยู่กับพันธุกรรม ต่อมา บิเน็ต และซีโมน (Binet and Simmon, ๑๙๐๕) นักวิจัยชาวฝรั่งเศสได้คิด เครื่องมือทดสอบสติปัญญาขึ้น โดยในปี ค.ศ. ๑๙๑๖ เทอร์แมน (Terman) ได้นำผลงานของคนทั้งสองไปทดลองใช้และเรียกแบบทดสอบนี้ว่า แบบทดสอบ Standford - Binet ซึ่งใช้คะแนน IQ (Intelligence Quotient) ทำนายความสำเร็จในการเรียน และใช้คัดแยกเด็กเก่ง และ ต่อมาเมื่อ ฮอลิงเวอร์ (Hollingsworth, ๑๙๔๒) นำแบบทดสอบนี้ไป วัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนปกติ พบว่ายังมีเด็กที่มีความสามารถ พิเศษเฉพาะทางไม่ได้รับการคัดเลือก แบบทดสอบ Standford - Binet จึงถูกวิพากษ์วิจารณ์ ว่าเครื่องมือวัด IQ ชุดนี้ คัดเด็กเก่งทิ้งไปจำนวนมาก ไพรเออร์ (Prior, ๑๙๕๐) กล่าวว่า นักการศึกษาและระบบ โรงเรียนให้ความสำคัญกับ IQ Test และคะแนนผลการเรียนในการเลือก ว่าใครคือคนเก่งมากเกินไป ความคิดเห็นนี้ก็สอดคล้องกับเทอร์แมน (๑๙๒๖) ได้ให้ความหมายว่า เด็กเก่งคือคนที่ได้คะแนนสูงกว่าคนทั่วไป จากการวัด IQ Test ต่อมานักการศึกษาหลายท่านให้ความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

กิลฟอร์ด (Guilford, ๑๙๕๕ and ๑๙๖๗) พบว่าการใช้ IQ คัดแยก เด็กเก่งนั้นไม่พอ เพราะไม่วัดความคิดหลายทิศทาง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ ความสามารถพิเศษ โดยทั่วไปแล้วความสามารถพิเศษและระดับสติ ปัญญามีความซับซ้อนมากกว่าแค่ระดับ IQ เขาจึงได้เสนอทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาประกอบกับการวัด IQ เพื่อใช้คัดแยกเด็กเก่ง

กีเซลและแจคสัน (Getzels and Jackson, ๑๙๕๘ and ๑๙๖๒) และทอร์เนส (Tornace, ๑๙๖๕) ให้คำนิยามเพิ่มว่า เด็กเก่งคือคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ และมาร์แลนด์ (Marland, ๑๙๗๒) ระบุว่า เด็กเก่งหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษคือเด็กที่ผ่านการคัดแยกโดยผู้เชี่ยวชาญว่านี่คือคนที่มีความสามารถสูง ซึ่งเด็กเหล่านี้ต้องการกระบวนการจัดการศึกษาที่แตกต่างหรือการบริการที่นอกเหนือไปจากโปรแกรมปกติในโรงเรียน

เด็กที่มีความสามารถพิเศษอาจแสดงออกมาทางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือจากด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ภูมิปัญญาทั่วไป
๒. ความสามารถทางวิชาการ
๓. ความคิดสร้างสรรค์หรือการคิดประดิษฐ์
๔. ความเป็นผู้นำ
๕. จินตนาการและศิลปะ
๖. ความสามารถทางกลั่นเนื้อและประสาทสัมผัส

เรนซูลี (Renzulli, ๑๙๗๘) กล่าวว่าความสามารถพิเศษนั้นเกิดจากปฏิกริยาของลักษณะ ๓ ประการ คือ ความสามารถทั่วไปที่สูงกว่าปกติ (Above Average Ability) ความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูงมาก (Creativity) และความมุ่งมั่น วิริยะอุตสาหะในการทำงาน (Task Commitment) เด็กอัจฉริยะและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ คือ ผู้ที่มีความสามารถดังกล่าวหรือพัฒนาความสามารถดังกล่าวขึ้นมา แล้วยังนำความสามารถนี้ไปสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ

อย่างไรก็ตาม นักการศึกษาหลายคนคิดว่าคำจำกัดความนี้ก็ยัง
กีดกันเด็กที่มีความสามารถที่แฝงเร้นมิให้ได้รับการพัฒนา เนื่องจากเด็ก
เหล่านี้มักจะยังขาดความมุ่งมั่นมานะพยายามในการทำงานและในบางสาขา
ผู้ที่มีความสามารถพิเศษก็อาจจะไม่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในระดับ
สูงมาก

นักฟังเพลงคงจะไม่คัดค้านว่า นักแต่งเพลงในสมัยอดีตสามารถ
หาคำที่สละสลวย ลึกซึ้งกินใจมาผสมผสานกับดนตรีได้อย่างลงตัวจน
ผู้ฟังฟังแล้วต้องเคลิบเคลิ้มและจินตนาการไปตามนั้น นั่นคือความงดงาม
ทางภาษาที่อาจจะหาได้ยากในสมัยนี้

❖ ปัญหาและความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา

เด็กที่มีความสามารถพิเศษหลายคน ต้องกลายเป็นตัวร้ายใน
ชั้นเรียน บางคนโดนทำโทษบ่อยๆ เพราะไม่ตั้งใจฟังครู ไม่ทำการบ้าน
หรือไม่ทำตามที่ครูสั่ง เมื่อถามเหตุผลก็มักจะได้คำตอบว่า ครูสอนสิ่งที่
เขารู้แล้วหรือง่ายเกินไป เบื่อที่จะเรียน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะยกให้เป็น
ความผิดของใคร ในเมื่อครูต้องสอนเด็กจำนวนมากที่ยังไม่รู้ และเด็ก
อีกส่วนหนึ่งก็ต้องการเรียนสิ่งที่ยังไม่รู้ นี่ก็เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า ระบบการ
จัดการศึกษาของไทยมีความผิดพลาดมาตลอดที่สอนเนื้อหาเดียวกันกับ
เด็กที่มีความสามารถต่างกัน อันเป็นการสกัดกั้นเพดานความรู้และความ
สามารถของเยาวชนของชาติที่เห็นได้ชัด ต้นเหตุของปัญหาคือ เด็กที่มี
ความสามารถพิเศษนั้นต้องการสิ่งที่ท้าทาย ลึกซึ้ง และซับซ้อนกว่าการ
เรียนการสอนที่เป็นอยู่ เพราะเด็กเหล่านี้จะเป็นผู้ที่กระหายใคร่รู้ตลอด
เวลา คลาร์ก (Clark, ๑๙๕๒) ได้ให้ข้อมูลทางลักษณะพฤติกรรมและตัว

บ่งชี้ความสามารถพิเศษทางภาษาของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ แต่
ไม่ได้รับการพัฒนา ดังนี้

ลักษณะ	พฤติกรรม	ตัวบ่งชี้ปัญหา
อ่านมาก อ่านหนังสือ ทุกประเภท	อ่านมากใช้ห้องสมุดเอง ไม่ต้องสั่ง	มุ่งมั่น มักไม่รับคิดชอบ งานอื่นที่ให้ทำ
ใช้ศัพท์สูงเกินวัย	สามารถสื่อความหมาย ที่ต้องการได้ดี	ชอบเด่น มักทำให้เพื่อน ร่วมชั้นหมั่นไส้
มีความตั้งใจสูง สมารถ	มุ่งมั่น ถูลงมือทำแล้วจะ ทุ่มเทในงาน	ไม่ชอบทำงานตามตาราง สอน เวลาทำงานอยากจะ ทำให้เสร็จ ไม่ชอบหยุด เมื่อหมดคาบ
อยากรู้อยากเห็น ความ สนใจหลากหลาย ทำ หลายอย่างพร้อม ๆ กัน	ชอบถามคำถาม มักคืบค่น เวลาเกิดความคิดใหม่ที่ เขียนแหลม	รีบเร่งทำงานเร็ว แต่ไม่ ประณีต เรียบร้อย
เรียนเก่ง สอบได้ คะแนนดีมาก	เรียนดี	จีโม่ หลงตัวเอง รู้สึกว่า คนอื่นน่ารำคาญ

นอกจากนี้ บรูนิ (Bruni, ๑๕๘๗) ได้ให้ความเห็นว่า สังคมรอบตัว
เด็กที่มีความสามารถพิเศษก็ส่งผลกระทบต่อโลกของเด็ก ซึ่งได้แก่
ความคาดหวังของพ่อแม่ ความกดดันจากเพื่อนร่วมชั้น กฎ ระเบียบ ข้อ
บังคับของโรงเรียน รวมไปถึงวัฒนธรรมและความแตกต่างทางเพศ

กาเบรต (Galbraith, ๑๕๘๕) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่มีความ
สามารถพิเศษมีข้อขัดข้องใจในเรื่องต่อไปนี้

๑. ไม่มีใครอธิบายเลยว่าความเป็นอัจฉริยะแท้จริงเกี่ยวกับอะไร

ชอบปิดเป็นความลับอยู่ร่ำไป

๒. งานหรือแบบฝึกหัดที่โรงเรียน ง่ายเกินไปหรือน่าเบื่อ

๓. พ่อแม่ ครูและเพื่อนชอบตั้งความหวังให้เราเก่งพร้อม เป็นคน
สมบูรณ์พร้อมในทุกสิ่ง

๔. คนร่วมชั้นมักถากถางว่าเราอยากดัง

๕. เพื่อน ๆ ที่เข้าใจเรามีน้อย

๖. เราแตกต่างจากคนอื่น เราอยากให้คนอื่นเข้าใจสภาพเรา

๗. รู้สึกว่ามีสิ่งที่จะต้องจัดการทำล้นเหลือและอยากทำไปหมด

ทุกอย่าง

๘. เรากังวลว่ามีปัญหาในโลกประดังมากเหลือเกินและรู้สึกไร้
ความหวังที่จะมีใครช่วยแก้ปัญหาได้

จากลักษณะดังกล่าวทำให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษบางคนต้อง
ถูกทอดทิ้งไปอย่างน่าเสียดาย เพียงเพราะการตัดสินใจจากลักษณะภายนอก
ซึ่งไม่ใช่ความสามารถแท้จริงที่ซุกซ่อนอยู่ภายใน นอกจากนี้ยังพบว่า
เด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีระดับสติปัญญาสูงนั้น
มีโครงสร้างทางประสาทที่ละเอียดอ่อนและมีความไวกว่าคนทั่วไป
ความสามารถที่พิสดารของเขาส่งผลต่อระบบประสาททำให้เกิดความ
ตึงเครียดและสามารถก่อให้เกิดความขัดแย้งภายในใจ แรงกดดันนี้ทำให้
เด็กเหล่านี้เกิดอาการภายนอกที่ทำให้คนอื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเด็กก่อกวน
หรือเด็กสมาธิสั้น ซึ่งแท้จริงแล้วไม่ใช่เป็นความผิดปกติแต่ประการใด
แต่เด็กเหล่านี้ต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการและความ
สามารถของตนเอง ไม่ใช่ทำอย่างไม่มีทางเลือก การกลั่นกรองเด็กเหล่านี้
จึงต้องอาศัยกระบวนการหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ ขั้นตอน ดังนั้น ถ้าอาจ

หิริญฺบุรณะ (๒๕๔๒) จึงได้พัฒนา แบบวัดมาพยศ และเป็นขั้นตอนหนึ่ง ที่นำมาใช้ในการคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถพิเศษก่อนการเข้าเกณฑ์ คะแนนเฉลี่ยสะสม เพื่อมิให้เด็กเหล่านี้หลุดไปจากการได้รับคัดเลือก เข้าสู่การพัฒนา แบบวัดมาพยศ จะพิจารณาว่าเด็กมีลักษณะดังต่อไปนี้ หรือไม่

๑. ชอบเด่น มักทำให้เพื่อนร่วมชั้นหมั่นไส้
๒. มักแย่งเพื่อนตอบ ไม่เปิดโอกาสให้คนอื่นพูด ชอบพูดโพล่ง ไม่ถูกกาลเทศะ
 ๓. กล้าที่จะคัดค้านหรือโต้แย้งผู้ใหญ่หรือก้าวร้าว ชอบท้าทายผู้มีอำนาจหรือผู้ที่อยู่เหนือกว่า
 ๔. จี้โม้ หลงตัวเอง รู้สึกว่าคนอื่นโง่ น่ารำคาญ
 ๕. ไม่ค่อยมีเพื่อน ไม่ทำตามกติกา ชอบตั้งกติกาใหม่
 ๖. ดื้อ เชื่อความคิดตัวเอง
 ๗. เบื่องาน เกลียดการฝึกแบบท่องจำ มักสร้างปัญหาทางวินัย
 ๘. มุ่งมั่นที่จะทำแต่สิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่รับผิดชอบงานอื่นที่ให้ทำ
 ๙. ไม่ชอบเรียนตามตารางสอน ถ้าสนใจจะทำให้เสร็จ ไม่ยอมเลิกเมื่อหมดคาบและต้องไปเรียนวิชาอื่น
 ๑๐. รีบเร่ง ทำงานเร็ว แต่ไม่ประณีตเรียบร้อย
 ๑๑. รำคาญที่จะต้องทำงานร่วมกับคนอื่น
 ๑๒. ชอบแซว หรือแกล้งคนอื่น ชอบทำให้คนอื่นเป็นตัวตลก
 ๑๓. ชอบยุ่งเรื่องของชาวบ้าน ชอบหาเรื่อง

ฮัลแนน และ คอฟแมน (Hallanan and Kauffman, ๑๙๙๑) ได้เสนอให้ใช้การคัดแยกที่มีขั้นตอนหลายขั้นตอนที่จะเข้าไปสู่การสร้าง "กลุ่มเด็กปัญญาเลิศ" (Talent Pool) จำนวนประมาณร้อยละ ๑๕ - ๒๕ ของเด็กที่มีชื่อทั้งหมด โดยได้แบ่งกระบวนการคัดแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ออกเป็น ๖ ขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนการคัดแยกสามารถสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การเสนอชื่อของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบ จะคัดแยกจำนวนเด็กทั้งหมดร้อยละ ๘ ที่ได้คะแนนสูงสุด เมื่อเทียบคะแนนจากเกณฑ์ปกติ

ขั้นที่ ๒ การเสนอชื่อโดยครู ซึ่งครูจะทำหน้าที่เสนอชื่อนักเรียนที่สอนในห้องเรียนเพิ่มขึ้นให้เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษ หรือมีความสามารถสูงกว่าคนอื่น

ขั้นที่ ๓ เพิ่มเติมรายชื่อเด็กเป็นการเสนอชื่อโดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อนหรือตนเอง โดยใช้ทางเลือกหลายทางรวมทั้งตัดสินใจจากผลงานของเด็ก

ขั้นที่ ๔ รายชื่อของเด็กทั้งหมดที่ได้รับการเสนอชื่อว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษจะถูกส่งเวียนต่อไปกับครูทุกคนในโรงเรียน หรือครูที่เคยสอนเด็กมา เพื่อที่จะให้เป็นการคัดแยกอย่างรัดกุมที่สุด

ขั้นที่ ๕ มีการแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้าก่อน ทั้งนี้ผู้ปกครองและเพื่อนจะต้องไม่บอกให้เด็กที่มีชื่อทราบถึงการคัดแยก โดยแจ้งให้ทราบถึงความเข้าใจของโปรแกรมสำหรับการจัดให้เด็กได้เข้าร่วมในกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Talent pool)

ขั้นที่ ๖ มีการเตรียมตรวจสอบลักษณะอื่น ๆ โดยการพยายาม

หากการเสนอชื่อจากครูเพิ่มเติมจากเด็กที่มีลักษณะความสามารถพิเศษ
ผดุง อารยวิญญู (๒๕๓๕) ได้อธิบายถึงลักษณะการคัดเลือก
เด็กที่มีความสามารถพิเศษไว้ว่า สามารถกระทำได้ ๒ วิธีคือ

๑. การคัดเลือกเด็กตามวิธีของโกเวน (Gowan) ซึ่งได้เสนอแนะ
วิธีการคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถพิเศษดังนี้

๑.๑ คัดเลือกเด็กที่หลายคนคิดว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถ
พิเศษ โดยเลือกมาประมาณอย่างน้อยร้อยละ ๑ และอย่างมากไม่เกิน
ร้อยละ ๑๐ (ยกเว้นโรงเรียนที่คัดเลือกเด็กโดยวิธีการสอบเข้า อาจ
คัดเลือกไว้เป็นเด็กปัญญาเลิศเกินร้อยละ ๑๐)

๑.๒ การทดสอบเด็ก โดยใช้แบบทดสอบวัดระดับสติปัญญา
ที่เป็นการทดสอบพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คน จะคัดเลือกเอาเด็กที่ได้
คะแนนสูงสุดร้อยละ ๑๐ เด็กเหล่านี้จัดเป็นเด็กปัญญาเลิศ ส่วนที่เหลือ
ให้จัดกลุ่มไว้ต่างหาก เด็กกลุ่มนี้เรียกว่า "กลุ่มสำรองเด็กที่มีความ
สามารถพิเศษ (Reservoir)"

๑.๓ ให้ครูประจำชั้นคัดเลือกเด็กในชั้นจำนวนหนึ่ง ที่มี
ลักษณะตามที่ต้องการ

๑.๔ ทดสอบเด็กที่คัดเลือกได้ในข้อ ๑.๓ โดยใช้แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คัดเลือกเอาเด็กที่เก่งที่สุดร้อยละ ๑๐ ไว้
ส่วนเด็กที่เหลือจัดไว้ใน "กลุ่มสำรองเด็กที่มีความสามารถพิเศษ"
(ตามข้อ ๑.๒)

๑.๕ ครูใหญ่ ครูประจำวิชา ครูแนะแนว และครูอื่นที่เคยสอน
หรือรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ทำการคัดเลือกเด็ก

๑.๖ เรียงลำดับรายชื่อเด็ก และระบุว่าเด็กแต่ละคนถูกกล่าวถึงกี่ครั้ง

๑.๗ เรียงลำดับรายชื่อเด็กและระบุว่าเด็กแต่ละคนถูกกล่าวถึง ๓ ครั้งขึ้นไปให้จัดเป็นเด็กปัญญาเลิศได้

๑.๘ เด็กใน "กลุ่มสำรองเด็กที่มีความสามารถพิเศษ" เหล่านี้ หากคนใดถูกกล่าว ๒ ครั้ง ให้นำไปทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ Stanford - Binet

๑.๙ เด็กใน "กลุ่มสำรองเด็กที่มีความสามารถพิเศษ" ที่ถูกกล่าวถึงเพียงครั้งเดียวให้กลับชั้นเรียนปกติ

๑.๑๐ เด็กที่ผ่านการทดสอบ (ใช้จุดตัดเป็นเกณฑ์) โดยแบบทดสอบ Stanford - Binet ให้จัดเป็นเด็กปัญญาเลิศ เด็กที่ไม่ผ่านให้กลับไปชั้นเรียน หากมีเวลาหรือกรรมการเห็นว่าเหมาะสม ควรทดสอบในข้อที่ ๑.๙ ด้วยและปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๑.๑๐

๒. การคัดเลือกอย่างเป็นทางการ วิธีการต่อไปนี้เป็นวิธีการคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศควรนำมาใช้

๒.๑ การคัดเลือกเบื้องต้น ควรเป็นหน้าที่ของครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยบุคคลดังกล่าวต้องทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมของเด็กปัญญาเลิศตามคำจำกัดความที่ทางโรงเรียนหรือผู้ที่รับผิดชอบทางการศึกษาดกลงกัน

๒.๒ การทดสอบทางจิตวิทยา

๒.๓ พิจารณาจากผลการเรียน

๒.๔ การทดสอบความคิดสร้างสรรค์

๒.๕ การทดสอบด้านบุคลิกภาพ

๒.๖ ข้อมูลอื่น ๆ ที่จะช่วยคณะกรรมการในการตัดสินใจในการคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศ

อูษณีย์ โพธิ์สุข (๒๕๕๑) กล่าวว่า การสำรวจความสามารถเฉพาะทางของเด็กนั้นมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ ๑ ขั้นสำรวจแบบคร่าว ๆ (Screening)

❖ การเสนอชื่อ โดยครูผู้ปกครอง ครูแนะแนว และนักจิตวิทยา เป็นต้น

❖ รายงานจากครูเกี่ยวกับตัวเด็ก

❖ ประวัติจากครอบครัวเกี่ยวกับพัฒนาการ พฤติกรรมในวัยเด็ก การแก้ปัญหา พฤติกรรมที่โดดเด่น

❖ ผลการเรียน ผลงานของเด็ก

❖ ผลจากแบบสำรวจที่ใช้สำรวจความสามารถของเด็กหลาย ๆ ด้านแบบคร่าว ๆ

❖ ผลสำรวจความสนใจ

❖ แบบทดสอบสติปัญญาแบบกลุ่ม

ขั้นที่ ๒ คือ ขั้นเจาะลึก

❖ ข้อมูลจากขั้นต้น (Screening Data)

❖ การสัมภาษณ์ พ่อแม่ ครู ตัวเด็ก

❖ การทดสอบเฉพาะสาขาวิชา

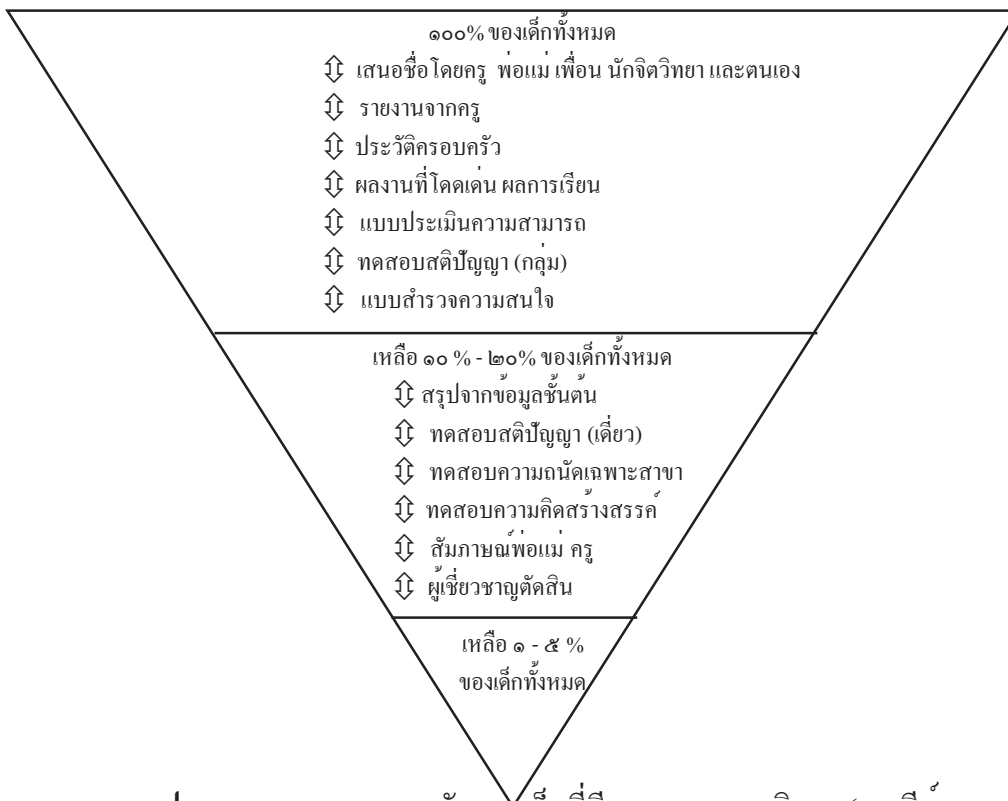
❖ การทดสอบด้วยแบบทดสอบสติปัญญาแบบรายคน

❖ การทดสอบความคิดสร้างสรรค์

ขั้นที่ ๓ คือ การคัดเลือกขั้นสุดท้าย

โดยใช้ข้อมูลทั้งหมดจากขั้นที่ ๒ แล้วพิจารณาดำเนินการเลือก
ตามความเหมาะสมที่สามารถจัดโปรแกรมให้เด็ก ประมาณร้อยละ
๑ - ๕

แผนภูมิแสดงขั้นตอนในการสำรวจหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ภาพประกอบ แสดงการคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (อุษณีย์
โพธิสุข, ๒๕๕๐) ปรับปรุงมาจากแนวความคิดตาม
Model ของคลาก (Clark, ๑๙๕๒)

ศรียา นิยมธรรม (๒๕๔๑) ได้กล่าวถึงกระบวนการเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษออกเป็น ๓ ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ ๑ วิธีเสนอชื่อโดยผู้ใกล้ชิดและรู้จักชื่อเด็ก

ขั้นที่ ๒ การคัดแยกอย่างเป็นทางการโดยใช้เครื่องมือคัดแยกตามหลักวิชาการ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ง่ายและรวดเร็ว

ขั้นที่ ๓ การวินิจฉัย ใช้เครื่องมือเป็นทางการเพื่อทดสอบความสามารถเฉพาะด้านของเด็กอย่างละเอียด ลึกซึ้งกว่าสองขั้นตอนแรก สอดคล้องกับกระบวนการคัดแยกโดย ดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา, หม่อม (๒๕๓๑) ที่ได้เสนอกระบวนการคัดแยกไว้ ๓ ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ ๑ คือ การเสนอ (nomination) จากผู้ใกล้ชิดและรู้จักเด็ก เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู เพื่อน และตัวเอง

ขั้นที่ ๒ การคัดแยกอย่างหยาบ ๆ (screening) เป็นเกณฑ์คัดแยกตามหลักวิชาการ (formal method) เป็นเครื่องมือที่ง่ายและรวดเร็ว

ขั้นที่ ๓ ใช้เครื่องมือที่เป็นวิชาการ (formal - method) เพื่อทดสอบคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายได้แก่

๑. แบบทดสอบภูมิปัญญาทั่วไปเป็นรายบุคคล (Individual Intelligence Tests)

๒. แบบทดสอบภูมิปัญญาทั่วไปเป็นกลุ่ม (Group Intelligence Tests)

๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Standardized Achievement Tests)

๔. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ (Creativity Tests)

๕. แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Tests)

๖. แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventories)

๗. ระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับรายงานประวัติ

❖ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

โครงการนี้ ได้วัดความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในโครงการโดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ Test for Creative thinking-Drawing (TCTDP) ของ คลาวส เค เออร์บัน และ เอช จี เจลเลน (Klasus K.Urban and H.G. Jellen, ๑๙๕๖) แบบทดสอบนี้มีผู้นิยมใช้มากเพราะสามารถนำไปใช้กับบุคคลทุกวัยตั้งแต่เด็กอนุบาล ๕ ขวบจนถึงผู้ใหญ่วัย ๕๕ ปี เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินมีดังต่อไปนี้

๑. ความต่อเนื่องระหว่างสิ่งที่กำหนด
๒. ความสมบูรณ์
๓. การเพิ่มเติม
๔. ความเป็นเอกภาพเชิงโครงสร้าง
๕. ความเป็นเอกภาพเชิงเนื้อหา
๖. การแหวกกรอบ
๗. การแหวกแนว
๘. พหุมิติ
๙. การแสดงออกทางอารมณ์ อย่างมีพลังหรือความรู้สึกลึกซึ้งหรือรุนแรง
๑๐. ความสามารถในการสร้างสรรค์ในการแปลงสิ่งที่กำหนดจนเปลี่ยนจากเดิมโดยสิ้นเชิง
๑๑. ความสามารถในการสร้างสรรค์ในจินตนาการ หรือการคิด

ในระดับนามธรรม

๑๒. ความสามารถในการสร้างสรรค์ในการใช้สัญลักษณ์ หรือ
สัญลักษณ์

๑๓. ความสามารถในการสร้างสรรค์ในการมีลีลาที่ไม่มีใคร
เหมือน

๑๔. ความชำนาญ และความเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์
มาตรฐานของประชากร

ทั้งนี้จะต้องนำคะแนนที่ได้มีการเปรียบเทียบค่ามาตรฐานของ
เด็กในแต่ละประเทศ ที่มีตัวแปรต่างๆ เช่น วัย เพศ อายุ ชั้นเรียน แบบ
ทดสอบนี้ ใช้เวลาทดสอบประมาณ ๑๕ นาที และสามารถนำไปใช้ได้
หลายจุดประสงค์ คือ

๑. เป็นตัวบ่งชี้ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน
๒. เป็นเครื่องมือในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้เรียน
๓. เป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของโครงการ
๔. ใช้ในการศึกษานักเรียนที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ
เหลือคณานิจิตวิทยา
๕. ใช้เป็นเครื่องมือในการเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
๖. ใช้ในการแนะแนวอาชีพ

❖ การเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา

การวัดเชาวน์ปัญญาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการเสาะหา
เด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งอาจรวมกระบวนการเหล่านี้ด้วย คือ

๑. คะแนนเชาวน์ปัญญา

๒. การวัดความคิดสร้างสรรค์

๓. การวัดผลสัมฤทธิ์

๔. การเสนอชื่อจากครู ผู้ปกครอง ตนเอง และเพื่อนร่วมชั้น

การเสาะหาเด็กเพื่อเขาเรียนหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง ควรเริ่มจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตร **เฟรดฮูเซน (Feldhusen, ๑๙๘๔)** กล่าวว่า มีกระบวนการ ๕ ขั้นตอนที่สามารถใช้คัดเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ขั้นที่ ๑ การกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร และนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดนิยามของโครงการ ส่วนการประเมินจะต้องไม่มองข้ามเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ขั้นที่ ๒ การเสนอชื่อ ซึ่งอาจจะดูได้จากบันทึกพัฒนาการ คะแนนสอบ การจัดอันดับผลการเรียน และการเสนอชื่ออาจใช้วิธีการประเมินตนเอง กลุ่มเพื่อน พ่อแม่ เป็นต้น

ขั้นที่ ๓ การประเมินเพื่อกลั่นกรองผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ ด้วยแบบทดสอบต่าง ๆ เช่นการวัดความคิดสร้างสรรค์ การวัดความถนัด

ในขั้นนี้ **อัลวิน (Alvino, ๑๙๘๑)** ให้ความเห็นว่า แบบทดสอบที่ใช้กันอยู่แพร่หลายนั้นอาจใช้กับเด็กที่ต่างวัฒนธรรมกันไม่ได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับ **Roger (๑๙๘๖)** ที่ว่าแบบทดสอบที่คัดแยกกันอยู่นั้นเป็นเครื่องมือที่ใช้กันอยู่ทั่วไปไม่มีค่ามาตรฐาน **Richert (๑๙๘๒)** กล่าวว่าแบบทดสอบที่ออกโดยผู้เชี่ยวชาญนั้นควรกำหนดรายละเอียดดังนี้

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก
๒. ลักษณะเด่นและลักษณะด้อยของเด็ก
๓. ระดับอายุ
๔. ขั้นตอนการคัดแยกที่ชัดเจน

ขั้นที่ ๔ ศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยพิจารณาข้อมูลจากขั้นตอนที่ ๒ และขั้นตอนที่ ๓ ซึ่งอาจเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์เด็ก ครู พ่อแม่ และไม่ควรด่วนสรุป

ขั้นที่ ๕ ประเมินกระบวนการคัดแยกว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ และจะเป็นการดีถ้ามีการประเมินทั้งเด็กที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการและเด็กที่ไม่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการ

การค้นหาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่า คือการค้นหาเด็กที่มีความสามารถในทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเหนือกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน ซึ่งเด็กเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความสนใจอย่างจริงจังและต่อเนื่องในเรื่องของภาษา มีทักษะสูงกว่าเด็กในวัยเดียวกันอย่างเห็นได้ชัด โดยสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของตนได้อย่างสร้างสรรค์ และมีเอกลักษณ์

ในปัจจุบัน การเลือก (Screening) และการคัดแยก (Indentcation) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาก็ ยังไม่มีเครื่องมือที่จะใช้ได้อย่างเหมาะสมและเป็นมาตรฐาน เพราะความสามารถเหล่านั้นเป็นเรื่องทางสมองของมนุษย์ที่ละเอียดอ่อน ซับซ้อน การคัดเลือกเด็กจึงต้องใช้เครื่องมือและกระบวนการหลาย ๆ ขั้นตอนรวมกัน การคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาจึงเปรียบเสมือนการ "ร่อนหาเพชร"

๒.๖ การใช้เครือข่ายพ่อแม่ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

เครือข่ายพ่อแม่ในที่นี้ มิได้หมายถึงพ่อแม่ของเด็กที่ได้รับการคัดเลือกว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้น แต่หมายถึงชุมชนและสังคมที่โรงเรียนของท่านตั้งอยู่ อันประกอบด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กร หน่วยงาน สถาบัน สถานประกอบการ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชน (กรมวิชาการ, ๒๕๔๔) อันเป็นเครือข่ายสำคัญที่จะช่วยผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ชีวิตจริงด้านต่างๆ ได้อย่างแท้จริง โรงเรียนสามารถถ่ายทอดโอนความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้จากชุมชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ตามหลักสูตร หรือหลักสูตรชีวิตที่ได้กล่าวถึงมาแล้วนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ก็มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเสาะหาความสามารถพิเศษของลูกตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเช่นกัน ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่ย่อมใกล้ชิดและรู้จักลูกดีและมีความปรารถนาหวังที่จะเห็นการเจริญเติบโตของลูก นอกจากนี้ พ่อแม่ยังจะมีบทบาทอย่างมากในการสนับสนุนการพัฒนาเด็กเหล่านี้ให้กำลังใจ และในกระบวนการแสวงหาผู้ให้คำปรึกษาให้กับลูก และเพื่อนๆ ของลูก เครือข่ายของพ่อแม่ สมาคมครูผู้ปกครอง และศิษย์เก่า จะสามารถทำหน้าที่นี้ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ เครือข่ายพ่อแม่ยังสามารถมีบทบาทที่กว้างยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. ในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

๒. ในการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้
นอกห้องเรียน

๓. ในการระดมทรัพยากร

การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ คือการเชื่อมโยงข้อมูล ข่าวสาร ความรู้จากแหล่งต่างๆที่มีอยู่มากให้ประโยชน์แก่ผู้เรียน เช่น อาจจะมาให้ความรู้ (เช่น คนตรีและศิลปินบ้าน งานช่างฝีมือ ฯลฯ) การรับผู้เรียนเข้าเป็น "ลูกมือหรือลูกศิษย์" เพื่อถ่ายทอดวิชามิให้สาบสูญ การนำผลงานของ "ลูกมือหรือลูกศิษย์" ออกแสดง เผยแพร่และจำหน่าย หรือเข้าประกวด เพื่อนำเขาสู่วัยที่มีความเป็นมืออาชีพสูงขึ้นอันจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาฝีมือให้ดียิ่งขึ้น (กรมวิชาการ, ๒๕๔๔)

การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ นอกห้องเรียนนี้ พ่อแม่ สมาคมผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรในชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมต่าง ๆ มีบทบาทที่สูงมาก เช่นทุกชุมชนมีศูนย์สารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารของชุมชน ประเทศและโลกที่สมบูรณ์ ทันสมัยเป็นปัจจุบัน (ห้องสมุดประชาชน) อันจะเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ นอกจากนี้ ชุมชนน่าจะจัดโครงสร้างและให้การสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม ศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งฝึกงาน หรือ "สำนัก" ของชาวบ้านที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ การจัดนิทรรศการ การประกวดเป็นระยะ ก็จะทำให้เกิดบรรยากาศของการเรียนรู้ในระบบ และการพัฒนาฝีมืออีกด้วย

ในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาทางหนึ่งคือ การบริจาค ที่ทางชุมชนมักจะทำอยู่แล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่ได้ผลดี คือ การให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีอยู่ในชุมชน อันได้แก่ พ่อแม่ สมาคมผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรในชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีได้หลายรูปแบบ คือการเข้าร่วมในสมาคมครูผู้ปกครองในการกำหนดนโยบาย ธรรมนูญของโรงเรียนและเสนอแหล่งเงินสนับสนุนโครงการในธรรมนูญแต่ละปี หรือเสนอและออกแบบหลักสูตรท้องถิ่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน พร้อมทั้งจัดหาผู้สอนที่ชำนาญในเรื่องดังกล่าว วิธีการวัดประเมินผู้เรียน ตลอดจนแหล่งฝึกงาน และหางานให้เมื่อจบการศึกษา

ดังนั้น เพื่อสร้างผู้นำในด้านดังกล่าว สิ่งที่รัฐจำเป็นและควรจะต้องทำอย่างยิ่ง คือ จัดหลักสูตรการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาให้สนองต่อความต้องการและความสามารถของนักเรียนให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะด้านภาษาของนักเรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จากนั้นแผนการศึกษาของนักเรียนก็ควรจะเป็นไปตามความถนัดและความสามารถของแต่ละคน โดยไม่ขึ้นอยู่กับความคาดหวังลมๆ แล้งๆ ของสังคมหรือพ่อแม่ แต่สิ่งที่ทฤษฎีปัญหาเสนอและมีหลักฐานปรากฏชัดเจนในสังคม คือ การที่คนเราสามารถจะแสดงศักยภาพที่โดดเด่นในหลายด้านไปพร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น อาชีพหมอบที่จับมีดผ่าตัดไปพร้อม ๆ กับจับปากกาเขียนหนังสือ เช่น หมอประเวช หมอพรทิพย์ เป็นต้น การจัดหลักสูตรให้กับเด็กในปัจจุบันทำให้เขาต้องทิ้งความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตัวเพื่อสนองต่อความต้องการของสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่นการเรียนเพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ไม่ใช่เรียนเพื่อตอบสนองความสามารถของตนเอง จึงเป็น

ที่น่าเสียดายว่าความสามารถเหล่านั้นจะถูกตัดทิ้งไปตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตราที่ ๑๐ วรรค ๔ กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ใน ๕ ด้าน คือ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ภาษา ดนตรี กีฬา ทักษะศิลป์และศิลปะการแสดง แต่จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมากลับพบว่า การจัดการศึกษาของประเทศไทยตอบสนองนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ใช่ความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะเป็นเพราะข้อจำกัดใด ๆ ก็ตาม ระบบการศึกษาในปัจจุบันก็ยังไม่เปิดกว้างเท่าที่ควร โดยเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ฉะนั้นคำถามต่อไปก็คือ แล้วจะจัดการศึกษาอย่างไรจึงจะสอดคล้องและเหมาะสมกับเด็กที่มีความสามารถเหล่านั้น เด็กที่มีความสามารถพิเศษคือใครทราบได้อย่างไร และจะจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างไรท่านจะสามารถหาคำตอบได้จากการศึกษาวิจัยในบทต่อไป

บทที่

รายงานผลการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

๓

๓.๑ การพัฒนาหลักสูตรและการกำหนดความถนัดทางภาษา ขั้นสูงของผู้เรียน

ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่สองว่า การจัดหลักสูตรโดยทั่วไปมีอยู่หลายประเภท แกลททอน (Glathorn อังโดย นาดยา บิลันธานนท์ และคณะ, ๒๕๔๒) ได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่

๑. หลักสูตรต้นแบบ (Recommended Curriculum) เป็นหลักสูตรที่องค์กร หน่วยงาน หรือบุคคลจัดทำขึ้นเพื่อตั้งให้เป็นหลักสูตรตามอุดมการณ์ ปรัชญาที่ผู้จัดทำต้องการให้เห็นเป็นแนวทางในการนำไปใช้

๒. หลักสูตรของสถาบัน (Written Curriculum) เช่น หลักสูตรของกรมวิชาการเป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น ซึ่งประกอบด้วย คู่มือ หรือคำแนะนำหลักสูตร (Curriculum Guides) แผนภูมิแสดงขอบข่ายและการจัดลำดับการเรียนรู้ในมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนโปรแกรมการเรียนรู้ หลักสูตรประเภทนี้ถือเป็นหลักสูตรที่เป็นทางการ มีผลบังคับใช้กับสถานศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ (Official Curriculum) เพราะเป็นหลักสูตรที่ใช้ควบคุมการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนของท้องถิ่นหรือสถานศึกษา เพื่อให้แน่ใจ

ว่านโยบายการจัดการศึกษาของท้องถิ่นหรือสถานศึกษาได้มีการนำไปปฏิบัติจริงจนสู่ห้องเรียน

๓. **หลักสูตรของครู (Taught Curriculum)** เป็นหลักสูตรที่ครูได้นำไปใช้จัดการเรียนการสอนจริงในห้องเรียน

๔. **หลักสูตรเสริม (Supported Curriculum)** เป็นหลักสูตรที่รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกในการจัดโปรแกรมการเรียนต่าง ๆ ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลที่ส่งเสริมสนับสนุนการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน

๕. **หลักสูตรเตรียมสอบ (Test/Assessed Curriculum)** ได้แก่แบบทดสอบ และการประเมินผลนักเรียนในลักษณะต่าง ๆ

๖. **หลักสูตรที่ผู้เรียนได้รับจริง (Learned Curriculum)** เป็นหลักสูตรระดับสูงสุด เพราะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่นักเรียนได้เรียนรู้จริงในห้องเรียน ไม่ว่าจะจากการได้รับการเรียนการสอนโดยตรง หรือจากประสบการณ์ต่าง ๆ โดยอ้อมที่โรงเรียนจัดให้

การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น จะต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและวิธีการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างแท้จริง หลักสูตรที่พัฒนาแล้ว (Differentiated program) สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษต้องคำนึงถึงลักษณะนิสัย ความต้องการ ความสนใจของเด็กและศักยภาพของเขา การสร้างหลักสูตรที่พัฒนาให้เหมาะกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้นต้องการการคัดสรรเนื้อหา วิธีการสอนและเสนอผลงานบนพื้นฐานของลักษณะนิสัย ความต้องการและความสนใจของแต่ละคน ต้องเป็นหลักสูตรที่ทั้งครูและเด็กสร้างขึ้นร่วมกัน ทำไปพร้อมกับการเรียนการสอนของเด็กตลอด

เวลา เพราะเป็นการพัฒนาซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ที่กระตุ้นและท้าทายเด็กให้คิดค้นคว้า ทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการ สร้างกรอบนอก (หลักสูตร) ให้เหมาะและได้ระดับกับเนื้อหา คือ ความ สามารถพิเศษของเด็ก **คุณฎี บริพัตร, หมอม (๒๕๔๐)** ต้องเป็นหลักสูตร ที่ไม่พึ่งพาหนังสือหรือแบบฝึกหัดบทใดบทหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่พึ่งพาครู คนเดียวและไม่พึ่งตารางสอน มิฉะนั้นหลักสูตรที่พัฒนาจะไม่มีลักษณะ ยืดหยุ่น มีหลายรูปแบบตามความต้องการของเด็กแต่ละคน

ในงานวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้เสนอหลักสูตรต้นแบบ (Recommended Curriculum) เป็นหลักสูตรที่คณะผู้วิจัยต้องการให้เห็นเป็น แนวทางในการนำไปใช้ โดยทั่วไปหลักสูตรประเภทนี้มีได้เป็นหลักสูตร ที่บังคับให้ใช้ทั่วประเทศ แต่เป็นเพียงหลักสูตรที่มุ่งให้ข้อเสนอแนะ แนวทางแก่ท้องถิ่นและสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรของตนเอง ขึ้นมา โดยยึดความถนัดและความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

❖ กระบวนการเสาะหา (การร่อนหาเพชร)

ในการปฏิบัติจริงแล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเสาะหาผู้มีความ สามารถพิเศษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เพราะผู้ที่เข้าสู่หลักสูตรขยาย ประสบการณ์ได้นั้นจะต้องผ่านการคัดแยกและมีทำเนียบมาแล้วจาก การเรียนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ แต่เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการนำร่อง จึงได้ใช้กระบวนการเดียวกันกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เพื่อเสาะหาเด็ก ซึ่งได้ประสบปัญหาพอสมควรที่จะกล่าวถึงต่อไปในการอภิปรายผล

ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ได้ทำการเสาะหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษา ปรากฏว่ามีจำนวนนักเรียนเข้าร่วมโครงการดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหลักสูตรขยายประสบการณ์

	กรุงเทพ คริสเตียน	บดินทร เดชาฯ	สตรีวิทยา	รวม
จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๒๕๖	๓๒๘	๖๔๓	๑,๖๓๑
จำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือก (มีนาคม)	๒๓	๒๘	๒๕	๗๖
จำนวนนักเรียนที่เข้าโครงการจริง (มิถุนายน)	๑๕ (๖.๔๒%)	๒๕ (๓.๔๓%)	๒๖ (๔.๐๒%)	๓๐ (๔.๑๕%)

หลังจากนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความสนใจของผู้เรียน ปรากฏว่ามีผู้สนใจในเรื่องต่อไปนี้

ตารางที่ ๓.๒ ผลการสำรวจความสนใจของผู้เรียนในโรงเรียนที่ร่วม โครงการ

เนื้อหาภาษาไทย	กิจกรรม	ลำดับ ความชอบ	เหตุผลที่เลือก
	การทำหน้าที่พิธีกร	๑	มีประโยชน์ อดอยาก
	งานมัคคุเทศก์ และการ ท่องเที่ยว	๒	อาจทำอาชีพเสริมได้
	เขียนนวนิยาย	๓	สนใจ ชอบเขียน
ทักษะการพูด	การจัดทอล์คโชว์	๔	มีศิษย์เก่าที่ให้คำปรึกษาได้
ทักษะการเขียน	ทำหนังสือพิมพ์ วารสาร	๕	อดอยากทำดู
ทักษะการอ่าน	สอนภาษาไทยให้ชาวต่าง ชาติ	๖	มีนักเรียนแลกเปลี่ยน ที่โรงเรียน
หลักภาษา วรรณคดี	สะสม เขียน โจ๊ก ภาษา พาสุนัข	๗	
	ทำอย่างไรจึงจะฟังเทศน์ รู้เรื่อง	๘	
	ทำอย่างไรเด็กไทยจึงจะ อ่านวรรณคดีไทยได้อย่าง สนุก	๙	เป็นงานที่ท้าทาย
	คู่มือการกล่าวสุนทรพจน์	๑๐	สนใจ
	แตงนิราศ กลอน	๑๑	สนใจ
	ภาษาไทยอาชีพ เช่น ประดิษฐ์บรรจุภัณฑ์ การช่วยพร	๑๒	มีประโยชน์

เมื่อได้ผลการสำรวจความสนใจของผู้เรียนแล้ว จึงได้แบ่งกิจกรรมไปทำในโรงเรียนต่างๆ ตามความสนใจของแต่ละโรงเรียน โดยนำกิจกรรมที่ครูและผู้เรียนเสนอไปพัฒนาเป็นกิจกรรมและใบงาน ตามโครงสร้างของหลักสูตรในตารางที่ ๓.๓

ดังนั้นหลักสูตรขยายประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นนี้จึงยึดความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก และการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนอื่นจึงต้องวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียนในทำนองเดียวกัน หลักสูตรขยายประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นหลักสูตรประสมระหว่างหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) และหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) กล่าวคือ เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาไทยในระดับที่กว้าง ยาก และลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษามากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อการเรียน นอกจากนี้ ในหลักสูตรที่สร้างขึ้นนี้ ยังต้องการฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา และการนำกระบวนการและทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการศึกษาสื่ออื่น ๆ หรือภาษาอื่นๆ ได้ต่อไป โดยฝึกการคิดวิเคราะห์ สืบสวนสอบสวนหาความรู้ และทักษะที่อยู่นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายในการเรียนของหลักสูตรปกติ โดยเฉพาะทักษะที่ต้องใช้ความคิดริเริ่ม การจัดการ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ และพัฒนางานไปสู่ความสมบูรณ์แบบ โดยให้นักเรียนศึกษาเรื่องหนึ่งเรื่องใดอย่างชัดเจน ฝึกการใช้ความคิดสร้างสรรค์ โดยบูรณาการกับวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอผลงานอันยังประโยชน์ต่อชุมชนของตน มีความสามารถและความถนัดและสนใจในภาษาไทยทางด้านใดบางก็สามารถจะเลือกทำ

โครงการตามความถนัดและความสนใจของตนในหลักสูตรขยาย
ประสบการณ์ ต่อไป

❖ หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)

เป็นวิธีการจัดโปรแกรมการศึกษานอกหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความ
ความสามารถพิเศษที่สามารถตอบสนองความสนใจและความสามารถ
ในรายบุคคลได้ดีขึ้น ทั้งยังสามารถทำเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มได้
ทั้งสิ้น เด็กสามารถเรียนเกินกว่าหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรขยาย
ประสบการณ์ มีดังนี้

ตารางที่ ๓.๓ โครงสร้างของหลักสูตรขยายประสบการณ์

ปฐมนิเทศ ใครคือผู้มีความสามารถพิเศษ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) คืออะไร หลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาเป็นอย่างไร วัตถุประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม ใครมีสิทธิ์เข้าเรียนหลักสูตรนี้ หลักสูตรนี้สอนอย่างไร ให้เกรดอย่างไร
ชุดการเรียนการสอนที่ ๑ พบพิธีกร และคู่มือพิธีกร
ชุดการเรียนการสอนที่ ๒ ยูวม์คฤเทศก์ และการสร้างเอกสารนำเที่ยว
ชุดการเรียนการสอนที่ ๓ ค่ายนวนิยาย

ชุดการเรียนการสอนที่ ๔	ผลิตวารสาร
ชุดการเรียนการสอนที่ ๕	ภาษาไทยในจอ
ชุดการเรียนการสอนที่ ๖	สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
ชุดการเรียนการสอนที่ ๗	ภาษาพาสนุก
ชุดการเรียนการสอนที่ ๘	รักษัวรรณกรรม
ชุดการเรียนการสอนที่ ๙	ฟังเทศน์ไพเราะเสนาะจิต

หลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษานี้จะนำเสนอในรูปแบบของชุดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ เช่น ชุดการเรียนการสอนที่ ๑ พบพิธีกร และคู่มือพิธีกร ชุดการเรียนการสอนที่ ๒ ชุมัคคุเทศก์ และการสร้างเอกสารนำเที่ยว ชุดการเรียนการสอนที่ ๓ ค่ายนวนิยาย ชุดการเรียนการสอนที่ ๔ ผลิตวารสาร ชุดการเรียนการสอนที่ ๕ ภาษาไทยในจอ ชุดการเรียนการสอนที่ ๖ สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ชุดการเรียนการสอนที่ ๗ ภาษาพาสนุก ชุดการเรียนการสอนที่ ๘ รักษัวรรณกรรม และชุดการเรียนการสอนที่ ๙ ฟังเทศน์ไพเราะเสนาะจิต

โดยมีกระบวนการและวิธีการสร้าง ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาความสามารถทางภาษา และอาชีพที่เหมาะสม (ดูรายละเอียดใน สำอาง หิริญบูรณะ และคณะ, ๒๕๔๔ "สนุกกับภาษาไทย" หน้า ๑๘)

๒. สำรวจความสนใจของผู้เรียน

๓. ให้ผู้เรียนเสนอโครงการตามความถนัดและความสนใจ และเสนอแผนงาน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาและอำนวนยความสะดวก หรือ

อาจจะขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ ปรารชญ์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือปรารชญ์ท้องถิ่นอันได้แก่ วงการศึกษแก่ ผู้ปกครอง ฯลฯ ที่มีอาชีพ เกี่ยวกับการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ ของสังคมไทย เช่น นักจัดรายการ วิทยุ โทรทัศน์ นักประพันธ์ นักเสียดสีสังคม กวี ครูภาษา นักภาษาศาสตร์ ล่าม และนักแปล เป็นต้น

๔. นักเรียนนำเสนองาน

๕. นักเรียนฝึกงาน และพัฒนางาน

๖. นักเรียนนำเสนอผลงานในเวทีโรงเรียน

๗. นักเรียนนำเสนอผลงานในเวทีจริง (จัดนิทรรศการที่ศูนย์ การประชุมแห่งชาติศิริกิติ์ การให้สัมภาษณ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์)

๘. ขอร่างหลักสูตรขยายประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นใบงาน ที่ต้องการฝึก ๒ ระดับคือ ระดับงาน ซึ่งนักเรียนต้องทำทุกคนเพื่อให้มี ประสบการณ์และสำรวจความถนัดและความสนใจ ระดับโครงการ ที่นักเรียนเลือกทำตามความถนัดและความสนใจ เทอมละ ๒ โครงการ และเป็นการฝึกทักษะการคิดในระดับสูง คือ ความสามารถในการ สังเคราะห์ วิเคราะห์ ประเมินค่า วางแผน จัดการ แก้ปัญหา และความคิด สร้างสรรค์

ในงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า สามารถแบ่งโครงการออกได้เป็น ๓ ประเภทคือ

โครงการระดับสาขาวิชา (Micro Project) หมายถึง โครงการที่ใช้ ความสามารถพิเศษด้านภาษาเท่านั้น และใช้เวลาพัฒนาประมาณ ๑-๒ สัปดาห์ เช่น การสร้างเกมภาษา ปริศนาคำทาย โครงการระดับนี้จะอยู่ใน

ตอนต้นของหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์
โครงการระดับพหุปัญญา (Macro Project) หมายถึง โครงการงาน
ที่ใช้ความสามารถพิเศษหลายๆ ด้าน โดยมีความสามารถพิเศษทางภาษา
เป็นแกน จึงจะทำสำเร็จ เช่น การสร้างวิดิทัศน์เรื่อง อีเหนา การทำ
วารสาร การสร้างคู่มือพิธีกร "พิธีกรมืออาชีพ" เป็นต้น ดังนั้นใน
หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และหลักสูตรขยายประสบการณ์ของ
นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ ผู้ที่ทำโครงการเหล่านี้คือ
นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาและทางด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น
ทางด้านศิลปะ ด้านคอมพิวเตอร์ จึงเสนอโครงการที่ซับซ้อนและผลิต
ได้ระดับมืออาชีพ เพราะต้องการความท้าทายที่ยากขึ้น (ทำเกินสั่ง)
ต้องการทักษะการวางแผน จัดการและติดตามงานอย่างเป็นระบบ
เยาวชนที่ก้าวไปทำโครงการระดับนี้ คือเพชรน้ำเอกที่จะเป็นทรัพยากร
ที่มีค่าทางภาษาไทยต่อไป แม้ว่าในอนาคตเด็กเหล่านี้อาจจะไม่เลือก
เรียนในสาขาวิชาภาษา เช่น อักษรศาสตร์ หรือนิเทศศาสตร์ก็ตาม
ด้วยเหตุนี้หลักสูตรนี้จึงส่งเสริมให้เด็กทำงานเป็นกลุ่ม โดยแบ่งงานกัน
ตามความถนัดและความสามารถเพื่อให้ผู้เรียนได้ดึงความสามารถของ
ตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ และฝึกการทำงานเป็นทีมที่จะทำให้สร้างงาน
ใหญ่ได้สำเร็จ

โครงการระดับสหสาขาวิชา (Mega Project) โครงการงานในลักษณะ
นี้ยังไม่ปรากฏในหลักสูตรนี้ เพราะโรงเรียนในโครงการเพิ่งจะเริ่มใช้
หลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา แต่ในอนาคต น่าจะมี
โครงการระดับชาติประเภทนี้ที่ต้องอาศัยความสามารถพิเศษหลาย ๆ
ด้าน เช่น โครงการวิจัยสังคมของเด็กนักเรียนในอเมริกาที่เริ่มด้วยการ

ศึกษาผลกระทบของรายการทีวีตอสังคม โดยตั้งห้องเรียนผลิตรายการ ทีวี มีกลองแสนดิแคมแล้วออกสัมภาษณ์คนในชุมชน จนได้รับเชิญให้ ทำรายการให้สถานีโทรทัศน์ท้องถิ่น โครงการ GLOBE ที่ดูแลทางด้าน การพิทักษ์สิ่งแวดล้อม โครงการที่มนักประดิษฐ์หุ่นยนต์ (ที่เหมือนคน และพูดได้) โครงการผลิตวิดีโอเกม เป็นต้น

❖ วิธีการเรียน และหลักสูตร

๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔-๖ คน (ประมาณ ๓ กลุ่ม) ตามความ สม่ครใจ ให้นักเรียนศึกษาในชั่วโมง ปฐมนิเทศแผนการเรียน บทบาท ของผู้เรียน ผู้สอน แนวการวัดประเมินผล ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ และความรับผิดชอบที่จะต้องตามมา

๒. ให้นักเรียนเลือกหัวข้อในโครงการงานของหน่วยการเรียนต่างๆ ว่าสนใจจะศึกษาและนำเสนอโครงการใด ในหน่วยการเรียนต่างๆ

๓. นักเรียนนำเสนอแผนงานโดยใช้บันทึกของผู้เรียน

๔. หากเป็นไปได้ให้นักเรียนเชิญวิทยากรชั้นนำมาบรรยายแนว ทางกลยุทธ์ วิธีการ ในหัวข้อต่างๆ ตามหลักสูตร ถ้าไม่มีอาจใช้วิดีโอที่ค้น แทนได้

๕. นักเรียนเลือกศึกษาหาความรู้แล้ววางแผนงานที่ต้องการทำ โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาและบางครั้งครูอาจจะช่วยหานักวิชาการ พี่เลี้ยง ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนได้ฝึกวิธีการหาข้อมูล การระดมสมอง การวางแผน การจัดการ โดยใช้ใบงาน และบันทึกของผู้เรียน

๖. การสร้างงานและการหาเวทีแสดงผลงาน ในขั้นตอนนี้ นักเรียน จะยกผลงาน เตรียมเอกสาร และนำเสนอต่อนักเรียนและครู เพื่อเป็น

การสร้างองค์ความรู้และนำความรู้ที่สร้างมาเผยแพร่ให้เพื่อนๆ ได้รับรู้ด้วย โดยเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มอื่น จะช่วยกันประเมินตามเกณฑ์ โดยมีระดับการประเมิน ๕ ระดับ คือ

เริ่มเรียน มือใหม่ ฝึกงาน มืออาชีพ และเหรียญทอง

๗. ผู้เรียนประเมินตนเอง โดยใช้ "เบื้องหลังการสร้าง" แล้วมาพบครูผู้สอน เพื่อวิเคราะห์แนวทางปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ก่อนนำไปปรับปรุง

๘. ครูผู้สอนหาทางให้ผลงานของนักเรียนได้นำเผยแพร่สู่สาธารณชน อันเป็นการหาผู้ประเมินจริงเพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่างานของตนอยู่ในระดับใด สำหรับการพัฒนาปรับปรุงงานต่อไปสู่มืออาชีพ และระดับผู้เชี่ยวชาญต่อไป

จากบันทึกของจิตติพัฒน์

๑. วันนี้ทำอะไร

หนังสือคู่มือการเป็นพิธีกร

๒. วันนำเสนอ ๑๗ ส.ค. ๒๕๔๔

๓. แผนงานและกิจกรรม

ใคร	ทำอะไร	อย่างไร	กำหนดสิ่งให้ใคร
ปัจจัย	เขียนบทความ	ถอดเทปเขียน	กุลพัทธ์ รุชพงษ์ ภาคภูมิ
กุลพัทธ์ รุชพงษ์ ภาคภูมิ	พิมพ์บทความ	ใส่ file computer	จิตติพัฒน์
จิตติพัฒน์	เรียบเรียง ตกแต่ง	ใช้ computer	กุศลสิน
กุศลสิน	ตรวจบท แก่ไข	อ่านและแก้ไขใน file	จิตติพัฒน์ กุลพัทธ์ กุศลสิน
จิตติพัฒน์ กุลพัทธ์ กุศลสิน	พิมพ์งาน	จาก file ที่ทำไว้	นิธิภูมิ
นิธิภูมิ	เข้าเล่ม	ให้ร้านเข้าเล่มขอบขาว	อาจารย์ที่ปรึกษา

๔. สรุปผลและความคิดเห็น (ดี ยังไม่ดี เพราะอะไร) จะปรับ
อย่างไร

๕. สำหรับผลงานชิ้นนี้ ใช้เวลาทำน้อยเพราะกำหนดส่งกระชั้นชิด
ทำให้การตรวจสอบบกพร่อง งานยังไม่ดีเท่าที่ควร และบางจุดยังต้อง
ปรับปรุงแก้ไขเพื่อความเหมาะสม งานที่ออกมาโดยภาพรวมแล้วถือว่าดี
การปรับปรุงคงต้องรับฟังข้อเสนอแนะจากหลาย ๆ ฝ่าย อีกทั้งยังต้อง
ทบทวนขอบกพร่องของตัวเองหนังสือเอง ๒ ส.ค. ๒๕๔๔

ความเห็นของผู้ปกครองของ นิธิภูมิ

ผู้ปกครองของนักเรียน
เห็นว่างานนี้ดี แต่ยังไม่ดีเท่าที่ควร
เพราะงานนี้ทำมาเพื่อให้นักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย
ได้มีโอกาสได้ฝึกฝนและ
พัฒนาตนเองในด้านนี้
ซึ่งงานนี้ถือว่าดี แต่ยังไม่ดี
เท่าที่ควร เพราะงานนี้ยังไม่
สมบูรณ์เท่าที่ควร

ต้องการเสนอผลงานมากกว่า ๒ ชิ้น และอยากทำหลายๆ โครงการ) โดยมีกระบวนการดังนี้

๑.๑ ประเมินโดยเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มอื่น จะช่วยกันประเมินตามเกณฑ์ ซึ่งมีระดับการประเมิน ๕ ระดับ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ

เริ่มเรียน มือใหม่ ฝึกงาน มืออาชีพ และเหรียญทอง

๑.๒ ผู้เรียนประเมินตนเอง โดยใช้ "เบื้องหลังการสร้าง" แล้วมาพบครูผู้สอน เพื่อวิเคราะห์แนวทาง ปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ก่อนนำไปพัฒนาให้ดีขึ้น

๑.๓ ครูผู้สอนหาทางให้ผลงานของนักเรียนได้นำเผยแพร่สู่สาธารณชน อันเป็นการหาผู้ประเมินจริง เพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่างานของตนอยู่ในระดับใด สำหรับการพัฒนาปรับปรุงงานต่อไปสู่มืออาชีพและระดับผู้เชี่ยวชาญต่อไป

๑.๔ ผู้เชี่ยวชาญประเมินระดับผลงาน เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา "เพชรน้ำเอก" (ประมาณร้อยละ ๑ ของประชากร หรือประมาณ ๓-๕ คน)

๒. การประเมินความสามารถของผู้เรียนตามหลักสูตร

หลังจากได้พัฒนาผู้เรียนด้วยหลักสูตรขยายประสบการณ์แล้ว จากการประชุมคณะผู้วิจัยเสนอให้มีสัดส่วนในการประเมินนักเรียนดังนี้

ตารางที่ ๓.๔ การประเมินความสามารถของผู้เรียนตามหลักสูตร

สิ่งที่ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	สัดส่วนคะแนน (ร้อยละ)
ผลงานชิ้นที่ ๑	ความเป็นมืออาชีพ ร้อยละ ๑๐ ความมุ่งมั่นทุ่มเทในการทำงาน ร้อยละ ๕ ความสามารถในการวิจารณ์ตนเองและพัฒนางาน ร้อยละ ๕ ความคิดสร้างสรรค์ ร้อยละ ๕ ขนาดของโครงการ ร้อยละ ๕	๓๐
ผลงานชิ้นที่ ๒	ความเป็นมืออาชีพ ร้อยละ ๑๐ ความมุ่งมั่นทุ่มเทในการทำงาน ร้อยละ ๕ ความสามารถในการวิจารณ์ตนเองและพัฒนางาน ร้อยละ ๕ ความคิดสร้างสรรค์ ร้อยละ ๕ ขนาดของโครงการ ร้อยละ ๕	๓๐
จิตพิสัย	ความเอื้ออาทร ร้อยละ ๕ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ร้อยละ ๕ ทักษะทางสังคม ร้อยละ ๕ การเห็นคุณค่าของตนเอง ร้อยละ ๕ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ร้อยละ ๕ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการวางแผนจัดการ ร้อยละ ๕ ความเป็นผู้นำ ร้อยละ ๕ ความเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ ๕	๔๐

ทั้งนี้ ขอให้โรงเรียนที่จะจัดบริการการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษตัดสินใจตามแต่จะเห็นสมควร เพราะเด็กแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ครูผู้สอนท่านนั้นจะรู้ดีที่สุดว่า ควรจะจัดบริการให้เด็กในด้านใด ได้อย่างไร โดยใช้คะแนนเป็นตัวสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน

❖ บริบทของการนำหลักสูตรไปใช้

การสอนเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น จะต้องจัดอย่างรอบคอบ รัศุม และจะต้องพัฒนาเด็กโดยองค์รวมทั้งทางด้านวิชาการ อารมณ์ จิตพิสัย และจริยธรรมควบคู่กันไป จึงต้องอาศัยบุคลากรที่มีวุฒิภาวะ มีความรู้ ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ อีกทั้งโรงเรียนจะต้องมีความพร้อมในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการดึงผู้ปกครองให้เขามามีส่วนร่วมในการพัฒนาลูก เพราะเด็กใช้เวลาที่บ้านมากกว่าเวลาที่อยู่กับครูในโรงเรียน โรงเรียนจึงควรสำรวจความพร้อมในเรื่องต่อไปนี้อย่างถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมโครงการหรือไม่

ตารางที่ ๓.๕ แบบประเมินความพร้อมของโรงเรียน

ลำดับที่	ความพร้อม	มี	ไม่มี
๑	ผู้บริหารมีนโยบายและความต้องการที่จะพัฒนาให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางให้บริการ
๒	ผู้บริหารได้จัดสรร <ul style="list-style-type: none"> ● งบประมาณ.....บาท ● วัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็น ● สถานที่ ● บุคลากร (ครูพิเศษ ที่ปรึกษา นักวิจัยพี่เลี้ยง วิทยากร) ● การจัดทัศนศึกษา ประมาณ ๒ ครั้งต่อเทอม
๓	ผู้บริหารอำนวยความสะดวกทางด้าน <ul style="list-style-type: none"> ● การจัดตารางสอนและตารางการเรียน ● การคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษ ● การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และครุภัณฑ์ที่จำเป็น ● การวัดพัฒนาการเรียนรู้ในการวิจัยห้องเรียน ● การวัดการประเมินผล รวมทั้งการเรียนข้ามรายวิชา ● การประสานงานกับผู้ปกครอง
๔	มีนักเรียนมากกว่า ๑,๕๐๐ คน และควรเป็นโรงเรียนสหศึกษา
๕	หัวหน้าหมวดให้การสนับสนุนและสนใจในการพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียนอย่างจริงจัง
๖	หัวหน้าหมวดและครูภาษาไทย ๑-๒ คน ได้รับการอบรมให้มีความรู้ในด้านทฤษฎี วิธีการสอน การสร้างหลักสูตร และแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ลำดับที่	ความพร้อม	มี	ไม่มี
๓	ครูผู้สอนได้รับการปลดจากภาระงานอื่น อย่างน้อย สัปดาห์ละ ๔-๖ ชั่วโมง
๘	ผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายมาแล้วอย่างน้อย ๓ -๕ ปี และมีความสนใจและอยาก พัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
๙	มีนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษา หรือศึกษานิเทศก์เป็นที่เลี้ยง
๑๐	สมาคมผู้ปกครองครู หรือศิษย์เก่าแสดงความจำนงที่จะ สนับสนุนโครงการอย่างเป็นทางการ
	รวม ๒๐ คะแนน		

กรุณาศึกษาหลักสูตรต้นแบบนี้แล้วปรับให้เหมาะสมกับสภาพ
ท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดของท่าน โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
ว่า มีการพัฒนาทางด้านใดที่โครงการความสามารถพิเศษด้านภาษาจะ
เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ จะต้องยึดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาไทย
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนเนื้อหาและกิจกรรม อาจเปลี่ยนไป
เพราะหลักสูตรนี้ต้องการพัฒนาความคิด ทักษะและเนื้อหาเป็นเพียง
โจทย์ที่สามารถปรับเปลี่ยนตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

๓.๒ การประเมินคุณภาพของหลักสูตร

เพื่อศึกษาหาคุณภาพของหลักสูตร ได้จัดให้มีการประเมิน
หลักสูตรหลังจากที่ทดลองใช้หลักสูตรดังกล่าวไปแล้ว ๑ ภาคการศึกษา
ซึ่งได้ดำเนินการดังนี้

๑. ให้ผู้เรียนประเมินตนเองตามจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณว่า หลักสูตรดังกล่าวสามารถพัฒนาผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด

๒. รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากบันทึกของผู้เรียนเพื่อศึกษาความสอดคล้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงปริมาณในข้อ ๑

๓. ศึกษาบันทึกของผู้สอน สัมภาษณ์ความเห็นของผู้สอน และผู้บริหาร

๔. สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้บริหารจากโรงเรียนในโครงการ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓.๖ การประเมินหลักสูตรขยายประสบการณ์

(ให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคล และให้ผู้สอนประเมินหลักสูตรตามความเห็นด้วย)

หลังจากเรียนชุดการสอนหลักสูตรขยายประสบการณ์แล้ว นักเรียน/ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

๕ = เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๔ = เห็นด้วย ๓ = ไม่แน่ใจ ๒ = ไม่เห็นด้วย ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็น เกณฑ์ หลักสูตรนี้	กรุงเทพฯ \bar{X}	บดินทร \bar{X}	สตรีวิทยา \bar{X}	รวม \bar{X}
๑. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาไทยในระดับที่กว้าง ขาก และลึกซึ่งกว่าหลักสูตรปกติ	๘๓.๕๐	๘๐.๐๐	๘๔.๑๑	๘๓.๒๐

ตารางที่ ๓.๖ ต่อ

เกณฑ์ หลักสูตรนี้	ความคิดเห็น	กรุงเทพฯ \bar{X}	บดินทร \bar{X}	สตรีวิทยา \bar{X}	รวม \bar{X}
๒	ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษา (มากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อการเรียน)	๓๓.๕	๓๐.๔๐	๓๕.๒๕	๓๔.๔๐
๓.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา การนำกระบวนการ และทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการศึกษา สื่ออื่นๆ หรือภาษาอื่นๆ ได้ต่อไป	๘๖.๒๕	๓๕.๖๐	๘๕.๔๑	๘๓.๓๕
๔.	ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทักษะทางภาษา สติปัญญา และอารมณ์	๘๑.๒๕	๘๒.๐๐	๕๐.๕๘	๘๔.๖๑
๕.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจัดการ การวางแผน การทำงานร่วมกัน	๘๘.๓๕	๘๐.๐๐	๓๔.๑๑	๘๐.๕๕
๖.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความเอื้ออาทรและการนำความสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทย	๓๐.๐๐	๓๖.๘๐	๘๘.๒๑	๓๘.๓๔
๗.	ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของแต่ละคน	๘๕.๐๐	๓๔.๓๑	๘๐.๐๐	๓๕.๕๐
	ค่าเฉลี่ยรวม	๘๒.๓๒	๓๓.๐๓	๘๑.๓๑	๘๑.๓๑

จึงสรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยหลักสูตรนี้สามารถสนองตอบจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ร้อยละ ๘๑.๓๑ จุดประสงค์ที่บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ จุดประสงค์ที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาไทยในระดับที่กว้าง ยาก และลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ (ร้อยละ ๘๗.๒๐) ส่วนจุดประสงค์ที่บรรลุเป้าหมายน้อยที่สุดคือจุดประสงค์ที่จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษามากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อการเรียน (ร้อยละ ๗๔.๔๐) ส่วนจุดประสงค์ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตามความถนัดความสนใจและความสามารถของแต่ละคน บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๗๕.๕๐

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรดังกล่าวเป็นรายบุคคล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๓.๗ ความเห็นของนักเรียนในโครงการ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็นของนักเรียน
๑	นาย กุลพัทธ์ สว่างจันทร์	ชอบ เพราะเป็นโครงการที่ทำให้ผู้ที่เข้าโครงการได้รับความรู้ ได้ประสบการณ์ รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้สึกภาคภูมิใจมากครับ
๒	นาย ธีรัฐ อมรทัตกุล	-
๓	นาย ภาคภูมิ ชลพิไลพงษ์	ชอบ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพในตัวเองออกมา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ในการทำงาน

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็นของนักเรียน
		ข้อเสนอแนะ คิดว่าโครงการที่จะทำต่อไป น่าจะมีชั่วโมงให้ทำกิจกรรมนี้ เพราะ นักเรียนจะได้แสดงศักยภาพออกมาได้ มากกว่านี้
๔	นาย นิธิพัฒน์ ไกลบุปผา	-
๕	นาย ฐุชพงษ์ ชุมสาย ณ อยุธยา	ดีใจที่ได้ร่วมงานกับเพื่อน งานสำเร็จ ออกมาลุล่วง ชอบ เพราะทำให้ได้รับ ประสบการณ์ที่ดี ได้ทำโครงการต่างๆ ที่มีประโยชน์มากมาย ข้อเสนอแนะ ควรทำต่อ แต่ควรปรับปรุง ทางด้านการสื่อสารกับนักเรียนและให้ นักเรียนได้รับประโยชน์ต่างๆ มากกว่านี้ และ ควรทำโครงการนี้ต่อไปอีก จัดการบรรยาย และทัศนศึกษานอกสถานที่มากกว่านี้ เป็น โครงการที่ดี ทำให้ได้ประสบการณ์ต่างๆ มากมาย ได้รู้จักผู้คนต่างๆ ได้พัฒนาความรู้ ที่มีอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม
๖	นาย จูติพัฒน์ ทวีสิน	ชอบ เพราะได้รับโอกาสหาประสบการณ์ ที่คนอื่นไม่ได้รับ เป็นประสบการณ์ที่ดี เป็นงานวารสารครั้งแรกในชีวิต ข้อเสนอแนะ แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาเรียน ทำให้ทำกิจกรรมไม่เพียงพอ
๗	นาย บังจชัย สกุดดีเลิศ	รู้สึกภูมิใจที่ได้เห็นผลงาน

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็นของนักเรียน
๘	นาย กรกฤต พิพัฒนามงคลพร	<p>ชอบ เพราะมีการพัฒนาทางการเรียน การทำซึ่งเป็นประโยชน์ แต่มีตอนแรกเมื่อรับทำโครงการที่เป็นงานที่ไม่เคยทำมาก่อน ในระยะแรกรู้สึกท้อแท้ เมื่อพบอุปสรรคต่างๆ แต่พอทำไปได้ร้อยละ ๕๐ แล้วก็เริ่มมีความรู้สึกว่ายากทำงานนี้ให้ดีที่สุด แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาเรียน ทำให้ทำกิจกรรมไม่เพียงพอ</p> <p>ขอเสนอแนะ ข้อจำกัดคือต้องเสียเวลาเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ</p>
๙	นาย กุศลสิน สุนทรสารทูล	<p>ชอบ เพราะเป็นการส่งเสริมความสามารถเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้มีโอกาสในการแสดงออกมา โดยจะเป็นประโยชน์ต่อตัวของเด็กให้มีความกล้าแสดงออกในด้านต่างๆ และเป็นประสบการณ์ที่ดีด้วยดีใจที่เห็นผลงานที่ร่วมมือกับเพื่อนทำออกมาดี</p>
๑๐	นาย ชนะ รวมพลังเอก	<p>ชอบ เพราะเป็นโครงการที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านทักษะ ความรู้ การทำงานเป็นหมู่คณะ โครงการที่ทำก็มีหลายอย่าง เช่น หนังสือต่างๆ การลงเป็นพิธีกร ฯลฯ มีประโยชน์มากเพราะในมหาวิทยาลัยคงจะหากิจกรรมแบบนี้ยากขึ้น</p> <p>ขอเสนอแนะ ควรจะทำต่อไป และควรมีเวลาประชุมกันมากขึ้น</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็นของนักเรียน
๑๑	นาย นิธิภูมิ ดุรงค์วัฒนา	ชอบ เพราะสามารถทำให้เด็กพัฒนาไปใน ทางที่ตนเองชอบ ได้ทำแบบทดสอบต่างๆ คู่มือพิชิตกร มีประโยชน์ทำให้รู้จักตัวเอง มากขึ้น และมีประสบการณ์ในการทำหนังสือ ได้เห็นผลงานก็หายเหนื่อยแล้วครับ
๑๒	นาย รัชฎูเทพ โชคสวัสดิ์ วรกุล	-
๑๓	นาย ฉัฐสัณฑ์ ลีลาบุตร	-
๑๔	นาย ฌรัฐ อมรทัตกุล	-
๑๕	นาย สุรวัชร สุรสิทธิ์	-
๑๖	นาย ชลวิทย์ พิบูลย์สุขยิ่ง	-
๑๗	นาย ภพ	ชอบ เพราะจะได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะ ควรจะทำต่อไป เนื่องจากหาก ทำๆ หยุดๆ นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาได้ เต็มที่
๑๘	นาย พณ ขนตรักษ์	ชอบ เพราะทำให้เราได้รับการพัฒนาทั้งหมด รวมถึงทักษะทางด้านการใช้ภาษาที่ ถูกต้อง ข้อเสนอแนะ โครงการนี้ควรอย่างยิ่งที่จะ ดำเนินการต่อไป เพราะช่วยให้นักเรียนมี ความเข้าใจและรักภาษามากยิ่งขึ้น
๒๐	นาย ชัยชนะ วงศ์อินทร์	-

เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ ยังไม่มีผลผลิตที่แท้จริงจากหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ทางโรงเรียนจึงได้ให้นักเรียนที่ได้คะแนนภาษาไทยเกรด ๔ ที่ประเมินโดยใช้แบบวัดแววภาษา ให้เข้าโครงการ จำนวน ๒๖ คน แต่การเก็บข้อมูลนั้น เป็นไปตามความสมัครใจ จึงได้ข้อมูลกลับมาเพียง ๑๑ คน จาก ๒๖ คน

ตารางที่ ๓.๘ สรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของนักเรียน
 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๑ คน)	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ เพราะได้รับความรู้และประสบการณ์ เป็นโครงการที่ทำให้ผู้ที่เข้าโครงการได้รับความรู้ มีโอกาสหาประสบการณ์ได้ประสบการณ์ที่ดี และหลากหลาย ได้พัฒนาความรู้ที่มีอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นการส่งเสริมประสบการณ์ในการทำงานได้ทำโครงการต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ และได้ประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย ได้รู้จักผู้คนต่าง ๆ	๕	๔๕.๐๐
ชอบ เพราะ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพในตัวเองโดยการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้มีโอกาสในการแสดงออก ให้มีความกล้าแสดงออกในด้านต่าง ๆ มีการจัดประสบการณ์ที่ดี เป็นประโยชน์มากต่อตัวของเด็ก โดยผ่านกระบวนการในการทำงานที่ต้องอาศัยความมุ่งมั่น วิริยะ อุตสาหะ ไม่ท้อแท้ ต่อสู้กับอุปสรรค เช่น การทำแบบทดสอบต่าง ๆ คู่มือพิธีกร การทำหนังสือ การลองเป็นพิธีกร กิจกรรมเหล่านี้ มีประโยชน์และทำให้รู้จักตัวเองมากขึ้น อีกทั้งได้ลิ้มรสความหวานของความสำเร็จ เกิดความภูมิใจ	๕	๘๑.๘๑

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๑ คน)	จำนวน	ร้อยละ
ที่ได้เห็นผลงานอันบ่งถึงศักยภาพในตนเอง อีกทั้งได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปในทางที่ตนเองชอบ เป็นโครงการที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านทักษะ ความรู้ และการทำงาน		
ชอบ เพราะเป็นประโยชน์ มีการพัฒนาทางด้านการเรียน การจำซึ่งเป็นประโยชน์	๑	๙.๐๙
ชอบ เพราะรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะและดีใจที่เห็นผลงานที่ร่วมมือกับเพื่อนทำออกมาดี	๓	๒๗.๒๗
ควรทำต่อ เนื่องจากหากทำๆ หยุดๆ นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาได้เต็มที่	๓	๒๗.๒๗
เวลาไม่พอ มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาเรียน ทำให้ทำกิจกรรมไม่เพียงพอ และควรมีเวลาประชุมกันมากขึ้น	๖	๕๔.๕๔
น่าจะมีชั่วโมง (จัดตารางสอน) ให้ทำกิจกรรมนี้ เพราะนักเรียนจะได้แสดงศักยภาพออกมาได้มากกว่านี้	๒	๑๘.๑๘
ควรปรับปรุง ทางด้านการสื่อสารกับนักเรียน จะมีประโยชน์มากขึ้น	๑	๙.๐๙
ควรจัดการบรรยายและทัศนศึกษานอกสถานที่มากกว่านี้	๑	๙.๐๙
เสียเวลาเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ	๑	๙.๐๙

ความเห็นของอาจารย์ จิราภรณ์ ชิตกุล จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

หลักสูตรขยายประสบการณ์เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพทางภาษาที่มีอยู่ตามความสนใจและตามความถนัด โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา การคัดเลือกควรมาจากความสนใจของนักเรียนแทนที่จะมาจากคะแนนภาษาไทย ทั้งนี้ในความเป็นจริงเด็กที่มีคะแนนสูงอาจจะไม่ใช่เด็กที่สนใจภาษาไทยก็ได้ และควรเริ่มจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่ามาเริ่มที่มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดว่าควรจัดการเรียนการสอนต่อเมื่อมีหลักสูตรที่พัฒนาแน่นอนก่อน เพราะเห็นว่าจะช่วยพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ปัญหาคือเวลาและการคัดเลือกที่ใช้คะแนนทำให้เด็กลาออกจากโครงการจำนวนมาก

จึงเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขอให้ทำโครงการนี้ต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และให้เป็นโครงการต่อเนื่องของโรงเรียน นอกจากนี้ความคิดเห็นของนักเรียนและครูในโครงการมีความสอดคล้องกันทางด้านข้อจำกัดทางด้านเวลาและการจัดตารางสอน ส่วนปัญหาอันเกิดจากการที่ไม่ได้ใช้ความสนใจในการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการนี้จะตกไปในปีหน้าเมื่อนักเรียนที่จะเข้าหลักสูตรขยายประสบการณ์จะเป็นนักเรียนที่ผ่านหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และค้นพบความต้องการของตนเองแล้ว ก็จะมีสิทธิ์สมัครเข้าเรียนในหลักสูตรขยายประสบการณ์นี้

ตารางที่ ๓.๕ ความเห็นของนักเรียนในโครงการระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๑	น.ส. นิชธิมา ฉายะโอกาส	-
๒	น.ส. รตยา วชิโรดม	ดี เพราะทำให้เด็กได้โอกาสมีประสบการณ์ ต่างๆ ที่แปลกไปจากห้องเรียน ภูมิใจที่ได้ นำผลงานไปโชว์ อายากแนะนำน้องๆ เพราะ น้องจะได้มีประสบการณ์ได้เรียนรู้ในเรื่อง ต่างๆ ที่ตนสนใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ ตนเองในอนาคต
๓	น.ส. โสจิตติ จันทระเกตุ	ชอบ เพราะเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ และเปิดโอกาสให้ทำในสิ่งที่ชอบ จะแนะนำ น้องๆ ว่าโครงการนี้ให้โอกาสเราให้ได้ทำ ในสิ่งที่ชอบและเปิดโอกาสให้เราได้แสดง ความสามารถ
๔	น.ส. ศุภิกา วรรณโสภณกุล	-
๕	น.ส. วณิชลา เตชะเสน	-
๖	น.ส. วรียา จินตนาภักดี	เป็นโครงการที่ทำให้นักเรียนที่มีโอกาส ในการแสดงความสามารถทางภาษามากขึ้น ขอเสนอแนะ โครงการยังไม่ช่วยส่งเสริม ด้านความรู้ ทักษะเพื่อนำมาพัฒนาความ สามารถเท่าที่ควร

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๙	น.ส. วรณิศา สุกเจียรพันธ์	-
๑๐	น.ส. สิริขวัญ ปัญญาสรีวิช	ชอบ ทำให้ได้มีโอกาสเปิดหูเปิดตาไปทัศนจรนอกห้องเรียนบ้าง ทำให้รู้สึกว่าการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ในงานที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ได้นำกังหันโซลาร์ไดรยงค์ ที่ช่วยกันทำเป็นสื่อประกอบการสอนไปแสดง มีคนสนใจและประทับใจมากมาย ทำให้คิดว่าพวกเราประสบความสำเร็จมาก น้องๆ ที่สนใจทางด้านภาษาพลาดโครงการนี้ไม่ได้ โครงการนี้จะให้อะไรมากกว่าที่น้องคิด
๑๑	น.ส. กัชชา อมรพันธ์ธำรงค์	-
๑๒	น.ส. ฉวีวรรณ ทรัพย์เจริญกุล	-
๑๓	นาย วันจักร สุธีรพจน์	โครงการนี้เสริมสร้างความเป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าทำ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ รู้สึกสนุกเพื่อนๆ ทุกคนมีรอยยิ้ม มีความสามัคคี รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ
๑๔	น.ส. ทยาธร พงษ์เพชร	มีประโยชน์มาก เพราะเด็กที่มีพรสวรรค์ทางด้านนี้จะได้รับการสนับสนุนมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการให้โอกาสนักเรียนในการแสดงผลงานได้อย่างดี ทำให้ชอบกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยมากขึ้น ได้ทำงานกับเพื่อนที่ไม่เคยร่วมงานมาก่อน ทำให้รู้จักเสียสละ

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		<p>เวลาส่วนตัว ได้เรียนรู้ในสิ่งที่เพื่อน ๆ ที่ไม่ได้เข้าโครงการยังไม่ได้ทำ อยากแนะนำให้น้อง ๆ ว่าหากน้องคิดว่าตนเองชอบภาษาไทยและเห็นคุณค่าของสิ่งดี ๆ ของไทย น่าจะเข้าโครงการนี้</p>
๑๓	น.ส.กมลมาตุ ตั้งกิจงามวงศ์	<p>ชอบ โครงการนี้ เพราะทำให้เด็กได้แสดงความสามารถของตนและทำให้เกิดประโยชน์ได้ อยากแนะนำน้อง ๆ ว่าถ้าน้องมีความรักด้านภาษา ควรเข้าร่วมโครงการนี้ เพราะจะช่วยให้น้องพัฒนาความสามารถได้อย่างดีเยี่ยม</p>
๑๔	น.ส.ณวิชนาด นิลเพชรพลอย	<p>โครงการนี้นับว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์มากโครงการหนึ่ง เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ หรือรู้สึกสนใจในสิ่งต่าง ๆ ได้แสดงความสามารถของตนเองหรือได้มีโอกาสได้ศึกษาสิ่งที่สนใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยทางโครงการได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งยังมีการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่เป็นการเปิดหูเปิดตาให้นักเรียนได้เห็นสิ่งต่าง ๆ กว้างไกลยิ่งขึ้น เมื่อไปแสดงผลงานที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ผลงานนักเรียนแต่ละชิ้นล้วนใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นความร่วมมือร่วมใจ ความพยายามในการนำเสนอหา</p>

รายงานการวิจัย

๑๘

การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		<p>ในบทเรียนมาทำให้มีรูปลักษณะที่น่าสนใจ ยิ่งขึ้น อยากแนะนำอง ๆ ว่า โครงการนี้ มีประโยชน์มาก มีการฝึกทักษะในหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้าน การพูด การเขียน การอ่าน อีกทั้งยังเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิด และความสามารถอย่างแท้จริง ขอเสนอแนะ ดังนั้นจึงควรจัดให้มีโครงการ ดีๆ อย่างนี้ต่อไป เพื่อเป็นประโยชน์ต่อ นักเรียนรุ่นหลัง</p>
๑๕	น.ส. นพร วัฒนเกษม	<p>การได้อยู่ในโครงการนี้ทำให้ได้มีส่วนร่วม ในการช่วยเหลือโรงเรียนอีกหลายๆ ด้าน เช่น ร่วมกับเพื่อนๆ ในการจัดโครงการที่ เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ประทับใจใน ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับ เพื่อนๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน</p>
๑๖	น.ส. กิตติพร วัฒนะนุพงษ์	<p>รู้สึกภูมิใจที่ได้เข้ามาอยู่ในโครงการนี้ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่โครงการนี้ จัดขึ้นบ่อยๆ เช่นพานักเรียนไปศึกษานอก สถานที่ และการฟังวิทยากรบรรยายใน โอกาสต่างๆ และยังมีโอกาสได้รู้จักเพื่อน ต่างโรงเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน</p>
๑๗	นาย ยุทธพล เถลิ้มเกียรติกุล	-

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๑๘	นาย พร้อมพงศ์ เพียรพิณิชธรรม-	
๑๙	น.ส. สมทิธิตรา จันทระเกตุ	<p>ชอบ เพราะเป็นการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถให้แสดงออกถึงความสามารถของตนเอง เป็นโครงการที่ดี ควรสนับสนุนให้มันต่อไป เพราะเด็กเหล่านี้จะได้มีกำลังใจ มีโอกาสในการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ และถ้ามันไปเรื่อยๆ ก็จะมีเด็กรุ่นใหม่ต่อมาเรื่อยๆ ทำให้ประเทศชาติมีแต่เด็กที่มีความสามารถ และช่วยกันพัฒนาประเทศต่อไปได้ การให้นักเรียนนำผลงานไปแสดงที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ทำให้นักเรียนได้เผยแพร่ผลงาน ได้ออกความคิดสร้างสรรค์ โดยนำความรู้ในบทเรียนมาใช้เป็นหลักฐานสำคัญในการออกแบบผลงาน และผลงานที่ได้ก็สามารถนำไปใช้จริง ๆ ได้ อยากจะแนะนำให้น้อง ๆ เขารวมโครงการโดยจะบอกถึงจุดประสงค์ของโครงการและผลดีที่จะเกิดขึ้น รวมถึงชี้ให้เห็นถึงผลงานที่ตนทำมาขอเสนอแนะ</p> <p>๑) เป็นโครงการที่ดี ควรสนับสนุนให้มันต่อไป เพราะเด็กเหล่านี้จะได้มีกำลังใจ มีโอกาสในการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ และถ้ามันไปเรื่อยๆ ก็จะมีเด็กรุ่นใหม่ต่อมาเรื่อยๆ ทำให้ประเทศชาติมีแต่เด็กที่มีความสามารถ</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		และช่วยกันพัฒนาประเทศต่อไปได้ ๒)การให้นักเรียนนำผลงานไปแสดงที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ทำให้นักเรียนได้เผยแพร่ผลงาน ได้ออกความคิดสร้างสรรค์ โดยนำความรู้ในบทเรียนมาใช้เป็นหลักสำคัญในการออกแบบผลงาน และผลงานที่ได้ก็สามารถนำไปใช้จริงๆ ได้
๒๐	น.ส. มัลลิกา พิบูลชนเกียรติ	ได้ประสบการณ์ รู้สึกได้ถึงความสามารถที่ถนัดออกมาได้อย่างเต็มที่ ทำให้มีความสุขในการเรียนมากขึ้น รู้สึกโชคดี มีความภูมิใจได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ขอเสนอแนะ อยากช่วยทำอะไรให้ชาติ ดีใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ
๒๑	น.ส. ศุภมาส เอี่ยมแสง	-
๒๒	น.ส. อาภากร ช่างชัยวงศ์	ชอบ เพราะเป็นโครงการที่ดี มีประโยชน์ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ ได้พัฒนาทั้งด้าน การเรียนวิชาภาษาไทยและสามารถนำไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ ได้ สนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษให้ได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ดีและมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่เคยคิดว่าไม่ถนัด แต่พอทำแล้วก็รู้ว่าตนเองสามารถทำได้

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๒๓	นาย เทิดธรรม ทองทิพย์	-
๒๔	นาย เก่งพงศ์ ตั้งอรุณสันติ	<p>ดีใจที่ได้ทำงานครั้งนี้ เป็นงานที่ทำทนายความสามารถ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ผลงานแปลกใหม่ ไม่เคยมีคนทำมาก่อน ต้องร่วมกันเป็นทีมชอบโครงการนี้ที่ส่งเสริมความสามารถทางภาษาอย่างแท้จริง มีความหลากหลาย ชอบกิจกรรมที่ทางโครงการจัดให้ เหมาะสมกับนักเรียนทุกคน เพราะมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความสามารถพิเศษของตนอย่างเต็มที่ เช่น งานตู้โชว์ (พี่จรัสพงษ์ให้เกียรติมาเป็นแขกรับเชิญ) นักเรียนในโครงการทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดงานอย่างแท้จริงในงานที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ รู้สึกภูมิใจในสื่อการสอนวิชาภาษาไทยที่คณะของผมนำมาสร้างขึ้นมาและได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไป เป็นการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ โดยการนำความสามารถทางศิลปะมาผสมผสานกับเนื้อหาทางวิชาการในบทเรียน (ภาษาไทย) ได้ผลงานที่มีความโดดเด่นและกลมกลืนมากเป็นที่น่าพอใจ</p> <p>ขอเสนอแนะ</p> <p>๑) เห็นสมควรที่จะสืบทอดโครงการนี้ต่อไป</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		<p>๒) ควรขยายโครงการออกไปให้ครอบคลุมทั้งระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อให้มาตรฐานความรู้ความสามารถของเด็กไทยได้มีระดับที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน</p> <p>๓) กิจกรรมของโครงการจะต้องตรงกับ ความสนใจของเด็กและมีอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมอย่างใกล้ชิด</p>
๒๕	น.ส. นลินี จันทร์สว่าง	เป็นโครงการที่ทำให้เด็กได้แสดงความคิดความสามารถอย่างอิสระ ได้สัมผัสกับบุคคลที่เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ มากมาย ประทับใจในผลงานที่แปลกใหม่ รวมทั้งการได้ทำงานในสิ่งที่ตนรักและมิตรภาพของนักเรียนทุกคน
๒๖	นาย มรุพงษ์ พชรโชค	การได้อยู่ในโครงการนี้ทำให้ได้แสดงความสามารถ ทำให้ได้รับประสบการณ์ในการทำงานเป็นหมู่คณะร่วมกับเพื่อนๆ ที่มีความสามารถใกล้เคียงกันกับได้แบ่งปันประสบการณ์แก่กัน
๒๗	นาย สราวุธ	ชอบ เพราะสามารถพัฒนาทักษะและประสบการณ์เพิ่มขึ้น โครงการนี้เห็นว่า เป็นโครงการที่ดี จึงตัดสินใจเข้าร่วมในเทอม ๒ แต่เพราะเพิ่งเข้าใหม่ จึงยังไม่ได้ทำอะไรเลย จะแนะนำน้องๆ ว่า โครงการนี้มีหน่วยกิตนะ แล้วยังได้ออกไปหา

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		ประสบการณ์นอกสถานที่ ได้พัฒนาความสามารถ และยังได้เพื่อนใหม่ (จากโรงเรียนอื่น) ด้วย ขอเสนอแนะ เห็นว่าควรทำโครงการนี้ต่อไป

**ตารางที่ ๓.๑๐ สรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของนักเรียน
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)**

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๗ คน)	คน	ร้อยละ
ชอบ เพราะได้รับความรู้ มีการเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่แปลกไปจากห้องเรียน และมีความหลากหลาย มีโอกาสเปิดหูเปิดตาไปทัศนารนอกห้องเรียนบ้าง และการฟังวิทยากรบรรยายในโอกาสต่างๆ ทำให้รู้สึกว่าการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น มีการฝึกทักษะในหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้านการพูด การเขียน การอ่าน อีกทั้งยังเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดและความสามารถอย่างแท้จริง นอกจากนี้การได้อยู่ในโครงการนี้ทำให้ได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือโรงเรียนอีกหลายๆ ด้าน เช่น ร่วมกับเพื่อนๆ ในการจัดโครงการที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน รู้สึกภูมิใจที่ได้เข้ามาอยู่ในโครงการนี้ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่โครงการนี้จัดขึ้นบ่อย ๆ สามารถพัฒนาทักษะและประสบการณ์เพิ่มขึ้น แล้วยังได้ออกไปหาประสบการณ์นอกสถานที่ ได้สัมผัสกับบุคคลที่เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ มากมาย	๑๐	๕๘.๘๒

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๗ คน)	คน	ร้อยละ
<p>ชอบ เพราะได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสนใจ เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ และเปิดโอกาสให้ทำในสิ่งที่ตนรักและทําทายความสามารถ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ผลงานที่ทำแปลกใหม่ ไม่เคยมีคนทำมาก่อน ได้แสดงความสามารถอย่างอิสระ มีการนำความสามารถทางศิลปะมาผสมผสานกับเนื้อหาทางวิชาการในบทเรียน (ภาษาไทย) ได้ผลงานที่มีความโดดเด่นและกลมกลืนมากเป็นที่น่าพอใจ โครงการที่ส่งเสริมความสามารถทางภาษาอย่างแท้จริง เพราะมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความสามารถพิเศษของตนอย่างเต็มที่ บางคนมีโอกาสดำเนินในสิ่งที่เคยคิดว่าไม่ถนัด แต่พอทำแล้วก็รู้ว่าตนเองสามารถทำได้และเปิดโอกาสให้ได้แสดงความสามารถทางภาษามากขึ้น ทำให้เห็นคุณค่าของสิ่งดีๆ ของภาษาไทย เสริมสร้างความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ การให้นักเรียนนำผลงานไปแสดงที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ทำให้นักเรียนได้เผยแพร่ผลงาน ได้ออกความคิดสร้างสรรค์โดยนำความรู้ในบทเรียนมาใช้เป็นหลักสำคัญในการออกแบบผลงาน และผลงานที่ได้ก็สามารถนำไปใช้จริงๆ ได้ การได้ดึงความสามารถที่ถนัดออกมาใช้อย่างเต็มที่ ทำให้มีความสุขในการเรียนมากขึ้น มีความภูมิใจที่ได้ไปแสดง ซึ่งมีคนสนใจและประทับใจมากมาย ทำให้ภูมิใจในความสำเร็จ เป็นโครงการที่มีประโยชน์มาก เพราะเด็กที่มีพรสวรรค์ทางด้านนี้ จะได้รับการสนับสนุนมากขึ้น เป็นการให้โอกาสนักเรียนในการแสดงผลงานได้ดี อีกทั้งยังทำให้รู้จักเสียสละเวลาส่วนตัว ช่วยพัฒนาความสามารถได้ดีเยี่ยม ผลงานนักเรียนแต่ละชิ้นล้วนใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นความร่วมมือร่วมใจ</p>	๑๒	๗๐.๕๘

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๗ คน)	คน	ร้อยละ
<p>ความพยายาม ในการนำเนื้อหาในบทเรียนมาทำให้มีรูปลักษณะที่น่าสนใจยิ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ หรือรู้สึกสนใจในสิ่งต่าง ๆ ได้แสดงความสามารถของตนเองหรือได้มีโอกาสได้ศึกษาสิ่งที่สนใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยทางโครงการได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งยังมีการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่เป็นการเปิดหูเปิดตาให้นักเรียนได้เห็นสิ่งต่าง ๆ กว้างไกลยิ่งขึ้น ส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถให้แสดงออกถึงความสามารถของตนเอง ทำให้มีกำลังใจ มีโอกาสในการสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ถ้าทำต่อจะทำให้ประเทศไทยมีแต่เด็กที่มีความสามารถและช่วยกันพัฒนาประเทศ อยากช่วยทำอะไรให้ชาติ</p>		
<p>ชอบ เพราะโครงการนี้มีหน่วยกิต</p>	๑	๕.๘๘
<p>ชอบ เพราะมีประโยชน์ ได้มีประสบการณ์ ได้เรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนสนใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคต มีประโยชน์มาก มีกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำให้ได้พัฒนาทั้งด้านการเรียนวิชาภาษาไทยและสามารถนำไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ ได้ และในชีวิตประจำวันได้เด็กที่มีพรสวรรค์ทางด้านนี้จะได้รับการสนับสนุนมากขึ้น</p>	๕	๒๙.๔๑
<p>ชอบ เพราะรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ ได้รับประสบการณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ได้ทำงานกับเพื่อนที่ไม่เคยร่วมงานมาก่อน ประทับใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน และยังมีโอกาสได้รู้จักเพื่อนต่างโรงเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้เพื่อนใหม่ (จากโรงเรียนอื่น) ด้วย ได้มิตรภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อนๆ ทุกคนมีรอยยิ้ม มีความสามัคคี</p>	๘	๔๗.๐๕

๑๐๖ รายงานการวิจัย
 การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
 ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อเสนอแนะ	คน	ร้อยละ
ควรทำต่อ โครงการนี้นับว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์มากโครงการหนึ่ง ดังนั้นจึงควรจัดให้มีโครงการดีๆ อย่างนี้ต่อไป เพื่อเป็นประโยชน์ กับนักเรียนรุ่นหลัง และควรขยายโครงการออกไปให้ครอบคลุม ทั้งระบบการศึกษาของประเทศเพื่อให้มาตรฐานความรู้ ความ สามารถของเด็กไทยได้มีระดับที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน แต่กิจกรรม ของโครงการจะต้องตรงกับความสนใจของเด็กและมีอาจารย์ ที่ปรึกษาควบคุมอย่างใกล้ชิด ควรแนะนำอื่นๆ จะได้มีประสพ- การณ์ได้เรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ตนสนใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อตนเองในอนาคต	๑๐	๕๘.๘๒
ข้อเสนอแนะ โครงการยังไม่ช่วยส่งเสริมด้านความรู้ ทักษะเพื่อ นำมาพัฒนาความสามารถเท่าที่ควร	๑	๕.๘๘

ตารางที่ ๓.๑๑ ความเห็นของนักเรียนในโครงการ ระดับมัธยมศึกษา
 ปีที่ ๕ จากโรงเรียนสตรีวิทยา

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๑	น.ส. สามินี เทศธา	-
๒	น.ส. จุติยา ตรีกิตตินุรักษ์	ได้รับความรู้มากทางด้านการนำภาษาไทย ไปใช้ ได้ปฏิบัติลงมือทำจริงและยังได้เพื่อน ต่างโรงเรียน รู้สึกสนุกและจิตใจที่ได้เป็น ส่วนหนึ่งของโครงการนี้ ข้อเสนอแนะ ควรมีการพาไปทัศนศึกษามาก กว่านี้

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๓	น.ส. กัทธาวรรณ บุญเส็ง	-
๔	น.ส. ไพลิน พัวพันสวัสดิ์	<p>ได้ความรู้และประสบการณ์ ได้เพื่อนใหม่ๆ ต่างโรงเรียน ประทับใจมากหลังจากที่เข้าร่วมทำกิจกรรมนี้ ได้ประสบการณ์นอกโรงเรียน</p> <p>ข้อเสนอแนะ ควรใช้เวลามากกว่านี้</p>
๕	น.ส. อภาศิริ สุวรรณวัฒน์	<p>ได้ประสบการณ์มากมาย ได้ฝึกพูด ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น ได้เสนอความคิดเห็นของตัวเอง ได้พบปะกับผู้คน และเพื่อนๆ ต่างโรงเรียนในโครงการ ได้ฝึกการเขียนเรื่องสั้นเป็นเรื่องแรกในชีวิต ได้รู้จักเพื่อน ๆ ในโครงการที่บางคนไม่เคยรู้จักมาก่อนทั้ง ๆ ที่อยู่โรงเรียนเดียวกันมา ๕ ปีแล้ว ดีใจและมีความสุขมากในการทำงานในโครงการนี้</p> <p>ข้อเสนอแนะ อยากให้มีโครงการนี้ต่อไปอีกเรื่อย ๆ เพราะเป็นโครงการที่ดีมาก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน แต่อยากให้ได้สิทธิ์พิเศษในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย</p>
๖	น.ส. นิธิภา ทองปั้งโชติ	<p>ได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ได้เพื่อนใหม่ ได้ประสบการณ์ในการไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ (แนะนำหนังสือให้บริษัทนานมีบุ๊คส์) ได้ฝึกการเขียนเรื่องสั้นเป็นเรื่องแรกในชีวิตทำให้กล้าแสดงออก</p>

๑๐๘

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		ขอเสนอแนะ โครงการนี้น่าจะมีคะแนน และมีสิทธิพิเศษในการเข้ามหาวิทยาลัย
๓	น.ส. รัชชก แดงเอี่ยม	ได้ความรู้ในเรื่องที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ได้เพื่อนใหม่และประสบการณ์ในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆต่างโรงเรียน ทำให้กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ ประทับใจและสนุกสนานกับการทำกิจกรรมนอกสถานที่ ขอเสนอแนะ โครงการนี้น่าจะมีคะแนนให้ และมีส่วนเอื้อต่อการเข้ามหาวิทยาลัยด้วย
๘	น.ส. ศศิกันต์ พึ่งเพียร	ได้ความรู้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ได้ทำในสิ่งที่ตนเองฝันอยากจะทำคือการเขียนหนังสือ สักเรื่องและเขียนเป็นรูปเล่ม ได้เห็นความรักสามัคคีของเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน ขอเสนอแนะ อยากเรียนใน โครงการนี้ต่อไป แต่อยากให้มีกิจกรรมแบบต่างๆ ที่หลากหลายยิ่งขึ้น และมีการออกไปนอกสถานที่อื่นบ้าง
๕	น.ส. สุภาณี พลวัฒน์	เขาโครงการด้วยความสมัครใจและสนใจ ได้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ขอเสนอแนะ ควรมีการเผยแพร่โครงการให้แพร่หลาย นักเรียนทุกคนควรมีสิทธิ์ที่จะเข้าโครงการนี้
๑๐	น.ส. หงษ์หยก อิศรานนท์	ได้ประสบการณ์ในการเขียนจริง ได้เพื่อน ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น มีประสบการณ์

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		<p>ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมต่างๆ รู้สึกดีใจมาก และไม่ผิดหวังเลยที่ได้เข้าโครงการนี้ ประทับใจในความสามัคคีของเพื่อน ๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน โครงการนี้</p> <p>ขอเสนอแนะ น่าจะมีต่อ ๆ ไปเรื่อย ๆ และอยากให้โครงการนี้มีส่วนช่วยในการเรียนต่อชั้นอุดมศึกษา</p>
๑๒	น.ส. ปิณฑทัต กนกภัยพัฒน์	<p>ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ หลายอย่าง และได้ทำงานที่ตัวเองชอบและอยากทำ ได้ความรู้ที่แตกต่างไปจากห้องเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองด้วย งานที่ได้มาก็ต้องทำให้เสร็จในกำหนดเวลา ซึ่งเป็นการสอนให้รับผิดชอบในตัวเอง รู้สึกดีใจที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ เพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองจะได้รับคัดเลือก ประทับใจกับเพื่อนๆ ทุกคน เพราะทุกคนเป็นมิตร ร่วมมือในการทำงานดีกันทุกคน ไม่มีใครเกี่ยงที่จะทำงานเลย อาจารย์ก็ใจดี ให้คำแนะนำที่ดีเสมอ เวลาที่นักเรียนต้องการคำปรึกษา</p> <p>ขอเสนอแนะ อยากให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนมากขึ้น</p>
๑๓	น.ส. กัญชารัตน์ โนนหล้า	<p>ได้รับความรู้เรื่องภาษาไทยในสิ่งที่อยากรู้ และอยากทำ เช่นในเรื่องวิธีการเขียนเรื่องสั้น</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		<p>การพูด การเป็นพรีกอร์ เป็นต้น และได้รู้จักกับเพื่อนที่มีความสนใจเช่นเดียวกับตัวเราประทับใจเพื่อนที่ร่วมโครงการนี้และคุณครูทุกท่าน ทุกโรงเรียนที่มีความตั้งใจที่จะส่งเสริมนักเรียน คุณครูทุกท่านมีความเป็นกันเอง คอยให้กำลังใจและความอบอุ่น ส่วนเพื่อนก็เป็นเพื่อนร่วมทางในการทำงานและก้าวไปข้างหน้า</p> <p>ขอเสนอแนะ อยากให้ โครงการนี้มีต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ด้วย</p>
๑๔	น.ส. มาศศิริ ค่านเสริมสุข	<p>ได้ลองทำในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน เช่นการเขียนเรื่องสั้น เมื่อได้ลงมือแล้วก็รู้ความสามารถของตัวเองว่าอยู่ในระดับใด ผลงานเรื่องแรกก็รู้สึกภูมิใจ ได้ขอคำปรึกษาในการใช้ภาษามากขึ้น รู้สึกเกิดความสนใจและชอบในการใช้ภาษามากขึ้น ด้านการพูดช่วยให้มีความมั่นใจ รู้จักใช้ภาษาให้เหมาะสม อีกทั้งยังได้เพื่อนใหม่มากมาย บรรยากาศในการเรียนก็มีความเป็นกันเอง ทำให้เรียนสนุก อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ดีมากและเนื้อหาที่น่าสนใจ</p> <p>ขอเสนอแนะ น่าจะเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น เพราะเนื้อหาที่น่าสนใจโดยเฉพาะงานเขียนน่าสนใจมาก</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
๑๕	น.ศ. วรณิชา ม่วงกล้า	<p>ได้ประสบการณ์ ได้เพื่อน และได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน เช่น เขียนเรื่องสั้น ไปฟังวิทยากรบรรยายที่ ร.ร.กรุงเทพคริสเตียน ได้ไปแนะนำโครงการ ผลงานที่ช่วยกันทำในงานศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ได้ไปทัศนศึกษาที่พระที่นั่งวิมานเมฆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์ที่มีค่ามากสำหรับข้าพเจ้า ถ้าไม่เข้าโครงการ คงไม่มีโอกาสเช่นนี้เป็นความรู้สึที่ดีมาก ทำให้ได้เพื่อนเพิ่ม และมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าร่วมทำกิจกรรมในโครงการ</p> <p>ข้อเสนอแนะ ควรทำกิจกรรมร่วมกันกับโรงเรียนอื่นๆ ที่อยู่ในโครงการบ่อยๆ</p>
๑๖	น.ศ. พิมพิมล วรรณะหทัย	<p>ชอบเรียนวิชานี้ ได้ลองทำสิ่งที่ไม่เคยทำ (เขียนเรื่องสั้น) ได้ความรู้ ได้เพื่อน ดีใจมากที่ได้ร่วมโครงการนี้</p> <p>ข้อเสนอแนะ ควรจัดกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนอื่นๆ ที่อยู่ในโครงการบ่อยๆ และมีการไปศึกษานอกสถานที่</p>
๑๗	น.ศ. อรกานต์ ยุมธรัตน์	ศึกษาต่อต่างประเทศ
๑๘	น.ศ. อชิรา เพิ่มพูนพรอุทัย	<p>ชอบการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น และรู้จักการพูดต่อหน้าชุมชน รวมทั้งได้ฝึกการเขียนเรื่องสั้นด้วยดีใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ</p>

๑๑๒ รายงานการวิจัย
 การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
 ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ชื่อ นามสกุล	ความเห็น
		ดีใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ข้อเสนอแนะ ๑) น่าจะมีโครงการเช่นนี้ ต่อไปเรื่อยๆ ๒) น่าจะมีกิจกรรมประสาน กันระหว่าง ๓ โรงเรียนให้บ่อยขึ้น ๓) มี โครงการที่ทำร่วมกันระหว่าง ๓ โรง และ ๔) น่าจะให้โรงเรียนอื่นๆ มาเข้าร่วม โครงการด้วย
๑๕	น.ส. จารุวรรณ แซ่ตั้ง	-

ตารางที่ ๓.๑๒ สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน
 โรงเรียนสตรีวิทยา

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๘ คน)	คน	ร้อยละ
ชอบ เพราะได้รับความรู้ และประสบการณ์ เป็นโครงการที่ทำให้ ผู้ที่เข้าโครงการได้รับความรู้ มีโอกาสหาประสบการณ์ และได้ ประสบการณ์ที่ดีหลากหลาย ได้พัฒนาความรู้ที่มีอยู่ให้ดีขึ้น กว่าเดิม เป็นการส่งเสริมประสบการณ์ในการทำงาน ได้ทำ โครงการต่างๆ ที่มีประโยชน์มากมาย ทำให้ได้ประสบการณ์และ ได้รู้จักผู้คนต่าง ๆ	๕	๒๗.๗๗
ชอบ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพ ในตัวเองออกมา โดยการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้ได้มีโอกาสในการแสดงออก และให้มีความกล้าแสดงออก ในด้านต่าง ๆ โดยจัดประสบการณ์ที่ดี เป็นประโยชน์มากต่อ ตัวของเด็กโดยผ่านกระบวนการในการทำงานที่ต้องอาศัยความ มุ่งมั่น วิริยะอุตสาหะ ไม่ท้อแท้ต่อสู้กับอุปสรรค เช่น การทำแบบ	๕	๔๕.๕๕

ความคิดเห็น (จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๘ คน)	คน	ร้อยละ
ทดสอบต่าง ๆ คู่มือพิธีกร การทำหนังสือ การลองเป็นพิธีกรที่มีประโยชน์และทำให้รู้จักตัวเองมากขึ้น อีกทั้งได้ลิ้มรสความหวานของความสำเร็จ เกิดความภูมิใจที่ได้เห็นผลงานอันบังถึงศักยภาพได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถทำให้เด็กพัฒนาไปในทางที่ตนเองชอบได้ เป็นโครงการที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านทักษะ ความรู้ และการทำงาน		
ชอบ เพราะเป็นประโยชน์ มีการพัฒนาทางการเรียน การจำซึ่งเป็นประโยชน์	๑	๕.๕๕
ชอบ เพราะรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ และดีใจที่เห็นผลงานที่ร่วมมือกับเพื่อนทำออกมาดี	๓	๑๖.๖๖
ควรทำต่อ เนื่องจากหากทำ ๆ หยุด ๆ นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาได้เต็มที่	๓	๓๘.๘๘
เวลาไม่พอ มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาเรียนทำให้ทำกิจกรรมไม่เพียงพอ และควรมีเวลาประชุมกันมากขึ้น	๖	๓๓.๓๓
ควรจะมีชั่วโมง (จัดตารางสอน) ให้ทำกิจกรรมนี้ เพราะนักเรียนจะได้แสดงศักยภาพออกมาได้มากกว่านี้	๒	๑๑.๑๑
ควรปรับปรุงทางการสื่อสารกับนักเรียน จะมีประโยชน์มากขึ้น	๑	๕.๕๕
ควรจัดการบรรยายและทัศนศึกษานอกสถานที่มากกว่านี้	๑	๕.๕๕
เสียเวลาเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ	๑	๕.๕๕

๓.๓ การกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูงของผู้เรียน

ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาคำถามที่มักจะมีผู้ถามอยู่ตลอดเวลา คือ "ความสามารถพิเศษทางภาษา" คืออะไร และรู้ได้อย่างไรว่าใครคือผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาคำตอบเรื่องนี้ต้องอาศัยทฤษฎีทางภาษาและทฤษฎีพหุปัญญา กล่าวคือ **การคเนอร์ (Gardner, ๑๙๘๓)** ได้ให้ความหมายของความสามารถพิเศษทางภาษาว่า คือความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างความตื่นเต้น (excite) ความพึงพอใจ (please) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษามักจะเป็นคนที่ชอบคิด ชอบอ่าน ชอบเขียน เรียนรู้ได้ดีในเรื่องภาษาจากการได้เห็น ฟังเสียง สามารถเข้าใจความหมายของหลักเกณฑ์ทางภาษา การสร้างสรรค์ทางภาษา

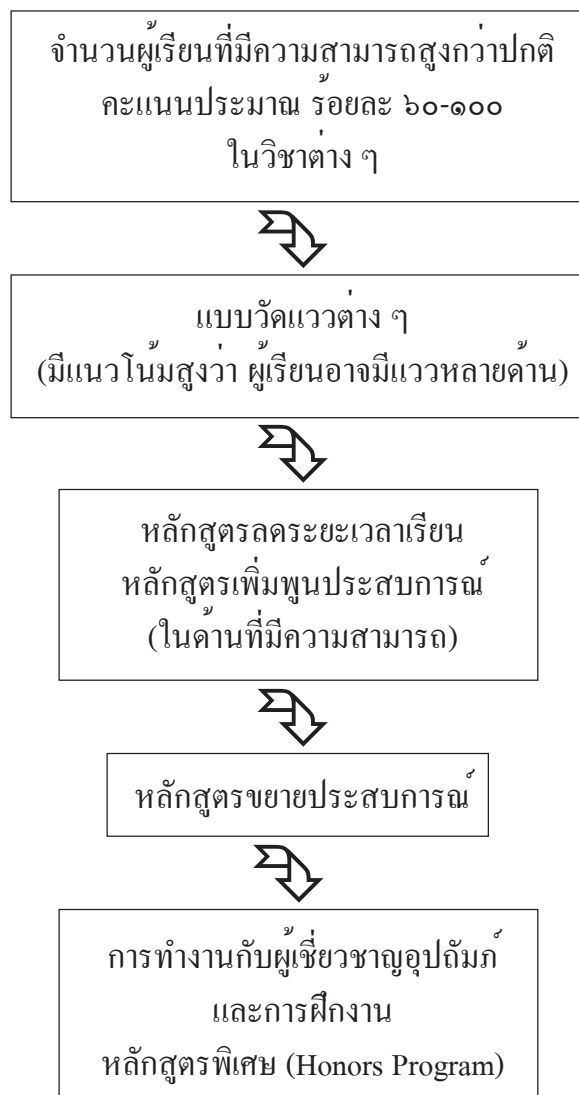
นอกจากนี้นักการศึกษาของกลุ่มของการคเนอร์ มีความเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาด้วยความสามารถที่หลากหลายและหากได้รับการพัฒนา ก็จะมีความสามารถได้หลายๆ ทาง (คือเป็นผู้รอบ หรือพหุสูตร) เช่น อาจจะเป็นหมอ แต่ก็สามารถแต่งเพลงและเล่นเพลงไทยได้ไพเราะ หรือเขียนหนังสือสารคดี หรือบรรยายทางวิชาการได้อย่างน่าสนใจ

แต่สิ่งที่ทฤษฎีพหุปัญญาเสนอและมีหลักฐานปรากฏชัดเจนในสังคมคือ การที่เด็กจะมีความสามารถที่โดดเด่นในหลายๆ ด้านได้พร้อม ๆ กันในคนคนเดียวกันดังที่ปรากฏในงานวิจัยครั้งนี้ จะพบว่ารองนายกรัฐมนตรี ปองพล อธิเรกสาร คือนักเขียนนวนิยายที่มีผลงานตีพิมพ์ขายอยู่ในต่างประเทศ พบว่า แพทย์หญิงพรทิพย์ โรจนนันท์ มีความสุขอย่างยิ่งในการแต่งหนังสือเรื่อง "สืบจากศพ" ที่ขายดีขายดี พบว่า คุณหมอประเวศ วะสี เป็นนักคิดที่มีงานเขียนที่อ่านแล้วกระตุ้น

คนให้ได้ดี และชี้แนะสังคมไปสู่มิติที่มนุษยชาติเริ่มหลงลืม พบว่า นักเขียนนวนิยายวิทยาศาสตร์ของประเทศไทย คือ ดร.ชัยวัฒน์ คุประตกุล จบปริญญาเอกทางฟิสิกส์ และมองโลกในมิติของสังคมที่กำลังตกเป็นทาสของเทคโนโลยีจนลืมใช้ความสามารถที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เช่น การคิดคำนวณ จะพบว่า เด็กในโครงการจำนวนมากมีความสามารถทางภาษา พร้อมๆ กับความสามารถทางด้านอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี แต่กระแสนี้สังคม โครงสร้างหลักสูตร และพ่อแม่ บังคับให้เขาต้องทิ้งความสามารถพิเศษอื่นๆ เพราะจะ "เอ็นทรานซ์" เขา แพทย์ สถาปัตยกรรม หลักสูตรไม่มีตารางเวลาเหลือให้เด็กเลือกถาวรวิชาที่ตนถนัด และพ่อแม่ก็ไม่อยากให้เสียเวลาเรียน ภาษา หรือศิลปะ หรือดนตรี เพราะกลัวว่าจะไม่มีเวลาดูหนังสือเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงเป็นที่น่าเสียดายที่เด็กที่มีความสามารถหลายๆ ด้านเหล่านี้จะต้องโยนความสามารถอื่นๆ ทิ้งตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในระดับมหาวิทยาลัย เพราะหลักสูตรอุดมศึกษาบังคับให้นักศึกษาให้เลือกวิชาเอกวิชาเดียว และโครงสร้างของวิชาโทของมหาวิทยาลัยก็อ่อนแอเกินกว่าจะทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญทางด้านอื่น ๆ ได้

ในการกำหนดความสามารถพิเศษของผู้เรียนนี้ มีโครงสร้างดังนี้

กล่าวคือ หลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ จะเป็นตัวกรอง หรือคัดแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ ได้อย่างแท้จริงเพราะใช้เครื่องมือที่หลากหลายและการสังเกตผู้เรียนเป็นเวลานานปี หรือในอนาคต จะเป็นการสังเกตอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา กระบวนการนี้จะมีประโยชน์ต่อระบบการศึกษาโดยรวม เพราะจะลดความสูญเปล่าทางการศึกษาอันเนื่องมาจากการเข้าเรียนแล้วลาออกกลางคันในระดับอุดมศึกษาเมื่อเด็กพบว่าไม่ต้องการหรือไม่สามารถเรียนต่อในสาขาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ อีกทั้งยังจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการศึกษา คือการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถเลือกเป็นผู้เชี่ยวชาญได้มากกว่า ๑ สาขาวิชา เพราะในโลกอันซับซ้อนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ เราไม่สามารถจะรู้ลึกอยู่เพียงเรื่องเดียวไปตลอดชีวิต แต่ทั้งนี้หมายความว่า อุดมศึกษาก็จะต้องเปลี่ยนโครงสร้างและเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถเรียนจบมากกว่า ๑ ปริญญา หรือเรียนวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาได้ ดังที่เกิดขึ้นแล้วในประเทศอังกฤษและเด็กไทยหลายคนก็กำลังเรียนมหาวิทยาลัยควบคู่กับการลงทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชหรือมหาวิทยาลัยรามคำแหงอยู่ในขณะนี้

ดังนั้นงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษานี้ จึงมิได้สนใจเฉพาะผู้ที่เรียนสาขาภาษา-ศิลป์หรือภาษา-คำนวณ แต่สนใจที่จะศึกษาว่าในบรรดาเด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติ นั้น มีใครบ้างที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาแล้วให้โอกาสนักเรียนเหล่านี้พัฒนาศักยภาพในการสื่อสารนี้ไปให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ในการพัฒนาทางด้านภาษานี้ ในแผนงานระยะสั้นจะครอบคลุมทั้ง

ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง เช่น ภาษาเพื่อนบ้าน ภาษาจีน ญี่ปุ่น อาหรับ สเปน เป็นต้น เพราะผู้ที่มีแนวทางภาษา จะสามารถเรียนได้หลายภาษา ไม่จำเป็นจะต้องเลือกว่าเอกไทย หรือเอกอังกฤษเท่านั้น

ทฤษฎีทางภาษาได้แบ่งความสามารถในการใช้ภาษาตามเจตนาในการสื่อสารออกเป็น ๕ ลักษณะ ดังนี้ (สำออง หิรัญบุรณะ, ๒๕๔๔)

๑. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ เช่น ความซาบซึ้งในความงาม หรือความสุนทรี อารมณ์รักเสราอาฆมาต หรือหุดหู่ เป็นต้น ผู้ที่เก่งด้านนี้มักจะเป็นกวี นักเขียน ผู้ชำนาญในการแต่งคำสคุดิ

๒. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเล่าเรื่องราว บรรยายเหตุการณ์ให้ชวนติดตาม อยากฟัง ตื่นเต้น สมจริง แม่วางทีจะเป็นแก้จินตนาการ ความสามารถเช่นนี้เป็นสิ่งจำเป็นในงานประชาสัมพันธ์ การบรรยายทางวิชาการที่เกี่ยวกับการคนควาหรือการคนพบ ความสามารถของนักประพันธ์ นักเขียนหรือนักถ่ายทำสาคุดิทางหนังสือพิมพ์และทางโทรทัศน์ นักแต่งบทละคร นักเขียนนวนิยาย วิทยาศาสตร์ เรื่องนักสืบ เป็นต้น

๓. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อแสดงเหตุและผลเชิงตรรกะ อันได้แก่ความสามารถของนักคิด นักปราชญ์ นักคนควาทฤษฎี ปรัชญา ความสามารถประเภทนี้เป็นรากฐานของวิธีการคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

๔. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านนี้ได้แก่ นักแต่งเรื่องตลกขบขัน นักเสียดสีสังคม เช่น นักเล่นถ้ำดัด นักพูดบางคน นักเขียนการ์ตูน ลอเลียนบุคคลทางการเมืองและสังคม นักแต่งเพลง ความสามารถ

ประเภทนี้เป็นรากฐานของการใช้ภาษาอย่างมีศิลปะที่ต้องอาศัยการคิดเชิงอเนกนัย หรือการคิดหลายทิศทาง ความสามารถที่เรียกว่าปฏิภาณกวีที่เด็กไทยจำนวนมากมีความชำนาญแต่ไม่ได้รับการพัฒนาในห้องเรียน

๕. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อหว่านล้อมให้คนอื่นเห็นด้วย เกิดศรัทธา อยากปฏิบัติตามอันเป็นความสามารถของครู นักการเมือง นักเทศน์ และศาสดาของศาสนาต่าง ๆ ความสามารถประเภทนี้ต้องอาศัยความสามารถในข้อ ๓ และ ๔ ไปพร้อมๆ กัน

จากงานวิจัยต่าง ๆ และประสบการณ์พบว่า นักเรียนที่ถนัดทางภาษา แบ่งออกเป็น ๖ กลุ่มใหญ่ และในหลักสูตรจะมีกิจกรรมเหล่านี้ให้ผู้เรียนเลือก อีกทั้งผู้เรียนสามารถจะเสนอโครงการที่ตนสนใจได้ หากสามารถหาผู้ร่วมโครงการมาได้เพียงพอ

๑. กลุ่มกวี ศิลปินเพลง (พื้นบ้าน) กลุ่มตลก (กลุ่มนี้จะเกิดในสภาพแวดล้อมชนบทได้ดีกว่าในกรุงเทพฯ แต่อาจแตกลูกเป็นสิ่งพิมพ์ เช่น การตูนเสียดสีสังคม หนังสือขายหัวเราะ และคอลัมน์ต่าง ๆ ในนิตยสารได้ เช่น CD เคาะหัวหลาย-ขายหัวเราะของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน)

๒. กลุ่มนักประพันธ์ (เช่นกลุ่มของนักเรียนสตรีวิทยาที่ผลิตรวมเรื่องสั้น "นวนิยายถึงสำเร็จรูป")

๓. กลุ่มนักวิชาการ นักจัดทำสารคดี นักหนังสือพิมพ์ (เช่น กลุ่มของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ที่ผลิตวารสาร Christian chronicles ให้โรงเรียนและผลิตหนังสือ "คู่มือพิธีกร")

๔. กลุ่มนักแสดง นักเขียนบท นักจัดรายการ (เช่นกลุ่มของโรงเรียนบดินทรเดชาที่ผลิตรายการแสดงตู้โชว์ ที่มีคุณจรัสพงษ์

สุรัสวดีเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เลี้ยง หรือรายการเวสสันดรมิวสิคัลควาไรตี้โชว์)

๕. กลุ่มครูภาษา นักภาษาศาสตร์ นักวิจารณ์วรรณกรรม (เช่น Homepage อิเหนาของโรงเรียนสตรีวิทยา เกมสามก๊ก และเกมขุนช้างขุนแผนของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และเกมภาษา และคู่มือการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี))

๖. กลุ่มนักพูด นักการเมือง นักกฎหมาย ทนาย (เช่นกลุ่มพิธีกรกลุ่มนักโต้วาที นักกล่าวสุนทรพจน์ ของโรงเรียนทั้ง ๓ โรงเรียน)

๗. กลุ่มล่ามและนักแปล (ยังพัฒนาไม่ถึง)

๓.๔ กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษา

ดังที่กล่าวมาแล้วว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์นั้น เป็นกระบวนการพัฒนาผู้ที่มีความสามารถสูงกว่าปกติก่อนที่จะทำการคัดแยกว่าใครบางคนคือผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (ด้านภาษา) ดังที่รายงานไว้แล้วใน "รายงานการประเมินพัฒนาการของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย (สำออง หิรัญบุรณะ และคณะ, ๒๕๔๔) แต่ในงานวิจัยนำร่องครั้งนี้ นักเรียนในหลักสูตรขยายประสบการณ์ยังมิได้ผ่านหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์มาก่อน จึงจำเป็นต้องทำการคัดแยกนักเรียนกลุ่มนี้ตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ในรายงานดังกล่าวคือ

ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย

จากงานวิจัยครั้งนี้ อาจกำหนดเกณฑ์การคัดแยกเพชรน้ำเอกและเพชรน้ำหนึ่ง ในภาษาไทยได้ดังนี้ (ดูรายละเอียดใน ลำอาน หิรัญบุรณะ และคณะ, ๒๕๔๔) คือ ผู้ที่แสดงให้เห็นถึงแววภาษา โดยอาจจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมภาษาไทยสามภาคการศึกษาอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๘๐-๑๐๐ และ

๑) มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์อยู่ในระดับวิเคราะห์ (ระดับ ๓) หรือสังเคราะห์ (ระดับ ๔)

๒) อัตราความเร็วในการอ่านอย่างน้อย ประมาณ ๒๕๐ คำต่อนาที และ/ หรือ

๓) มีความสามารถในการเข้าถึงวรรณกรรมอยู่ในระดับ ๓ ขึ้นไป (ความสามารถในการสังเคราะห์แนวคิดของเรื่อง (ระดับ ๓) หรือความสามารถในการอธิบายการใช้สัญลักษณ์ (ระดับ ๔) หรือการใช้ภาษาอย่างมีพลัง (ระดับ ๕)

๔) มีความเอื้ออาทรอยู่ในระดับ กลาง-สูงมาก (๗-๑๕)

๕) ทักษะทางสังคม ในระดับ กลาง-สูงมาก (๕-๗)

๖) มีความคิดอย่างมีวิจารณ์ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก (๔-๑๕)

๗) มีทักษะความคิดอย่างสร้างสรรค์ ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก (๘-๒๐) และ

๘) ควรจะมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก (ร้อยละ ๔๑-๑๐๐) แต่เนื่องจากการใช้ภาษานั้นอาจไม่ต้องการความคิดสร้างสรรค์ระดับสูงมาก และแบบทดสอบที่ใช้ก็เป็นแบบ

ทดสอบทางศิลปะที่ทดสอบความคิดสร้างสรรค์ โดยไม่ใช่ภาษาหรือที่เรียกว่า Non-Verbal Test จึงไม่ให้ความสำคัญกับคะแนนนี้มากนักเกินไป จึงอาจใช้คะแนนความคิดสร้างสรรค์เป็นตัวเสริมมากกว่าที่จะใช้เป็นตัวคัดแยก นอกจากนี้ ในการเรียงลำดับความสามารถระดับต่างๆ ยังได้ใช้

๕) ความเป็นผู้นำและ

๑๐) ความรับผิดชอบในคะแนนจิตพิสัย และที่สำคัญที่สุดคือ

๑๑) มีผลงานปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม

ตารางที่ ๓.๑๓ เกณฑ์การคัดแยกเพชรน้ำเอกและเพชรน้ำหนึ่งทางภาษา

คะแนนเฉลี่ยสะสมภาษาไทย	ร้อยละ ๘๐-๑๐๐
การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	อยู่ในระดับวิเคราะห์ (ระดับ ๓) หรือสังเคราะห์ (ระดับ ๔)
อัตราความเร็วในการอ่าน	ประมาณ ๒๕๐ คำต่อนาที
มีความเอื้ออาทร	อยู่ในระดับ กลาง-สูงมาก (๗-๑๕)
ทักษะทางสังคม	ระดับ กลาง-สูงมาก (๕-๗)
ความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ	ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก (๔-๑๕)
ทักษะความคิดอย่างสร้างสรรค์	ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก (๘-๒๐)
มีผลงานปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม	ระดับสมัครเล่น มืออาชีพ หรือเหรียญทอง

และเมื่อใช้เกณฑ์ดังกล่าวกับนักเรียนกลุ่มนี้ที่เข้ารับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ พบว่ามีนักเรียนที่ตรงกับเกณฑ์ดังกล่าว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ดังนั้น จึงอาจสรุปจำนวนผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา (เพชร
น้ำเอก และเพชรน้ำหนึ่ง) จากจำนวนประชากรที่ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓.๑๕ จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหลักสูตรขยาย ประสบการณ์

	กรุงเทพ คริสเตียน	บดินทร เดชา	สตรี วิทยา	รวม
จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๒๕๖	๓๒๘	๖๔๓	๑,๖๓๑
จำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือก (มีนาคม)	๒๓ (๘.๑๒%)	๒๘ (๓.๘๕%)	๒๕ (๔.๔๘%)	๘๔ (๕.๐๓%)
จำนวนนักเรียนที่เข้าโครงการจริง (มิถุนายน)	๑๕ (๖.๔๒%)	๒๕ (๓.๔๓%)	๒๖ (๔.๐๒%)	๓๐ (๔.๑๕%)
จำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดแยก (ธันวาคม)	๑๔ (๕.๓๓%)	๒๔ (๓.๓๐%)	๑๓ (๒.๖๓%)	๕๕ (๓.๒๕%)

และได้ใช้ข้อมูลเหล่านี้ประกอบกับการสังเกตของครูในบันทึก
การสอน และผลงานของผู้เรียน

ตารางที่ ๓.๑๖ บันทึกการสอน และผลงานของผู้เรียนโรงเรียนกรุงเทพ คริสเตียนวิทยาลัย

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๑	นาย กุลพัทธ์ สว่างจันทร์	เป็นผู้นำที่ดี ขอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม กล้าแสดงออก รับผิดชอบ มีความเพียร และรู้ วิธีการจัดการ งานเดี่ยว - งานกลุ่ม : ๑. "คู่มือพิธีกร" ๒. ผลิตวารสาร Christian Chronicle
๒	นาย อนุรักษ์ อมรพัฑกุล	อารมณ์ดี ชอบอาสาช่วยงาน ความรับผิดชอบ สูง กล้าพูด กล้าแสดงออก ทีมเวิร์คดี งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : ๑. "คู่มือพิธีกร" ๒. ผลิตวารสาร Christian chronicles
๓	นาย ภาคภูมิ ชลพิไลพงษ์	มีความมั่นใจในตนเองมาก ชอบงานสังคม กล้าแสดงออก นักบริการ รับผิดชอบ เอาจริง งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : ๑. "คู่มือพิธีกร" ๒. ผลิตวารสาร Christian chronicles (จัดหาข้อมูล)

๑๒๖ รายงานการวิจัย
 การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
 ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๔	นาย นิธิพัฒน์ ไกลบุปผา	ไม่ค่อยมาปรากฏกายให้เห็น งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"
๕	นาย ชุขพงษ์ ชุมสาย ณ อยุธยา	เป็นเด็กชอบแสดงออก กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ ความคิดเฉียบแหลม มีแววผู้นำ รับผิดชอบดี งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"
๖	นาย จูติพัฒน์ ทวีสิน	เป็นเด็กเงียบขรึม ไม่ค่อยพูด สุภาพ มีความ สามารถด้านกราฟฟิคดีไซน์พอ ๆ กับการใช้ ภาษาไทย คม เฉียบ ขอมรับข้อบกพร่องของ ตนได้เป็นอย่างดี และพร้อมจะแก้ไขเสมอ จนบางครั้งจะดูเหมือนว่าเป็นคนใจเกรงใจ อย่างมาก ขอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม และบริการได้ดี มีความเป็นผู้นำ งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : ๑. "คู่มือพิธีกร" ๒. ผลิตวารสาร Christian chronicles (คอมพิวเตอร์ กราฟฟิค)
๗	นาย บัณฑิต สกุดดีเลิศ	มีความตั้งใจสูง ต้องการให้เพื่อนฝูงยอมรับ แต่ขาดการควบคุมอารมณ์ ความคิดดี ขาดแค่ การเรียงลำดับความคิด ยังขาดทักษะในการ ควบคุมความคับข้องใจ ค่อนข้างเครียด งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๕	นาย กรกฤต พิพัฒนามงคลพร	มีบุคลิกที่มั่นใจใจตนเอง ชอบงานศิลปะ เป็นผู้ประสานงานที่ดีคนหนึ่ง แต่บางครั้ง จะทำงานตามอารมณ์ ไม่ให้เวลาเป็นตัว กำหนดชิ้นงาน มีความมุ่งมั่น กำลังทำ วารสารเล่มแรกในชีวิต มีความรับผิดชอบ และความเป็นผู้นำสูง งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : ๑. "คู่มือพิธีกร" ๒. ผลิตวารสาร Christian chronicles (ควบคุม ประสานงาน)
๑๑	นาย กุศลสิน สุนทรสารทูล	เป็นนักออกแบบ มีหัวศิลป์ ระเบียบความคิดดี เป็นนักวางแผนที่ดีคนหนึ่ง มีความรับผิดชอบและความเป็นผู้นำสูง งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"
๑๒	นาย ชนะ รวมพลังเอก	สุขุม มีความมั่นใจในตัวเอง ชอบงาน ชัดเขียนและงานพูด พร้อมจะแก้ไขงานที่บกพร่องเสมอ มีความรับผิดชอบและความเป็นผู้นำสูง มุ่งมั่น เอาจริง งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"

๑๒๘

รายงานการวิจัย
 การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
 ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๑๓	นาย นิธิภูมิ คุรงควัฒนา	ทำงานกลุ่มได้ดี แต่ขาดความพยายามและทักษะการจัดการ รับผิดชอบในส่วนที่ทำ และชอบเป็นผู้ตามที่ดี งานกลุ่ม : ๑. "คู่มือพิธีกร" ๒. ผลิตวารสาร Christian chronicles (จัดรูปเล่ม)
๑๔	นาย รัชญเทพ โชคสวัสดิ์วรกุล	มีทักษะการจัดการและมีความรับผิดชอบพอสมควร แต่ค่อนข้างจะเก็บตัว ไม่ค่อยมีสังคม
๑๖	นาย ณัฐสันต์ ติลาบุตร	เจีบขรึม ลึกลับ บ้างครั้งเห็นแก่ตัวจนขาดความรัก ถ้างานใดมีผลประโยชน์จะให้ความสนใจเป็นพิเศษ งานกลุ่ม : ผลิตวารสาร Christian Chronicles
๒๑	นาย พณ ынตรรักษ์	เป็นนักกิจกรรม บ้างครั้งเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนจนไม่เอาส่วนรวม มีโกงเล็กๆ งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"
๒๓	นาย สุรวัชร สุรสิทธิ์	ชอบบริการ แนะนำร้านค้า และนิทรรศการ ส่วนต่างๆด้วยความคล่องแคล่ว ยิ้มแย้มแจ่มใส ชัดเจน หาข้อมูลได้ละเอียด งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๒๕	นาย ชลวิทย์ พิบูลย์สุขอึ้ง	ยิ้มแย้มแจ่มใสร่าเริงเหมาะจะเป็นนักประชาสัมพันธ์และนักบริหารที่ดี รับผิดชอบดี งานเดี่ยว : ทำหน้าที่พิธีกร งานกลุ่ม : "คู่มือพิธีกร"
๒๖	นาย ชัยชนะ วงศ์อินทร์	มีความคิดที่ดี แต่ไม่ค่อยชอบแสดงออก เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

❖ **กรณีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕**

ตารางที่ ๓.๑๗ **กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทาง
ด้านภาษา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)**

เกณฑ์

๑. ความเร็ว ๒. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ๓. ความซาบซึ้งใน
วรรณกรรม ๔. ความเอื้ออาทร ๕. ทักษะทางสังคม ๖. ความคิดอย่างมี
วิจารณญาณ ๗. ความคิดสร้างสรรค์ ๘. ระดับความคิดสร้างสรรค์

๑๓๐

รายงานการวิจัย
 การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
 ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ชื่อ - นามสกุล		เกณฑ์ ระดับ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
				๒๕๐+	๓+	๓+	๗+	๕+	๔+	๘+	๔๑%+
๑	น.ส. นิชธิมา	ฉายะ โอภาส		๑๗๕	๒.๗	๓	๑๐	-	๕	๑๖	๓๔.๗
๒	น.ส. วรชยา	วชิโรดม		๒๒๕	๔.๔	๔	๑๐	๖	๕	๑๕	๓๓.๓
๓	น.ส. โสฐิติ	จันทร์เทศ		๑๘๗	๓.๗	๔	๑๓	๖	๕	๒๒	๒๖.๓
๔	น.ส. สุภิกา	วรรณสภณกุล		๑๔๕	๒.๗	๔	๑๓	๖	-	๑๒	๓๘.๘๘
๕	น.ส. วณิชลา	เดชะเสน		๓๓๕	๓.๔	๔	๑๐	๕	๗	๑๒	๓๗.๕๖
๖	น.ส. วริษา	จินตนาภักดี		๑๐๔	-	๓	๕	๓	๖	๑๓	๒๖.๓
๗	น.ส. วรณิศา	ศุภเกียรติพันธ์		๑๒๐	๔.๔	๔	๑๒	๕	๔	๕	๓๑.๕
๘	น.ส. สิริขวัญ	ปัญญาสารวิมล		๑๒๓	๓.๔	๔	๑๒	-	๕	๑๑	-
๙	น.ส. กัชชา	อมรพันธ์ธำรงค์		-	-	-	-	-	-	-	-
๑๐	นาย วันจักร	ศุภิรินทร์		๑๕๕	-	๓	๑๒	๕	-	๑๔	๓๓.๓
๑๑	น.ส. ทยาธร	พงษ์เพชร		๒๕๐	๓.๗	๓	๑๔	๖	๕	๑๑	๕๕.๕๕
๑๒	น.ส. กมลมาศ	ตั้งกิจงามวงศ์		๑๕๐	๓.๔	๔	๑๐	๓	๕	๕	๒๕.๑
๑๓	น.ส. ณวิชานา	นิลเพชรพลอย		๕๑๐	๓	๔	๑๕	๕	-	๖	๓๓.๓๓
๑๔	น.ส. นพร	วัฒนเกษม		๑๒๐	๕	๔	๑๓	๖	๔	๗	๒๕.๑
๑๕	น.ส. กิตติพร	วัฒนะนุพงษ์		๑๓๘	๔	๔	๑๔	-	๘	๑๕	๓๘.๘
๑๖	นาย ยุทธพล	เฉลิมเกียรติกุล		๓๖๐	๒.๗	๓	๘	๖	-	๑๑	๓๐.๕๕
๑๗	นาย พรอมพงษ์	เพียรพินิจธรรม		-	-	-	๘	๕	๕	-	๓๘.๘๘
๑๘	น.ส. มัลลิกา	พิบูลชนเกียรติ		๒๒๔	๓.๗	๓	๑๔	๖	๑๐	๑๑	๔๐.๒
๑๙	น.ส. ศุภมาส	เอี่ยมแสง		-	๒	๓	๑๔	๖	๑๐	๑๕	๔๔.๔๔
๒๐	น.ส. อากาศ	ธำรงชัยวงศ์		๕๖๕	๓.๗	๓	๑๕	-	๕	๑๐	๓๑.๐๑
๒๑	นาย เทิดธรรม	ทองทิพย์		๑๗๘	๔	-	๑๕	๗	-	๒๐	๖๒.๕
๒๒	นาย เก่งพงศ์	ตั้งอรุณสันติ		๒๕๓	๔.๗	-	๑๓	๗	๑๑	๑๕	-
๒๓	น.ส. นลินี	จันทร์สว่าง		๘๑	๒.๔	๔	๑๔	๖	๕	๑๕	๖๕.๔๔
๒๔	นาย มรุตพงษ์	เพชรโชค		๖๔๖	๓.๔	๓	๑๐	๔	๗	๕	๓๘.๘

ข้อมูลเหล่านี้จะต้องใช้ประกอบการสังเกตของครูในบันทึก
 การสอน และผลงานของผู้เรียน

ตารางที่ ๓.๑๘ บันทึกการสอน และผลงานของผู้เรียนโรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ที่	อายุ	ชื่อ - นามสกุล	บันทึกของครู
๑	๑๖/๘	น.ส. นิชธิมา ฉายะโอภาส	มีความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ โดยเฉพาะร้อยกรอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สูงมาก
๒		น.ส. รตยา วชิโรดม	มีความพยายาม ตั้งใจ มีความสามารถในการพูด การเป็นพิธีกร เสียสละอดทน
๓	๑๖/๑๑	น.ส. โสจุติ จันทระกุล	มีความสามารถครบทั้ง ๔ ทักษะ มีความรับผิดชอบสูง สามารถสอนภาษาไทยให้นักเรียนต่างชาติของโรงเรียนได้ มีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่นงานเดี่ยว : "ภาษาไทยง่ายนิดเดียว"
๔	๑๖/๕	น.ส. ศุภิกา วรรณโสภณกุล	มีความสามารถในการพูดและการใช้ภาษา
๕	๑๖/๖	น.ส. วณิชลา เตชะเสน	มีความสามารถในการเขียนดีมาก ใช้ภาษาดี ทำงานละเอียด เรียบร้อย กล้าพูด ตัดสินใจ รับผิดชอบสูง เอาจริง มีความเป็นผู้นำ งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (เขียนบท)
๖	๑๖/๑๐	น.ส. วริษา จินตนาภักดี	มีความสามารถด้านการเขียน มีความคิดสร้างสรรค์ ใช้ภาษาได้ดี

๑๓๒

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	อายุ	ชื่อ - นามสกุล	บันทึกของครู
๓	๑๖/๘	น.ส. วรณิศา สุกเจียรพันธ์	มีความสามารถในด้านการออกแบบ และมีความคิดสร้างสรรค์ ใช้ภาษา เขียนได้ดีมาก
๘	๑๖/๓	น.ส. ศิริขวัญ ปัญญาศรีวิณิช	เป็นคนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ใช้ภาษาได้ดี มีปฏิภาณ งานกลุ่ม : ๑. คู่มือมัคคุเทศก์ (จิปาละ) ๒. เวทีสั้นคร Musical Variety Show
๕	๑๗/๑	น.ส. กัชชา อมรพันธ์ช่างค์	มีความสามารถในด้านการพูด การ ใช้ภาษาดีมาก โดยเฉพาะในการนำ เสนอผลงาน งานกลุ่ม : เวทีสั้นคร Musical Variety Show
๑๑	๑๖	นายวันจักร สุธีรพจน์	เป็นคนมีทักษะรอบด้าน กีฬา ดนตรี ภาษา แต่ไม่ค่อยมีความมั่นใจใน ตนเอง ถนัดการจัดการด้านบันเทิง งานกลุ่ม : เวทีสั้นคร Musical Variety Show
๑๒	๑๖/๕	น.ส. ทชาธร พงษ์เพชร	มีความสามารถในด้านการเขียนและ พูด ถ้าดับความคิดได้ดีมาก ฉลาด ไหวพริบดีมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจ รับผิดชอบดีมาก ทีม

ที่	อายุ	ชื่อ - นามสกุล	บันทึกของครู
			เวอร์กดีมีความเป็นผู้นำ งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (ออกความคิด)
๑๓	๑๖/๖	น.ส. กมลมาตุ ตั้งกิจงามวงศ์	มีความสามารถด้านการแสดงและ การเขียน งานกลุ่ม : ๑. คู่มือมัคคุเทศก์ (จิปาณะ) ๒. เวสตันดร Musical Variety Show
๑๔	๑๗/๕	น.ส. ณวิชนาถ นิลเพชร พลอย	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ดีมาก มีความเฉลียวฉลาด กล้าแสดงความคิดเห็น
๑๕	๑๖/๖	น.ส. นพร วัฒนเกษม	ฉลาด มีความสามารถด้านการ ออกแบบสูงมาก มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ภาษาดี รับผิดชอบ มี ความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (ออกความคิด)
๑๖	๑๖/๘	น.ส. กิตติพร วัฒนะนุพงษ์	มีความสามารถด้านการเป็นพิธีกร สูงมาก น้ำเสียงไพเราะ มีความ สามารถในการแสดงทุกชนิด แต่งคำ ประพันธ์ได้ดีมาก รับผิดชอบดี กล้า แสดงและตัดสินใจ มีความพยายาม

รายงานการวิจัย

๑๓๔

การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	อายุ	ชื่อ - นามสกุล	บันทึกของครู
			จริงจัง มีความเป็นผู้นำ งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์
๑๗	๑๖/๑๐	นายยุทธพล เณิมเกียรติกุล	มีความสามารถในด้านการบริหารจัดการ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีน้ำเสียง ดีมากในการอ่านร้อยกรอง
๑๘	๑๖/๑๓	นายพร้อมพงษ์ เพ็ชรพินิจ ธรรม	เป็นคนมีทักษะรอบด้าน ปฏิภาณดี การบริหารจัดการดีเยี่ยม มีลักษณะ ความเป็นผู้นำสูงมาก งานกลุ่ม : เวสสันดร Musical Variety Show
๒๐	๑๗	น.ส. มัลลิกา พิบูลชนเกียรติ	มีทักษะในการพูด โดยเฉพาะการเป็น พิธีกร พูดจาไพเราะ แก้ปัญหาเฉพาะ หน้าได้ดีมาก ควบคุมอารมณ์ได้ดี มี ความรับผิดชอบสูง ใช้ภาษาได้ดี รับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์
๒๑		น.ส. สุกมาส เอี่ยมแสง	มีความสามารถในการกล่าวสุนทรพจน์ เขียนเรียงความ ใช้ภาษาได้ดีมาก รับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น
๒๒	๑๗	น.ส. อากาศ ชำรงธัญวงศ์	มีทักษะในการใช้ภาษาดี เหมาะ ที่จะทำงานประชาสัมพันธ์ ควบคุม อารมณ์ได้ดี เสียสละ มีความสามารถ

ที่	อายุ	ชื่อ - นามสกุล	บันทึกของครู
			ในการพูด มีวุฒิภาวะและความเป็นผู้นำสูง งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (บริการ)
๒๓	๑๖/๕	นายเทิดธรรม ทองทิพย์	มีทักษะรอบด้าน โดยเฉพาะด้านการพูดสูงมาก แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีวาทีศิลป์ในการพูดสูงมาก รับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (บริการ)
๒๔	๑๖/๑๐	นายเก่งพงศ์ ตั้งอรุณสันติ	รับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก งานกลุ่ม : เวทีสั้นคร Musical Variety Show
๒๕		น.ส. นลินี จันทรวงศ์	มีความสามารถด้านการจัดการ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในด้านการถ่ายภาพ อารมณ์ดี อดทน รับผิดชอบสูง งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (ประสานงาน)
๒๖		นายมรุพงษ์ พชรโชค	มีความสามารถด้านการจัดการ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำสูง อดทน รับผิดชอบสูง งานกลุ่ม : ๑. คู่มือมัคคุเทศก์ (ประสานงาน) ๒. Website มหาเวทสั้นครชาดก

❖ **กรณีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕**
ตารางที่ ๓.๑๕ กรณีศึกษาของนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทาง
ด้านภาษา โรงเรียนสตรีวิทยา

เกณฑ์

๑. ความเร็ว ๒. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ๓. ความซาบซึ้งใน
วรรณกรรม ๔. ความเอื้ออาทร ๕. ทักษะทางสังคม ๖. ความคิดอย่างมี
วิจารณ์ญาณ ๗. ความคิดสร้างสรรค์ ๘. ระดับความคิดสร้างสรรค์

ที่	เกณฑ์ ชื่อ - นามสกุล		ระดับ							
			๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
			๒๕๐+	๓+	๓+	๓+	๕+	๔+	๘+	๔๑%+
๑	น.ส. สามีณี	เทศบาล	-	๒	๔	๕	๖	๗	๖	๕๔.๑
๒	น.ส. จุติยา	ตรีภักดีนุรักษ์	๓๐๐	๒	๓	๑๔	๖	๔	๑๑	๓๖.๑
๓	น.ส. กัทธาวรรณ	บุญเส็ง	๒๗๐	๓	๓	๕	๗	๕	๑๔	๓๔.๗
๔	น.ส. ไพลิน	พัชร์พัชร์สวัสดิ์	๓๓๕	๔.๗	๔	๑๓	๔	๘	๑๑	๕๐
๕	น.ส. อากาศศรี	สุวรรณวิไลนระ	๓๖๕	๒.๗	๔	๑๑	๕	๗	๗	๔๘.๖
๖	น.ส. นิธิภา	ทองบั้งโชติ	๓๐๖	๕.๔	๔	๑๓	๖	๕	๑๔	๔๗.๒
๗	น.ส. รัชชก	แดงเอี่ยม	๓๑๕	๔.๔	๔	๑๕	๕	๘	๘	๓๔.๗
๘	น.ส. ศศิกันต์	พึ้งเพียร	๓๐๖	๓	๒	-	๖	-	-	-
๙	น.ส. สุภาณี	ผลวิไลนระ	-	๕	๔	๑๐	-	๕	๑๖	๔๗.๒
๑๐			-	-	-	๑๓	-	-	๑๐	๓๔.๗
๑๑	น.ส. หงษ์หยก	อิสรานนท์	๒๓๐	๓	๔	๑๐	๕	๘	๑๕	๓๔.๗
๑๒	น.ส. มาลินดา	เทพพิทักษ์	๓๘๕	๓.๗	๓	๕	๔	๕	๘	๒๕.๑
๑๓	น.ส. ปิ่นฉัตร	กนกภักย์พัฒน์	๒๔๐	๓	๕	๑๕	๕	๗	๑๒	๓๔.๗
๑๔	น.ส. กันยารัตน์	โนนหลา	๒๒๕	๒.๗	๓	๑๕	๖	๑๐	๑๕	๕๕.๗
๑๕	น.ส. มาศศิริ	दानเสริมสุข	๑๕๗	๓.๗	๕	๑๔	๗	๗	๑๓	๕๐.๐
๑๖	น.ส. วรณิชา	ม่วงกล้า	๓๒๕	๔.๗	๔	๑๑	๕	๑๐	๑๓	๖๑.๑
๑๗	น.ส. พิมพ์มณฑล	วรรณนะหทัย	๔๑๒	๓.๔	๔	-	-	๘	-	-
๑๘			-	-	-	๑๓	๘	-	๑๑	๔๔.๔
๑๙			-	-	-	๑๔	๕	-	๑๖	๒๕.๑
๒๐	น.ส. อรกานต์	ยูทธรัตน์	๓๕๗	๓	-	-	-	-	-	-
๒๑	น.ส. อชิรา	เพิ่มพูนพรอุทัย	๒๒๖	๒.๔	๔	-	-	๗	-	-
๒๒	น.ส. จารุวรรณ	แซ่ตั้ง	๓๔๖	๓	๔	-	-	๑๑	-	-

ตารางที่ ๓.๒๐ บันทึกการสอน และผลงานของผู้เรียน โรงเรียนสตรีวิทยา

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๑	น.ศ. สามินี เทศดา	<p>เป็นคนเรียบร้อย ไม่ค่อยพูด แต่ถ้าพูด จะมีเนื้อหาสาระทางวิชาการ เรียนวิทยาศาสตร์ ผลงานยังไม่เด่น มุ่งมั่น เอาจริง รับผิดชอบ ร่วมมือดีในงานกลุ่ม ยังมีความเครียดและวิตกกังวล ควรพยายามควบคุมอารมณ์ให้ได้สูงกว่านี้</p> <p>งานเดี่ยว : เขียนคอลัมน์สั้นๆ เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของบริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
๒	น.ศ. จุติยา ตรีภักดีนุรักษ์	<p>เรียบร้อย มีความเพียรพยายาม ตั้งใจ รับผิดชอบ ร่วมมือดีในงานกลุ่ม รักเพื่อน</p> <p>งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "น้องใหม่"</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"</p>
๓	น.ศ. ภัทราวรรณ บุญเส็ง	<p>เรียบร้อย พยายาม ตั้งใจ รับผิดชอบ ใจเย็น อารมณ์ดี ร่วมมือดีในงานกลุ่ม ทักษะทางสังคมดี แต่ยังไม่แสดงผลงานเด่น ไม่ค่อยพูด</p> <p>งานเดี่ยว : -</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๔	น.ส. ไพลิน พัวพันสวัสดิ์	<p>ตั้งใจ มุ่งมั่น ทำงานดี มีทักษะในการจัดการ มีความเป็นผู้นำ มีน้ำใจ มีไหวพริบศิลปะ ออกแบบปกหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" มีความคิดเป็นของตัวเอง เข้มแข็ง อดทน เสียสละ ในการทำกิจกรรมให้โรงเรียน กล้าแสดงออก</p> <p>งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "๕/๗ ของสัปดาห์" ออกแบบปกหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
๕	น.ส. อากาศรี สุวรรณวิณะ	<p>ช่วยเหลือการทำงานดีมาก ช่วยจัดพิมพ์และ ออกแบบ มุ่งมั่น เอาจริง มีทักษะในการจัด การ กล้าพูด กล้าตัดสินใจ รับผิดชอบ ร่วมมือ ดีในงานกลุ่ม</p> <p>งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "ไฟแห่งฝัน"</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
๖	น.ส. นิธิภา ทองปัทม์โชติ	<p>ตั้งใจ ขยัน ใจเย็น อารมณ์ดี ร่วมมือดีใน งานกลุ่ม รับผิดชอบ</p> <p>งานเดี่ยว : เขียนวิจารณ์เพลง</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
		<p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พุดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
๑	น.ส. รัชนก แดงเอี่ยม	<p>ช่วยเหลือการงานดีมาก มีความเพียรพยายาม ตั้งใจ ใจเย็น อารมณ์ดี มีน้ำใจ เสียสละ มีความ รับผิดชอบในการรวบรวมเรื่องสั้น รักเพื่อน งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "ไม่จริง" งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พุดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
๒	น.ส. ศศิกานต์ พึงเพชร	<p>มีความเพียรพยายาม ตั้งใจ ร่วมมือดีในงาน กลุ่ม รับผิดชอบ ใจเย็น อารมณ์ดี แต่ไม่ ค่อยพุด งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "จะจับผิดไปทำไม" งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"</p>
๓	น.ส. สุภาณี พลวัตนะ	<p>ร่วมมือดีในงานกลุ่ม สังคมและมนุษย์ สัมพันธ์ดี ชอบช่วยเหลือเพื่อน มักจะส่งงาน ช้าเพราะช่วยกิจกรรมของโรงเรียนมาก งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พุดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๑๑	น.ส. หงษ์หยก อิศรานนท์	ตั้งใจทำงาน ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือ ถึงเป็นมือใหม่ แต่มีความพยายาม งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "กาวแรก" งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์
๑๒	น.ส. มาลินดา เทวพิทักษ์	มุ่งมั่น เอาจริง กล้าพูด กล้าตัดสินใจ คิดเร็ว เขียนเรื่องได้รวดเร็ว มีทักษะในการจัดการ ชอบช่วยเหลือครูบาอาจารย์และเพื่อนๆ เป็น หัวหน้าห้อง รับผิดชอบแต่รับร้อนและ บางครั้งมีความวิตกกังวลสูง ตั้งคดี งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "ละครชีวิต" จัดรายการวิทยุ สัมภาษณ์นักจัดรายการวิทยุ งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์
๑๓	น.ส. ปิ่นณฑัต กนกภัยพัฒน์	มีความเพียรพยายาม ตั้งใจ ร่วมมือดีใน งานกลุ่ม ใจเย็น อารมณ์ดี งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "เพื่อน" งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
๑๔	น.ส. กัญชรัตน์ โนนหล้า	<p>เป็นคนร่าเริง มีไหวพริบ พูดเก่ง เฉลียวฉลาด มีน้ำใจ ช่วยกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนมาก มนุษย์สัมพันธ์ดี เป็นนักพูดของโรงเรียน กล้าแสดงออก ตั้งใจ สุขุม เป็นผู้ใหญ่ มีความเป็นผู้นำ และมั่นใจในตนเอง รู้วิธีการจัดการ รับผิดชอบ ร่วมมือดีในงานกลุ่ม</p> <p>งานเดี่ยว : เป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นนักโต้วาที นักพูด เขียนสุนทรพจน์</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของบริษัทนานมีบุคส์</p>
๑๕	น.ส. มาศสิริ ด่านเสริมสุข	<p>รับผิดชอบ ร่วมมือดีในงานกลุ่ม มีความคิดเป็นของตนเอง แต่ยังมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ รักเพื่อน</p> <p>งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "แต่พระองค์...อาเมน"</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"</p>
๑๖	น.ส. วรณิชา ม่วงกล้า	<p>พูดเก่ง ตั้งใจ รู้วิธีการจัดการ มีความเป็นผู้นำ ร่วมมือดีในงานกลุ่ม รับผิดชอบ มนุษย์สัมพันธ์ดี</p> <p>งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "น้ำค้างเพื่อนของบัว"</p>

ที่	ชื่อ นามสกุล	บันทึกของครู
		งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์
๑๙	น.ส. พิมพิมล วรรณะหทัย	มนุษยสัมพันธ์ ตั้งใจ กล้าแสดงออก ร่วมมือ ดีในงานกลุ่ม รับผิดชอบ งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "ไชน่าทาวน์" งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" พูดแนะนำหนังสือเล่มใหม่ของ บริษัทนานมีบุ๊คส์
๒๐	น.ส. อรกานต์ ยุทธรัตน์	ศึกษาต่อต่างประเทศ
๒๑	น.ส. อชิรา เพิ่มพูนพรอุทัย	ตั้งใจทำงาน ร่วมมือดีในงานกลุ่ม รับผิดชอบ สังคมดี ใจเย็น อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส งานเดี่ยว : เรื่องสั้น "ฝัน" งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"
๒๒	น.ส. จารุวรรณ แซ่ตั้ง	มาเข้าโครงการหลังจากเรียน ไปแล้ว ๒ เดือน ขยัน ตั้งใจ นิสัยเงียบๆ เรียบร้อย ร่วมมือดี ในงานกลุ่ม รับผิดชอบ รักเพื่อน งานเดี่ยว : - งานกลุ่ม : -

เมื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ได้ให้ผู้สอน
เสนอชื่อเพชรน้ำเอก โดยพิจารณาจากพฤติกรรม ทางจิตพิสัย และ
คุณภาพของงานปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ ๓.๒๑ ผลการคัดแยกผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา
(เพชรน้ำเอก)

โรงเรียน	เพชรน้ำเอก	ผลงาน
กรุงเทพคริสเตียน วิทยาลัย	นายกรรณุต พิพัฒนามงคลพร	งานเดี่ยว : เป็นพิธีกร งานกลุ่ม : ๑. คู่มือพิธีกร ๒. ผลิตวารสาร Christian Chronicles
	นายฉัตรพัฒน์ ทวีสิน	งานเดี่ยว : เป็นพิธีกร งานกลุ่ม : ๑. คู่มือพิธีกร ๒. ผลิตวารสาร Christian Chronicles
	ชนะ รวมพลังเอก	งานเดี่ยว : เป็นพิธีกร งานกลุ่ม : คู่มือพิธีกร
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	กิตติพร วัฒนอนุพงษ์	งานเดี่ยว : - งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์
	นพร วัฒนเกษม	งานเดี่ยว : - งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (ออกความคิด)
	เทิดธรรม ทองทิพย์	งานกลุ่ม : คู่มือมัคคุเทศก์ (บริการ)
	เก่งพงศ์ ตั้งอรุณสันติ	งานเดี่ยว : - งานกลุ่ม : เวทีสั้นคร Musical Variety Show
สตรีวิทยา	มาลินดา เทวาพิทักษ์	งานเดี่ยว : ๑. จัดรายการวิทยุ ๒. สัมภาษณ์นักจัด รายการวิทยุ ๓. เรื่องสั้น "ละครชีวิต"

ตารางที่ ๓.๒๑ (ต่อ)

โรงเรียน	เพชรน้ำเอก	ผลงาน
		<p>งานกลุ่ม : ๑. จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนถึงสำเร็จรูป"</p> <p>๒. พุดแนะนำหนังสือให้บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
	กันยารัตน์ โนนหล้า	<p>งานเดี่ยว : ๑. เป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ ของโรงเรียน</p> <p>๒. เป็นนักโต้วาที นักพูด</p> <p>๓. เขียนสุนทรพจน์</p> <p>งานกลุ่ม : ๑. จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนถึงสำเร็จรูป"</p> <p>๒. พุดแนะนำหนังสือให้บริษัทนานมีบุ๊คส์</p>
	ไพลิน ท้วพันสวัสดิ์	<p>งานเดี่ยว : ๑. เรื่องสั้น "๕/๗ ของสัปดาห์"</p> <p>๒. ออกแบบปก "นักเขียนถึงสำเร็จรูป"</p> <p>งานกลุ่ม : จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนถึงสำเร็จรูป"</p>

ข้อมูลเหล่านี้จะได้รับการบันทึกลงในทำเนียบนักเรียน (คูตัวอย่างในภาคผนวก) เพื่อใช้ในการสื่อสารกับนักเรียน และผู้ปกครอง และเพื่อให้นักเรียนเก็บไว้เป็นประวัติต่อไป

๓.๕ การใช้เครือข่ายพ่อแม่ในการจัดการศึกษาพิเศษ

ในปัจจุบัน การใช้เครือข่ายพ่อแม่ยังใช้ได้เพียงในระดับการขอให้ผู้ปกครองช่วยเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและวิจารณ์ผลงานของลูก เพื่อนำมาปรับปรุงเพราะผู้ปกครองมีทัศนคติไม่ดีต่อความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย หลายคนแปลกใจที่ลูกมีความสามารถด้านนี้ เพราะคิดว่าคนไทยก็ต้องเก่งภาษาไทย แต่ความสามารถพิเศษทางภาษาไทยนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นและควรพัฒนาอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ความสามารถในการสื่อสาร คือคุณแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ขณะเดียวกัน ครูภาษาไทย จะต้องมิวิตัสนที่กว้างกว่าความคิดที่ว่า การเรียนภาษาไทยคือ การเรียนหลักภาษา วรรณคดี คัดลายมือ พิสูจน์อักษร การออกเสียงควบกล้ำ หรือการคัด เขียน พูดอย่างถูกต้องเท่านั้น เพราะความสามารถพิเศษทางภาษานั้น มิได้หมายถึงผู้ที่มีความสามารถทางด้านวรรณกรรมเท่านั้น มีหลายสาขาวิชาที่ต้องการความสามารถพิเศษทางภาษา เช่น อาชีพนักการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ นักผลิตสื่อ ครู นักเทศน์ นักพูด ล้วนแต่ต้องการความสามารถพิเศษด้านภาษาทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จึงควรเป็นการพัฒนาเต็มเต็มให้แก่ผู้ที่มีศักยภาพทางด้านภาษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนสายวิทย์หรือสายศิลป์ และหลักสูตรจะต้องเปิดช่องว่างให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้พัฒนาความสามารถนี้ให้เต็มตามศักยภาพ โดยจะต้องสอนให้ถึงระดับการนำไปใช้และการผลิต โดยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และในยุคโลกาภิวัตน์นี้ การเรียนวรรณคดีไทยก็ต้องเรียนในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อที่จะสื่อความหมายให้โลกเข้าใจและเขาถึงวรรณคดีไทยด้วย

เครือข่ายที่เข้ามามีประโยชน์มากในโครงการคือ เครือข่ายของศิษย์เก่าที่มีความชำนาญในด้านต่าง ๆ และมีวัยใกล้เคียงกับเด็ก ๆ ในโครงการ จากการพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนทุกท่านมีโครงการที่จะเชิญบุคคลสำคัญมาเป็นวิทยากรเพื่อจุดประกายทางภาษาให้แก่แก่นักเรียนในปีการศึกษาต่อไป เมื่อโรงเรียนมีแผนงานและงบประมาณที่ชัดเจนศิษย์เก่าบางคนเป็นถึงรัฐมนตรีสามารถที่จะให้คำแนะนำเรื่องภาษาที่ใช้ในวงการเมือง การปกครองได้

ในอนาคต เมื่อโครงการนี้ขยายออกไปครอบคลุมหลาย ๆ วิชา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จะเปิดโครงการสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษในสาขาวิทยาศาสตร์ และศิลปะในปีการศึกษาหน้า เครือข่ายพ่อแม่และศิษย์เก่าจะมีบทบาทสูงมากในเรื่องต่อไปนี้

๑. เป็นผู้เชี่ยวชาญอุปถัมภ์ให้ลูก และหรือเพื่อนของลูก โดยมาช่วยเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำปรึกษา และ/หรือรับนักเรียนไปฝึกงานเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ประสบการณ์ที่กว้างไกลยิ่งขึ้น

๒. แสวงหา "ครู" หรือสำนัก ที่มีฝีมือในการ "ปั้น" ความสามารถพิเศษของลูก

๓. แสวงหาเวทีหรือโอกาสให้ลูก และเพื่อนๆ ของลูกได้แสดงความสามารถเช่น นำโครงการเยาวชนมาให้โรงเรียน หรือพาลูกไปสมัครประกวด เพื่อให้ตระหนักในระดับฝีมืออันจะทำให้เด็กฝึกฝนเพิ่มเติมเพื่อที่จะได้เข้าไปสู่ฝีมือที่สูงยิ่งขึ้น

๔. การนำผลงานของผู้เรียนที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพไปผลิตเพื่อเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

บทที่

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๔.๑ สรุป อภิปรายผล

๔.๑.๑ การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การเสาะหานักเรียนเข้าโครงการหลักสูตรขยาย ประสบการณ์

ในการพัฒนาหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ นี้ หลังจากที่ได้ทำการคัดเลือกในระดับต้น โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓ ภาคการศึกษา และแบบวัดแนวทางภาษาแล้ว ทางโรงเรียนขอให้ผู้ปกครองยินยอมให้ผู้เรียนที่ได้รับการคัดเลือกเข้าโครงการ มีผู้ปกครองและเด็กจำนวนมากที่ไม่เข้าโครงการ ในการประชุมเดือนมิถุนายน ผู้แทนจากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยาได้รายงานสาเหตุที่เด็กออกจากโครงการด้วยสาเหตุที่ว่า เด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวนมากออก เพราะสอบติดโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา หรือโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และมีเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวนมากไม่ยอมเข้าโครงการเพราะ

❖ ติดเพื่อน ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าโครงการ กลัวว่าจะต้องทำงานหนักกว่าคนอื่นที่ไม่ได้เข้าโครงการ

- ❖ กลัวว่าจะเสียเวลาเพราะต้องใช้เวลาไปเรียนกวดวิชา
- ❖ ไม่มีระบบชัดเจน ขาดตารางสอน ไม่มีชั่วโมงเรียน มีลักษณะเป็นกิจกรรม ผู้เรียนจึงไม่เห็นประโยชน์ และ
- ❖ เนื่องจากโครงการนี้ยังอยู่ในระหว่างการทดลอง ครูจึงไม่สามารถตอบคำถามเด็กได้ว่า ถ้าเรียนจบภาษาไทยตั้งแต่ ม. ๕ แลวม. ๖ จะให้ทำอะไร เพราะครูเองก็ยังไม่รู้ว่าโรงเรียนจะมีนโยบายให้ทำต่อหรือไม่

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่โครงการได้ดำเนินไปแล้วประมาณ ๒ เดือน พบว่าทัศนคติของเด็กในโครงการเปลี่ยนไป มีความต้องการแนะนำรุ่นน้องที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าโครงการ เด็กคนหนึ่งจากบดินทรเดชาที่ได้ทุนไปเรียนต่อต่างประเทศ ๑ ปี ได้มาขอบคุณครูว่าหากกลับมาแล้วจะขอกลับเข้าโครงการอีก และมีเด็กอีกสองคนที่ได้รับการคัดเลือก แต่ไม่เข้าโครงการในเทอมต้น และจะมาขอเข้าโครงการในเทอมสอง เด็กหลายคนบอกว่าสาเหตุที่มีผู้ไม่เข้าโครงการ เพราะไม่มีการประชาสัมพันธ์โครงการที่ชัดเจน และในขณะนั้นเพิ่งจะเริ่มโครงการจึงยังมิได้พัฒนาหลักสูตรที่สมบูรณ์อย่างเต็มรูปแบบ จึงยังไม่เห็นผลของการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน

ดังนั้น ก่อนเริ่มโครงการ โรงเรียนจะต้องมีแผนที่ชัดเจนโดยการประกาศความจำเป็นในธรรมนูญของโรงเรียนและมีการประชาสัมพันธ์ นอกจากนั้น นักเรียนได้เสนอแนะว่าควรจัดหลักสูตรที่มีชั่วโมงเรียน และหน่วยกิตรองรับ ส่วนปัญหาหลายปัญหาจะหมดไปในปีหน้า เมื่อนักเรียนที่จะเข้าหลักสูตรขยายประสบการณ์จะเป็นนักเรียนที่ผ่านหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์แล้ว ซึ่งจะค้นพบ

ความต้องการของตนเองก็จะมีสิทธิสมัครเข้าเรียนในหลักสูตรขยายประสบการณ์ต่อไป

๔.๑.๒ การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์

❖ หลักการที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

หลักการที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรซึ่งจะทำให้หลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จ ก็คือการพัฒนาหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนร่วมกันพัฒนากับผู้สอน โดยเน้นความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓.๒ เน้นความต้องการของโรงเรียน และชุมชน เช่น การทำวารสารให้โรงเรียนของนักเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เน้นการนำทฤษฎีปัญหาที่เชื่อว่ามนุษย์สามารถจะมีความสามารถได้หลายทาง ซึ่งการศึกษาจะต้องดึงความสามารถเหล่านี้ออกมาให้ปรากฏ โดยการพัฒนาเป็นองค์รวมทั้งทางด้านภาษา สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม ทักษะในการทำงานที่เน้นกระบวนการกลุ่ม และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการสร้างโอกาสในการแสดงผลงาน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การใช้เครือข่ายศิษย์เก่าที่เป็นผู้อำนวยการมาให้ประสบการณ์ตรง ฯลฯ

❖ ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย

๑. คุณสมบัติของผู้บริหาร (หัวหน้าหมวด ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ) และผู้สอน อันได้แก่ วิสัยทัศน์ ที่ว่าการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ทั้งในและนอกห้องเรียน ความคิดยืดหยุ่น ไม่ยึดติดกับกฎ รูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิม (การบรรยายในห้องเรียน) และการสนับสนุนอย่างเต็มรูปแบบ โดยการประกาศเป็นธรรมเนียมของ

โรงเรียน ทักษะคติของครูในด้านความเป็นครู ความต้องการเห็นความสำเร็จของศิษย์ ความเสียสละ และความต้องการพัฒนาตนในด้านวิชาการ

☞ การสนับสนุนทางวิชาการผ่านนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษา

☞ ทู่นสนับสนุนที่ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริการหลักสูตรผ่านงบที่ให้แก่นักวิจัย เมื่อเปรียบเทียบกับงบสนับสนุนของกรมสามัญศึกษาที่ต้องนำไปเป็นงบรวมของโรงเรียนแล้วเบิกจ่ายออกมาเป็นค่าใช้จ่าย ตอบแทน วัสดุ ที่การเบิกจ่ายล่าช้า จนครูผู้สอนต้องสำรองจ่ายไปก่อน โดยเฉพาะงบการถ่ายเอกสารที่ใช่เป็นสื่อการสอน

☞ การใช้เครือข่ายศิษย์เก่าและผู้ปกครองที่ทำให้โครงการของโรงเรียนบดินทรเดชา และกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยประสบความสำเร็จอย่างสูง

ข้อมูลนี้ได้รับการยืนยันจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน โดยใช้คำถามปลายเปิด จะพบว่าผู้เรียนชอบหลักสูตรนี้เพราะ

๑ เป็นหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ทั้งทางภาษาและในการทำงาน (โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ร้อยละ ๔๕.๐๐ บดินทรเดชา ร้อยละ ๕๘.๘๒ สตรีวิทยา ร้อยละ ๒๗.๗๐)

๒ เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพในตัวเอง (โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ร้อยละ ๘๑.๘๑ บดินทรเดชา ร้อยละ ๗๐.๕๘ สตรีวิทยา ร้อยละ ๔๕.๕๕)

๓ ช่วยให้ผู้รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ (โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ร้อยละ ๔๗.๐๕ บดินทรเดชา ร้อยละ ๔๗.๐๕ สตรีวิทยา ร้อยละ ๑๖.๖๖)

๕ เป็นหลักสูตรที่มีประโยชน์ (โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน
วิทยาลัย รอยละ ๘.๐๘ บดินทรเดชา รอยละ ๒๘.๔๑ สตรีวิทยา รอยละ
๕.๕๕)

❖ ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหลักสูตร จากการวิจัย
ครั้งนี้ พบว่า

๑ โครงสร้างหลักสูตรเดิม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่แบ่ง
นักเรียนออกเป็นสายต่างๆ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมแทนที่จะดูคะแนน
ของแต่ละวิชาว่าผู้เรียนมีความสามารถทางด้านใดบ้าง แล้วให้นักเรียน
สามารถเลือกพัฒนาได้มากกว่า ๑ ด้าน ตามความถนัด จากงานวิจัยนี้
พบว่า เด็กแก่นั้ นั้ มักจะเก่งทั้งทางด้านภาษาและวิทยาศาสตร์ แต่
หลักสูตรบังคับให้นักเรียนต้องเลือกสายวิทย์หรือสายศิลป์โดยใช้
คะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นตัวตัดสิน

๒ ทักษะการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทักษะคิดวิเคราะห์ ที่เห็นว่า
ความสามารถทางภาษาไทยไม่มีความสำคัญเท่าความสามารถทางวิชาชีพ
อื่นๆและข้อจำกัดของหลักสูตรเดิมทำให้ผู้เรียนต้องเลือกเรียนสาย
วิทยาศาสตร์ที่เปิดโอกาสให้กว้างกว่าในการสอบเข้าเรียนในระดับ
อุดมศึกษา

๓ วิธีการบริหารโรงเรียนแบบเดิม อันได้แก่ การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่รวมศูนย์ ขาดความคล่องตัวควรให้มีการ
จัดสรรงบประมาณเป็นโครงการในธรรมเนียม อันจะทำให้สะดวกต่อการ
ประเมินโครงการ

๔.๑.๓ การกำหนดความถนัดทางภาษาขั้นสูงของผู้เรียน
จากกรณีศึกษาของเด็กในกลุ่ม ทำให้เรารู้ข้อมูลต่อไปนี
เกี่ยวกับผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย คือ

ความสามารถ	ค่าเฉลี่ย / เกณฑ์กลาง
ความเร็วในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	๒๕๐ คำต่อนาที
ความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	อย่างน้อยอยู่ในระดับวิเคราะห์ (ระดับ ๓) หรือสังเคราะห์ (ระดับ ๔) แต่จะต้อง พัฒนาให้ได้ถึงระดับวิจารณ์และ สร้างสรรค์
ความซาบซึ้งในวรรณกรรม	การเข้าถึงวรรณกรรม (ระดับ ๓) ความ สามารถในการสังเคราะห์แนวคิดของ เรื่อง (ระดับ ๓) หรือความสามารถใน การอธิบายการใช้สัญลักษณ์ (ระดับ ๔) หรือการไขภาษาอย่างมีพลัง (ระดับ ๕)
ระดับคุณธรรม	มีความเอื้ออาทรอยู่ในระดับ กลางถึงสูง มาก (๗-๑๕)
ทักษะทางสังคม	ในระดับ กลางถึงสูงมาก (๕-๗)
ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	ตั้งแต่ระดับกลางถึงสูงมาก (๔-๑๕)
ความคิดสร้างสรรค์	ความคิดอย่างสร้างสรรค์ ตั้งแต่ระดับ กลางถึงสูงมาก (๘-๒๐)
ระดับความคิดสร้างสรรค์	น่าจะมีความคิดสร้างสรรค์ ตั้งแต่ระดับ กลางถึงสูงมาก (๔๑-๑๐๐%)
ด้านจิตพิสัย	มีความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ
มีผลงานปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม	อย่างน้อยระดับสมัครเล่นถึงมืออาชีพ

๔.๑.๔ กรณีศึกษานักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ

ในโครงการนี้ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ จะเป็นตัวกรอง หรือคัดแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ ได้อย่างแท้จริง เพราะใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และการสังเกตผู้เรียนเป็นเวลาข้ามปี หรือในอนาคตจะเป็นการสังเกตอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา กระบวนการนี้จะมีประโยชน์ต่อระบบการศึกษาโดยรวม เพราะจะลดความสูญเปล่าทางการศึกษาอันเนื่องมาจากการเข้าเรียนแล้วลาออกกลางคันในระดับอุดมศึกษา เมื่อเด็กพบว่าไม่ต้องการหรือไม่สามารถเรียนต่อในสาขาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ อีกทั้งยังจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการศึกษา คือ การเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษเลือกเป็นผู้เชี่ยวชาญได้มากกว่า ๑ สาขาวิชา เพราะในโลกอันซับซ้อนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้เด็กไม่สามารถจะรู้ลึกอยู่เพียงอย่างเดียวได้ไปตลอดชีวิต แต่ทั้งนี้หมายความว่า อุดมศึกษาที่จะต้องเปลี่ยนโครงสร้างและเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเรียนจบมากกว่า ๑ ปริญญา หรือเรียนวิชาเอกได้มากกว่า ๑ วิชา ดังที่เกิดขึ้นแล้วในประเทศอังกฤษ และเด็กไทยหลายคนก็กำลังเรียนมหาวิทยาลัยควบคู่กับการลงทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชหรือมหาวิทยาลัยรามคำแหงอยู่ในขณะนี้

จากการศึกษาวิจัยที่ใช้เวลาระยะสั้น พบว่า โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย มีเพชรน้ำหนึ่ง ๑๔ คน บดินทรเดชา มีเพชรน้ำหนึ่ง ๒๔ คน และสตรีวิทยา มีเพชรน้ำหนึ่ง ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๓, ๓.๓๐ และ ๒.๖๓ ของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของแต่ละ

โรงตามลำดับ (ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓.๑๕)

จากจำนวนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้สอนได้เสนอผู้มีรายชื่อ
ต่อไปนี้ว่า เป็นผู้ที่มีความโดดเด่นกว่าเพื่อนๆ

ตารางที่ ๔.๑ เพชรน้ำเอก ที่ผู้สอนเสนอชื่อมาว่าเป็นผู้มีความโดดเด่น

โรงเรียน/ชื่อ-นามสกุล	ผลงาน	บันทึกของครู	รายละเอียดอื่นๆ
กรุงเทพคริสเตียน วิทยาลัย นายกรกฤต พิพัฒนามงคลพร	งานเดี่ยว เป็นพิธีกร งานกลุ่ม ๑. คู่มือพิธีกร ๒. ผลิตวารสาร Christian Chronicles	มั่นใจในตนเอง ชอบงาน ศิลปะ เป็นผู้ประสานงาน ที่ดี แต่บางครั้งจะทำงาน ตามอารมณ์ ไม่ให้เวลาเป็น ตัวกำหนดชิ้นงาน มีความมุ่ง มั่น รับผิดชอบ มีความเป็น ผู้นำสูง	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณ์ ญาณ ๔ ● ความซาบซึ้งใน วรรณกรรม ๓ ● ความเร็วในการอ่าน ๑๘๖ ● ความเอื้ออาทร ๑๒ ● ทักษะทางสังคม ๗ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๑๑ ● คะแนนความคิด สร้างสรรค์ ๕๕.๕
นายฉัตรพัฒน์ ทวีสิน	งานเดี่ยว เป็นพิธีกร งานกลุ่ม ๑. คู่มือพิธีกร ๒. ผลิตวารสาร Christian Chronicles	เป็นเด็กเงียบขรึม ไม่ค่อย พูด สุภาพ มีความสามารถ ด้านกราฟฟิกลีซาน์พอๆ กับการใช้ภาษา ลม เดี่ยว ยอมรับข้อบกพร่องของตน ได้เป็นอย่างดี และพร้อม จะแก้ไขเสมอ ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของกลุ่ม และ บริการได้ดี มีความเป็น ผู้นำ	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณ์ ญาณ ๔.๔ ● ความซาบซึ้งใน วรรณกรรม ๓ ● ความเร็วในการอ่าน ๑๕๔ ● ความเอื้ออาทร ๕ ● ทักษะทางสังคม ๕ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๕ ● คะแนนความคิด สร้างสรรค์ ๒๕.๑
ชนะ รวมพลังเอก	งานเดี่ยว เป็นพิธีกร งานกลุ่ม คู่มือพิธีกร	สุขุม มั่นใจในตัวเอง ชอบงานขีดเขียนและงาน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณ์ ญาณ ๓

โรงเรียน/ชื่อ-นามสกุล	ผลงาน	บันทึกของครู	รายละเอียดอื่นๆ
		พูด พร้อมจะแก้ไขข้อบกพร่องเสมอ มีความรับผิดชอบและความเป็นผู้นำสูง	<ul style="list-style-type: none"> ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม ๓ ● ความเร็วในการอ่าน ๒๕๗ ● ความเอื้ออาทร ๑๒ ● ทักษะทางสังคม ๕ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๗ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ๔๐.๒
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กิตติพร วัฒนะนุพงษ์	งานเดี่ยว ออกแบบแผ่นพับ งานกลุ่ม คู่มือมีคฤทศก์	มีความสามารถในการเป็นพิธีกรสูงมาก น่าเสียใจเพราะ มีความสามารถในการแสดงละครทุกชนิด แต่งคำประพันธ์ ได้ดีมาก รับผิดชอบ กล้าแสดงและกล้าตัดสินใจ มีความพยายาม ตั้งใจ มีความเป็นผู้นำ	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ๔ ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม ๔ ● ความเร็วในการอ่าน ๑๓๘ ● ความเอื้ออาทร ๑๔ ● ทักษะทางสังคม - ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๘ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ๓๘.๘
นพร วัฒนเกษม	งานกลุ่ม คู่มือมีคฤทศก์	ฉลาด มีความสามารถในการออกแบบสูงมาก มีความคิดริเริ่ม ภาษาศี รับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ๕ ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม ๔ ● ความเร็วในการอ่าน ๑๒๐ ● ความเอื้ออาทร ๑๑ ● ทักษะทางสังคม ๖ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๔ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ๒๕.๑

โรงเรียน/ชื่อ-นามสกุล	ผลงาน	บันทึกของครู	รายละเอียดอื่นๆ
แก่งพงดี้ ตั้งอรุณสันติ	งานกลุ่ม Vessandorn (เวสต์สันคร) Musical Variety Show	รับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ๔.๗ ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม - ● ความเร็วในการอ่าน ๒๕๗ ● ความเอื้ออาทร ๑๓ ● ทักษะทางสังคม ๗ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๑๑ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ -
สตรีวิทยา มาลินดา เทวาทิทักษ์	งานเดี่ยว ๑. จักรวาลวิทยุ ๒. สัมภาษณ์นัก จักรวาลวิทยุ ๓. เรื่องสั้น "ละครชีวิต" งานกลุ่ม ๑. จัดทำรูปเล่ม หนังสือ "นักเขียน กิ่งสำเร็จรูป" ๒. พุดแนะนำ หนังสือให้บริษัทนานมีบุ๊คส์	มุ่งมั่น เอาจริง กล้าพูด กล้า ตัดสินใจ คิดเร็ว เขียนเรื่อง ได้รวดเร็ว มีทักษะในการ จัดการ ช่วยเหลือ ครู-อาจารย์และเพื่อนๆ เป็นหัวหน้าห้อง รับผิดชอบ แต่รับร้อนและ บางครั้งมีความวิตกกังวลสูง สังคมดี	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ๓.๗ ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม ๓ ● ความเร็วในการอ่าน ๓๘๕ ● ความเอื้ออาทร ๕ ● ทักษะทางสังคม ๔ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๕ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ๒๕.๑
กันยรัตน์ โนนหล้า	งานเดี่ยว ๑. เป็นพิธีกรในงาน ต่างๆ ของโรงเรียน ๒. เป็นนักโต้ว วาที นักพูด ๓. เขียนสุนทร พจน์ งานกลุ่ม ๑. จัดทำรูปเล่ม หนังสือ "นักเขียนกิ่ง สำเร็จรูป" ๒. พุดแนะนำ หนังสือให้บริษัทนานมีบุ๊คส์	ร่าเริง มีไหวพริบ พุดเก่ง เฉลียวฉลาด มีน้ำใจ มนุษย์ สัมพันธ์ดี เป็นนักพูดของ โรงเรียน กล้าแสดงออก ตั้งใน สุขุม เป็นผู้ใหญ่ มี ความเป็นผู้นำและมั่นใจ ในตนเอง รู้วิธีการจัดการ รับผิดชอบ รวบรวมข้อดีใน งานกลุ่ม	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ๒.๗ ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม ๓ ● ความเร็วในการอ่าน ๒๒๕ ● ความเอื้ออาทร ๑๕ ● ทักษะทางสังคม ๖ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๗๑ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ๕๕.๗

โรงเรียน/ชื่อ-นามสกุล	ผลงาน	บันทึกของครู	รายละเอียดอื่นๆ
ไพฑิณ พัวพันสวัสดิ์	งานเดี่ยว ๑. เรื่องสั้น "๕/๗ ของสัปดาห์" ๒. ออกแบบปก "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป" งานกลุ่ม จัดทำรูปเล่มหนังสือ "นักเขียนกึ่งสำเร็จรูป"	มีหัวทางศิลปะ ออกแบบปก มีความคิดเป็นตัวของตัวเอง เสียดสี เข้มแข็ง อดทน กล้าแสดงออก มีทักษะในการจัดการ มีความเป็นผู้นำ มีน้ำใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านอย่างมีวิจารณ์ ญาณ ๔.๗ ● ความซาบซึ้งในวรรณกรรม ๔ ● ความเร็วในการอ่าน ๓๓๕ ● ความเอื้ออาทร ๑๓ ● ทักษะทางสังคม ๔ ● คิด-วิจารณ์ญาณ ๘ ● คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ๕๐.๐

❖ ควรพัฒนาเด็กต่ออย่างไร

เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยนั้นสั้นมาก คณะผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มเป็นส่วนใหญ่เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกัน งานที่โดดเด่นจึงมักจะเป็นงานกลุ่ม และยังคงต้องดูแลผลงานเดี่ยวของแต่ละคนไปอีกระยะหนึ่ง สิ่งที่ได้ออกแนะไว้ก็คือ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้จะเรียนจบหลักสูตรภาษาไทยในระดับมัธยมปลายเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และเมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หากผู้เรียนสนใจภาษาอื่นก็สามารถจะใช้เวลาว่างเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน ญี่ปุ่น บาสซา มาเลย์ หรือในอนาคตรวมมหาวิทยาลัยอาจจัดหลักสูตรระดับอุดมศึกษาในสาขาวารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ฯลฯ มาให้เรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตไว้ได้ หรือทางโรงเรียนอาจสร้างวิชาเลือกที่โยกเข้าไปสู่การให้ทุนฝึกงานในประเทศที่ใ้ภาษาดังกล่าว เช่น ภาษาเพื่อนบ้าน หรือภาษาสเปน ที่ยังไม่เป็นที่นิยม แต่เป็นความต้องการของประเทศ

๔.๑.๕ การใช้เครือข่ายพ่อแม่ในการจัดการศึกษาพิเศษ

ในปัจจุบัน การใช้เครือข่ายพ่อแม่ยังใช้ได้เพียงในระดับการขอให้ผู้ปกครองช่วยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและวิจารณ์ผลงานของลูกเพื่อนำมาปรับปรุง เพราะผู้ปกครองมีทัศนคติไม่ดีต่อความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย หลายคนแปลกใจที่ลูกมีความสามารถด้านนี้ เพราะคิดว่าคนไทยก็ต้องเก่งภาษาไทยอยู่แล้ว แต่ความสามารถพิเศษทางภาษานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นและควรพัฒนาอย่างยิ่ง ทั้งนี้ความสามารถในการสื่อสารคือกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ขณะเดียวกัน ครูภาษาไทยจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างกว่าความคิดที่ว่า การเรียนภาษาไทยคือ การเรียนหลักภาษา วรรณคดี คัดลายมือ พิสูจน์อักษร การออกเสียงควบกล้ำ หรือการคัดเขียนพุดอย่างถูกต้องเท่านั้น เพราะความสามารถพิเศษทางภาษานั้นมิได้หมายถึงผู้ที่มีความสามารถทางด้านวรรณกรรมเท่านั้น มีหลายสาขาวิชาที่ต้องการความสามารถพิเศษทางภาษา เช่น อาชีพนักการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ นักผลิตสื่อ ครู นักเทศน์ นักพูด ล้วนแต่ต้องการความสามารถพิเศษด้านภาษาทั้งสิ้น ดังนั้น การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จึงควรเป็นการพัฒนาเต็มเต็มให้แก่ผู้ที่มีศักยภาพทางด้านภาษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนสายวิทย์หรือสายศิลป์ และหลักสูตรจะต้องเปิดช่องว่างให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้พัฒนาความสามารถนี้ให้เต็มตามศักยภาพ โดยจะต้องสอนให้ถึงระดับการนำไปใช้และการผลิต เน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และในยุคโลกาภิวัตน์นี้ การเรียนวรรณคดีไทยจะต้องเรียนในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อที่จะสื่อความหมายให้โลกเข้าใจและเข้าใจวรรณคดีไทยด้วย

เครือข่ายที่เข้ามามีประโยชน์มากในโครงการนี้คือ เครือข่ายของศิษย์เก่าที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ และมีวัยใกล้เคียงกับเด็กๆ ในโครงการ จากการพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนทุกท่านมีโครงการที่จะเชิญบุคคลสำคัญมาเป็นวิทยากรเพื่อจุดประกายทางภาษาให้แก่นักเรียนในปีการศึกษาต่อไป เมื่อโรงเรียนมีแผนงานและงบประมาณที่ชัดเจน ศิษย์เก่าบางคนเป็นถึงรัฐมนตรี สามารถที่จะให้คำแนะนำเรื่องภาษาที่ใช้ในวงการเมือง การปกครองได้

ในอนาคต เมื่อโครงการนี้ขยายออกไปครอบคลุมหลาย ๆ วิชา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จะเปิดโครงการสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษในสาขาวิทยาศาสตร์ และศิลปะในปีการศึกษาหน้า เครือข่ายพ่อแม่และศิษย์เก่าจะมีบทบาทสูงมากในเรื่องต่อไปนี

๑. เป็นผู้เชี่ยวชาญอุปถัมภ์ให้ลูก และหรือเพื่อนของลูก โดยมาช่วยเป็นวิทยากร ให้คำแนะนำปรึกษา และ/หรือรับนักเรียนไปฝึกงานเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ประสบการณ์ที่กว้างไกลยิ่งขึ้น

๒. แสวงหา "ครู" หรือสำนัก ที่มีฝีมือในการ "ปั้น" ความสามารถพิเศษของลูก

๓. แสวงหาเวทีหรือโอกาสให้ลูก และเพื่อน ๆ ของลูกได้แสดงความสามารถ เช่น นำโครงการเยาวชนมาให้โรงเรียน หรือพาลูกไปสมัครประกวด เพื่อให้ตระหนักในระดับฝีมือ อันจะทำให้เด็กฝึกฝนเพิ่มเติมเพื่อที่จะได้เข้าไปสู่ฝีมือที่สูงยิ่งขึ้น

๔. การนำผลงานของผู้เรียนที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพไปผลิตเพื่อเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

๔.๒ ข้อเสนอแนะ

❖ ระดับโรงเรียน

๑) ควรปรับปรุงการบริหารเวลาและตารางเรียน โดยให้การเรียนตามหลักสูตรนี้มีหน่วยกิตและเวลาเรียนในตารางสอนปกติ

๒) ควรปรับปรุงแนวทางการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้เป็นการสื่อสารสองทาง และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการสื่อสารกับครูให้มากขึ้น

๓) ควรมีการจัดกิจกรรมการบรรยายและทัศนศึกษานอกสถานที่ให้มากกว่านี้

๔) ควรให้มีการจัดสรรงบประมาณเป็นรายโครงการและกำหนดไว้ในธรรมนูญโรงเรียนอันจะทำให้สะดวกต่อการบริหารจัดการและการประเมินโครงการ

๕) ควรจัดหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หากทำเช่นนี้จะเป็นไปได้ว่าเด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติจะสามารถจบหลักสูตรภาษาไทยทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายได้เมื่อเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และหลังจากนั้นผู้เรียนก็สามารถจะเลือกเรียนตามความถนัดและนำผลงานที่ทำเข้าสู่โครงการต่างๆ ที่เพิ่มความเชี่ยวชาญให้มากขึ้น

๖) ควรพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษให้กับทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา รวมถึงวิชาเกษตรกรรมและวิชาเทคโนโลยีที่จำเป็นเหมาะสมกับบริบทด้านทรัพยากรและแนวทางการพัฒนาประเทศ

๓) ควรมีโครงการหลักที่เป็นสหวิทยาการ เพื่อมิให้เด็กต้องทำหลายโครงการ โครงการดังกล่าวควรมีลักษณะเป็นหลักสูตรเพื่อชีวิต เช่น โครงการการสื่อสารที่สร้างระบบการทำหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่ต้องการความรู้จากหลากหลายวิชามาช่วย อาทิ การค้นคว้าหาข้อมูล ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ หน้าที่นง เติง หนาเกศตร การเป็นนักข่าวท้องถิ่น ฯลฯ หรือโครงการการท่องเที่ยว ที่อาจจะประกอบด้วย การเขียนคู่มือนำเที่ยวให้จังหวัด การพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยว การเป็นยุวมัคคุเทศก์ การทำโปสการ์ด การทำสารคดีท่องเที่ยว การผลิตสินค้าที่ระลึก การทำอาหาร ฯลฯ

๔) ควรมีการฝึกงานอย่างต่อเนื่องหลังหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน โดยมีหน่วยกิตรองรับเช่นกัน

๕) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕-๖ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษควรจะได้เลือกเรียนวิชาเฉพาะ เพียง ๒-๓ สาขาวิชา และศึกษาอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเรียนในหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนไปหมดแล้ว

โดยรายวิชาควรเปิดกว้างเป็นรายวิชาภาษา ที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนผสมทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ในสายภาษานี้ นักเรียนอาจจะเลือกได้ดังนี้

๑) ศึกษาภาษาอังกฤษและไทยควบคู่กัน ไป วิชาที่เรียนอาจจะประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษ การสอนภาษาไทย การแปล บทละคร นวนิยาย วารสารศาสตร์ หรือนิเทศศาสตร์

๑) เลือกเรียนภาษาอังกฤษในโครงการนานาชาติ

๑) เลือกเรียนวรรณคดีเปรียบเทียบไทย-อังกฤษ

๑) เลือกเรียนภาษา ๓ ภาษา ควบคู่กัน ไป เช่น ไทย - อังกฤษ

- จีน (Modern Languages Program)

๑๐) การศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยควรใช้ผลงานและผลการเรียนจากหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ มีใช้การใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างที่ทำอยู่

๑๑) การประเมินหลักสูตรนั้นเป็นสิ่งที่ต้องทำอยู่ตลอดเวลา แต่เนื่องจากหลักสูตรนี้สร้างตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน การประเมินโดยรวมที่ออกมาเป็นค่าเฉลี่ย จึงไม่สำคัญเท่าความคิดเห็นของผู้เรียนและผลงานที่ออกมาในเชิงประจักษ์ การประเมินหลักสูตรนี้ได้ใช้กระบวนการวิจัยห้องเรียน จากการสัมภาษณ์ ครูยังขาดทักษะทางด้านนี้ จึงควรให้ฝ่ายวัดผลเข้าร่วมในคณะกรรมการและทำหน้าที่ด้านนี้โดยประสานงานกับครูผู้สอน

❖ ระดับกระทรวง

๑) ควรมีคู่มือหลักสูตร ที่ระบุโครงสร้างเนื้อหาและแนวการพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษไว้ให้ชัดเจนในหลักสูตรแกนแห่งชาติ

๒) ควรปรับโครงสร้างหลักสูตร ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีการสำรวจว่าผู้เรียนมีความสามารถทางด้านใดบ้าง โดยใช้ผลงานและคะแนนเฉลี่ยสะสมของแต่ละวิชา แล้วให้นักเรียนสามารถเลือกพัฒนาได้มากกว่า ๑ ด้าน ตามความถนัด แทนการแบ่งนักเรียนออกเป็นสายวิทยาศาสตร์หรือสายศิลป์ เนื่องจากงานวิจัยนี้ พบว่า เด็กเก่งนั้นมักจะเก่งทั้งทางด้านภาษาและวิทยาศาสตร์ แต่หลักสูตรบังคับให้นักเรียนต้องเลือกสายวิทยาศาสตร์หรือสายศิลป์โดยใช้คะแนนเฉลี่ย

สะสมเป็นตัวตัดสิน

๓) ควรขยายผลการวิจัยนำร่องครั้งนี้และเร่งทำการพัฒนาบุคลากรให้ทันกับความจำเป็นและความต้องการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ

๔) ควรปรับโครงสร้างหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ กล่าวคือ

๑) ควรพัฒนาหลักสูตร Honors Program ให้ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาสามารถไปเรียนเนื้อหาวิชาของระดับอุดมศึกษาได้

๒) มีโครงการมารองรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้สามารถเข้าเรียนในสาขาภาษาไทย ภาษาศาสตร์ วารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ศิลปะการแสดง ได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

๓) ปรับโครงสร้างให้ผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยสามารถเรียนวิชาเอกได้มากกว่า ๑ วิชา เช่น สร้างหลักสูตร Modern Languages ที่สามารถเรียนได้ถึง ๓ ภาษาไปพร้อม ๆ กัน

๔) รัฐควรมีแผนงานรองรับว่าจะให้ผู้มีความสามารถพิเศษเหล่านี้ไปทำงานอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ และควรมีหน่วยงานกลางที่มีแผนงานชัดเจนในการประสานงานเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๕) ควรมีกองทุนที่เอื้อให้สถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทร่วมในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ในรูปแบบของทุนสนับสนุนการวิจัย หรือโครงการการจัดการศึกษาระดับชาติที่ให้สถาบันอุดมศึกษาให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องกับโรงเรียนในท้องถิ่น อีกทั้งควรมี

การเชื่อมโยงให้เด็กเหล่านี้สามารถเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย
ได้เลยดังเช่น โครงการช่างเผือก หรือเพชรในตม

❖ ระดับชาติ

๑) ควรจัดตั้งองค์กรระดับชาติที่ถาวรเพื่อรองรับและวางระบบ
กลไกการดำเนินงานในเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยในระยะแรกอาจกำหนด
ให้อยู่ในหน่วยงานของรัฐและพัฒนาให้เป็นองค์กรในกำกับของรัฐ
มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีกฎหมายรองรับ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการ
ได้อย่างคล่องตัว

๒) ควรมีสุนัขวิจัยแห่งชาติทำหน้าที่เป็นแหล่งสร้างและรวบรวม
องค์ความรู้ในด้านนี้ โดยสุนัขวิจัยนี้ควรเป็นโครงการร่วมมือระหว่าง
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน

บรรณานุกรม

- คุชฎี บริพัตร ฌ อยุธา, หม่อม. (๒๕๓๑) เด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ :
ปาณยา.
- ผดุง อารยวิญญู. (๒๕๓๑) การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิชาการ, กรม. (๒๕๔๔) คู่มือการจัดการหลักสูตร. เอกสารวิชาการ
ลำดับที่ ๑๓ โครงการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การ
ศาสนา.
- สำออง หิรัญบุรณะ. (๒๕๔๒) พรสวรรค์ทางภาษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำออง หิรัญบุรณะ และคณะ. (๒๕๔๔) สนุกกับภาษาไทย : คู่มือการ
จัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข. (๒๕๔๓) แผนที่สู่การพัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก.
กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- _____. (๒๕๔๑) รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการ
ศึกษาแห่งชาติ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนัก
นายกรัฐมนตรี.

- _____ . (๒๕๔๒) **สร้างลูกให้เป็นอัจฉริยะ**. กรุงเทพฯ : แฟมิลีไคเรค.
- Berman, Sally. (๑๙๙๙) **PERFORMANCE- BASED LEARNING for the MULTIPLE INTELLIGENCES CLASSROOM**. Skylight Training and Publishing Inc. USA
- Binet, A and T.H. Simmon. (๑๙๐๕) **Methodes Nouvelles Pour li Diagnostic due Niveau Intellectuel des Anormaux. L' Annee Psychologique** . ๑๑ : ๑๙๑ - ๒๒๔.
- Clark B. (๑๙๙๗) **Growing up Gifted**. ๕th ed . Upper Saddle River, New Jersey : Prentice - Hall.
- Correll, Marsha M. (๑๙๗๘) **Teaching the Gifted and Talented**. Bloomington, Indiana : Phi Delta Kappa Educational Foundation.
- Davis, G.A. and Rimm, S.B. (๑๙๙๔) **Education of Gifted and Talented** . Boston : Allyn and Bacon.
- Gardner, H (๑๙๘๓) **Fames of Mind**. New York : Basic Books.
- Galbraith, J. (๑๙๘๕) "The Eight Great Gripses of Gifted Kids : Responding to SpeciallNeeds," **Roeper Review**. ๗ : ๑๕ - ๑๘.
- Getzels, J.W. and P.W. Jackson. (๑๙๕๘) "**The Meaning of "Giftedness" : An Examination of an Expanding Concept**," Phi Delta Kappan. ๔๐ : ๗๕ - ๗๗.
- Hollingworth, I.S. (๑๙๔๒) **Children above ๑๘๐ IQ, Stanford - Binet : Origin and Development**. Yonkers - on - Hudson, New York : World Book Company.

- Jensen, Eric (๑๙๙๕) **BRAIN-BASED LEARNING** . The Brain Store,
San Diego, USA
- Joyce Van Tassel - Baska. (๑๙๙๖) "**The Process of Talent
Development.**" In **Developing Verbal Talent** . USA.
- James Bruni and other. (๑๙๙๔) **Nation Council of Teachers of
Mathematics**. USA.
- Marland, Sidney P. (๑๙๗๒) **Education of the Gifted and
Talented : Report to the Congress of the United States by
the U.S. Commissioner of Education**, vol. 1 Washington,
D.C. : US Government Printing Office.
- Miraca U.M. Gross and other. (๒๐๐๑) **Gifted Students in Primary
Schools : Differentiating the Curriculum**. Ligare Pty. Ltd.
Australia.
- Pake, Beveriy N. (๑๙๘๙) **Gifted Students in Regular Classrooms**.
Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Renzulli, Josephs S. (๑๙๗๘) "**What makes Giftedness ?
Reexamining a Definition**," Phi Delta Kappan.
- _____ . "How To Develop An Authentic Enrichment Cluster"
**The National Research Center On The Gifred And
Talented**.
- Tuttle, F.B. and L.A. Becker. (๑๙๘๓) **Characteristics and
Identification of Gifted and Talented Students**. ๒nd ed.
Washington, D.C. : Nationan Education Association.

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับ
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยม

ภาคผนวก

- ❖ ตัวอย่างทำเนียบนักเรียน
- ❖ แบบทดสอบก่อนการเรียน
- ❖ แบบทดสอบหลังการเรียน
- ❖ คำพัฒนาการด้านภาษา
- ❖ คำพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม
- ❖ คำพัฒนาการด้านความคิด
- ❖ คำพัฒนาการด้านจิตพิสัย

ชื่อผู้สมัคร

ชื่อ..... ชื่อเล่น.....

เกิดวันที่..... ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์..... โทรสาร.....

E-MAIL.....

ชั้นเรียน..... โรงเรียน.....

ที่ตั้ง.....

งานอดิเรก..... ความสามารถพิเศษ.....

ผู้สนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน.....

ทัศนคติเกี่ยวกับภาษาไทย.....

สุภาพเรียบร้อย

.....

.....

คะแนนเฉลี่ยสะสมภาษาไทย

มัธยมศึกษาปีที่ ๔		มัธยมศึกษาปีที่ ๕		มัธยมศึกษาปีที่ ๖	
ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย

คะแนนสะสมเฉลี่ยปัจจุบัน.....

รางวัลหรือทุนที่เคยได้รับ

ความสามารถพิเศษ

☐ ทักษะศิลป์	☐ คนตรี
☒ Graphic Design	☐ การแสดง การละคร
☒ วารสารศาสตร์	☐ เกษตร
☐ คณิตศาสตร์	☐ กีฬา
☒ วิทยาศาสตร์	☐ อื่นๆระบุ.....

1. ความสามารถพิเศษ คุณธรรม ทักษะการคิด บุคลิกภาพ

ความสามารถพิเศษ	มัธยมศึกษาปีที่ ๔		มัธยมศึกษาปีที่ ๕		มัธยมศึกษาปีที่ ๖	
	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย
ภาษา						
อ่านอย่างมีวิจารณญาณ						
ความเร็ว (คำ/นาที)	...๓๔๕...
วิจารณ์ (ระดับ)	...๔.๔...
เข้าถึงวรรณกรรม (ระดับ)	...๓...
ความเห็น	สูงมาก					
คุณธรรม (%)						
ความเอื้ออาทร	๕ (๖๐%)
ทักษะทางสังคม	๕ (๓๑.๔%)
ความเห็น	สูงมาก					
ทักษะการคิด (%)						
คิดอย่างมีวิจารณญาณ	๕ (๖๐%)
คิดอย่างสร้างสรรค์	๘ (๔๐%)
ระดับความคิดสร้างสรรค์	๒๑ (๒๕.๑%)
ความเห็น	พัฒนาต่อ					
บุคลิกภาพ (%)						
เห็นคุณค่าในตนเอง	...๖...
สามารถควบคุมอารมณ์	...๖...
สามารถควบคุมความลับ ของใจ	...๗...
ความเห็น						

๑๗๔

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน
ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสามารถพิเศษ	มัธยมศึกษาปีที่ ๔		มัธยมศึกษาปีที่ ๕		มัธยมศึกษาปีที่ ๖	
	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย
จิตพิสัย (มี..ไม่มี)						
ความเป็นผู้นำ	✓
การวางแผน จัดการ	✓
ความมุ่งมั่น มานะ	✓
ความรับผิดชอบ	✓
ทีมเวิร์ค	✓
ความเห็น	ดีมาก					
ผลงาน (ระดับ 1-10)						
เดี่ยว						
กลุ่ม	มีอาชีพ 8					

๒. ผลงาน

<p>๑. ผลงานชิ้นที่ภูมิใจที่สุด</p> <p>คู่มือพิธีกร</p> <p>งานเดี่ยว ความสามารถที่ปรากฏในงาน</p> <p>รายละเอียด</p> <p>เป็นพิธีกร</p> <p>☐ มือใหม่ ☐ ฝึกงาน ☐ สมัครเล่น ☐ มืออาชีพ ☐ เกรียนทอง</p>
<p>งานกลุ่ม ความสามารถที่ปรากฏในงาน</p> <p>คู่มือพิธีกร</p> <p>ผลิตวารสาร Christian Chronicles</p> <p>☐ มือใหม่ ☐ ฝึกงาน ☐ สมัครเล่น ☒ มืออาชีพ ☐ เกรียนทอง</p> <p>รายละเอียด</p> <p>_____</p> <p>_____</p>

๓. ตัวอย่างผลงานที่มีคุณภาพ (ถ่ายเอกสาร ทำสไลด์ จำลอง ฯลฯ) (เดี่ยว กลุ่ม) และข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

๔. ความเห็นของครู

ก. จุดแข็งทางภาษา

ความสามารถพิเศษด้านภาษา พิจารณาจากงาน

	๑. กลุ่มกวี	ศิลปินเพลง (พื้นบ้าน) กลุ่มการ์ตูนเสียดสีสังคม หนังสือขายหัวเราะ
	๒. กลุ่มนักประพันธ์	
✓	๓. กลุ่มนักวิชาการ	นักจัดทำสารคดี นักหนังสือพิมพ์ นักวิจารณ์วรรณกรรม
	๔. กลุ่มนักแสดง	นักเขียนบท นักจัดรายการ
	๕. กลุ่มนักภาษาศาสตร์	ครูภาษา นักนวัตกรรมสื่อการเรียนการสอน
	๖. กลุ่มนักพูด	นักการเมือง นักกฎหมาย ทนาย (เช่น กลุ่มพิธีกร กลุ่มนักโต้วาที นักกล่าวสุนทรพจน์)
	๗. กลุ่มลามและนักแปล	

๑๗๗

จิราภรณ์ ชิตกุล

ข. ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๕. ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะ หัวเวทให้ได้แสดงผลงาน และพบผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา และช่วยพัฒนางานไปสู่ความสมบูรณ์แบบควรได้ฝึกงานในสำนักพิมพ์จริงในช่วงปิดภาคฤดูร้อน และหากเป็นไปได้ควรให้มีโอกาสได้ร่วมเข้าเรียนนิสิตวารสารศาสตร์ระดับมหาวิทยาลัยได้

ความเห็น

✓ เพชรน้ำเอก ♣ เพชรน้ำหนึ่ง เพชรภาษา ๒ เพชรภาษา ๓ เพชรภาษา ๔

เหตุผล

.....

.....

๖. สรุปความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ (ทุนการศึกษา การเข้าประกวดผลงานและการเตรียมตัว การนำผลงานออกเผยแพร่ ฯลฯ)

.....

.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

แบบทดสอบนี้มี ๓ ตอน ๑๐ หน้า

ตอนที่ ๑ แบบวัดพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาไทย	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑.๑ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ			
ความเร็วในการอ่าน (คำ ต่อ นาที)
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ%%%
๑.๒ ความสามารถในการวิจารณ์วรรณกรรม%%%
๑.๓ ความสามารถในการถอดรหัส%%%
ตอนที่ ๒ แบบสำรวจความสามารถด้านทักษะการคิด			
๒.๑ การคิดเชิงโครงสร้าง%%%
๒.๒ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ%%%
๒.๓ การคิดอย่างสร้างสรรค์%%%
๒.๔ การคิดอย่างเอื้ออาทร%%%
ตอนที่ ๓ การสำรวจความฉลาดทางอารมณ์			
๓.๑ การเห็นคุณค่าในตนเอง%%%
๓.๒ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์%%%
๓.๓ ทักษะทางสังคม%%%
๓.๔ ความสามารถในการควบคุมความเครียด%%%
วันที่สำรวจ			

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

โรงเรียน..... ผู้สอน..... วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

ตอนที่ ๑ แบบวัดพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาไทย

๑.๑ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

อ่าน "คณิตศาสตร์โบราณคั่นซีฟ" ของ ชัยวัฒน์ ใน เสียงเรียก
จากดวงดาว

เวลาที่เริ่มอ่าน น นาที วินาที
เวลาที่อ่านจบ น นาที วินาที
เวลาที่ใช้ในการอ่าน นาที ... วินาที = วินาที
ความเร็วในการอ่าน = $\frac{๑,๗๘๘ \times ๖๐}{\dots\dots\dots \text{วินาที}}$ = คำ/นาที

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เมื่ออ่านเรื่อง
"คณิตศาสตร์โบราณคั่นซีฟ" แล้วให้ตั้งคำถามที่ค่อนข้างยาก ๓ ข้อ พร้อม
ทั้งเขียนคำตอบด้วย คำถามของคุณจะบ่งถึงระดับสติปัญญาของผู้ตอบ
คำถาม ขอ ๑

คำตอบ

คำถาม ขอ ๒

คำตอบ

คำถาม ขอ ๓

คำตอบ

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....
โรงเรียน..... ผู้สอน..... วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

๑.๒ ความสามารถในการวิจารณ์วรรณกรรม

อ่านข้อความเรื่อง "น้ำอบ" จากนิยายสาร A Day
บทอ่านนี้ เป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าหรือไม่ เพราะเหตุใด

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

๑.๓ ความสามารถในการถอดรหัส
 จงสร้างคำใหม่มากที่สุดจากคำต่อไปนี้ ห้ามใช้อักษรเกิน ๑ ครั้ง
 ในคำเดียวกัน

“ปรี ๕๔๗๕๕”

๑ นาง	๒ สาง	๓ ปาง	๔.....
๕.....	๖.....	๗.....	๘.....
๙.....	๑๐.....	๑๑.....	๑๒.....
๑๓.....	๑๔.....	๑๕.....	๑๖.....
๑๗.....	๑๘.....	๑๙.....	๒๐.....
๒๑.....	๒๒.....	๒๓.....	๒๔.....
๒๕.....	๒๖.....	๒๗.....	๒๘.....
๒๙.....	๓๐.....	๓๑.....	๓๒.....
๓๓.....	๓๔.....	๓๕.....	๓๖.....
๓๗.....	๓๘.....	๓๙.....	๔๐.....
๔๑.....	๔๒.....	๔๓.....	๔๔.....
๔๕.....	๔๖.....	๔๗.....	๔๘.....
๔๙.....	๕๐.....	๕๑.....	๕๒.....
๕๓.....			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

๒.๒ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. ชอบอ่านหนังสือที่เพื่อนๆ บอกว่ายาก เช่น หนังสือของผู้ใหญ่ สารานุกรม ชีวประวัติบุคคลสำคัญ นวนิยายที่ให้ออกคิด ปรัชญา			
๒. เวลาสนใจอะไร จะลืมเวลา เพราะใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ทำ			
๓. ชอบทำอะไรด้วยตนเอง หรือใช้ความคิดของตนเอง			
๔. ชอบกิจกรรมที่ยาก เพราะท้าทายความสามารถ			
๕. มักจะรู้หรือสนใจสิ่งที่ผู้ใหญ่เองยังต้องประหลาดใจ			
๖. เวลาทำงานที่ชอบมักทำได้เกินคำสั่ง หรือความคาดหมายของครู			
๗. ใครๆ ก็ว่าคุณใช้ภาษาสูง (เกินวัย)			
๘. ชอบตั้งคำถามที่กระตุ้นความคิด ทำให้เกิดการอภิปราย			
๙. ชอบจัดระบบ จัดกลุ่มความคิด ชอบใช้ Graphic Organizer			
๑๐. มักมีความรู้สึกรุนแรงเมื่อเห็นความไม่ยุติธรรม ความ ถูก-ผิด ดี-ชั่ว			
๑๑. ชอบคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น ได้จากการสมมุติหรือการทดลอง			
๑๒. ไม่ค่อยพอใจในผลงานของตนเองนัก อายกว่าปรับปรุงให้ถึงมืออาชีพ			
๑๓. ชอบค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ด้วยความอยากรู้			
๑๔. สามารถวางแผนได้อย่างสลับซับซ้อน			
๑๕. มักจะจับประเด็นสำคัญหรือหลักการที่แอบแฝงออกมาสรุปได้อย่างรวดเร็ว			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

๒.๓ การคิดอย่างสร้างสรรค์

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณเป็นคนมีอารมณ์ขัน			
๒. คุณไม่สนใจว่าตนเองจะแปลกกว่าคนอื่น ๆ			
๓. คุณกล้าทดลอง กล้าตัดสินใจทำเพื่อพิสูจน์ความคิดของตนเอง			
๔. ชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องสิ่งประดิษฐ์ หรือวิธีการคิดแบบใหม่ๆ			
๕. มีอารมณ์อ่อนไหว เวลาอ่านหนังสือ หรือดูภาพยนตร์ที่เศร้า สะเทือนใจ			
๖. ทนความไร้ระเบียบ ยุ่งเหยิงที่คนอื่นทนไม่ได้			
๗. จะมีปฏิกริยาโต้แย้ง ถ้าไม่เห็นด้วย			
๘. มีความวิตกรพิศดารในการทำสิ่งต่างๆ			
๙. ชอบคิด จินตนาการ สมมุติ ติต่างๆ			
๑๐. ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น ถ้าเขามีเหตุผล			
๑๑. ไม่ชอบทำตามคนอื่น ชอบทำอะไรที่แหวกแนว			
๑๒. ชอบคิดและริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่			
๑๓. ใฝ่ต่อความคิดและความรู้ลึกของคนอื่น			
๑๔. ชอบคำถามที่แปลก ทำทายให้คิด			
๑๕. ทำงานหลายๆ อย่างได้พร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน			
๑๖. ชอบสร้างแล้วรื้อแล้วสร้างใหม่เพื่อความแปลกใหม่			
๑๗. มีความรู้ลึกจึ้งแรงเกี่ยวกับอภิสภาพ และความเป็นอิสระทาง ความคิด			
๑๘. มักเป็นคนแรกที่คิดหรือทำเรื่องใหม่ๆ			
๑๙. มักเห็นความเชื่อมโยง หรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ที่คนทั่วไปมองไม่เห็น			
๒๐. ชอบปัญหาที่มีคำตอบได้หลายทิศทาง เช่น ปริศนาคำทาย ชอบแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

๒.๔ การคิดอย่างเอื้ออาทร

การคิดอย่างเอื้ออาทร	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. เวลาเพื่อนๆ มีความทุกข์ มักจะมาปรึกษาคุณเสมอ			
๒. เป็นผู้ฟังที่ดีเวลาคุยกับเพื่อน			
๓. เวลาทำงานกลุ่ม จะคิดถึงความต้องการของเพื่อนๆ ในกลุ่มก่อนตนเอง			
๔. ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย เวลาเพื่อนมาขอปรับทุกข์			
๕. รู้ความต้องการของคนรอบตัว แม้ว่าเขาจะไม่ได้พูดออกมา			
๖. ถ้าเพื่อนผิดหวัง หรือเสียใจ จะทนไม่ได้ ต้องเข้าไปปลอบหรือให้กำลังใจ			
๗. ชอบพูดหรือเล่าเรื่องที่ทำให้คนอื่นรู้สึกดี และสบายใจขึ้น			
๘. พยายามทำความเข้าใจกับอารมณ์ของคนรอบตัว			
๙. ทนไม่ได้ที่จะเห็นคนสร้างความสนุกสนาน บนความทุกข์ของคนอื่น			
๑๐. ชอบมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน			
๑๑. แม้ไม่เห็นด้วย ก็จะฟังเพื่อนจนจบเพื่อรักษาน้ำใจของเพื่อน			
๑๒. เวลาดูภาพยนตร์ หรืออ่านหนังสือเศร้า จะอดสะเทือนใจไม่ได้			
๑๓. อยากให้คนรอบข้างมีความสุข			
๑๔. เวลาใครเล่าอะไร จะฟังอย่างตั้งใจ			
๑๕. พร้อมจะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

ตอนที่ ๓ การสำรวจความฉลาดทางอารมณ์

๓.๑ การเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณรู้และเข้าใจความรู้สึกและความต้องการของตนเอง			
๒. คุณรู้ว่าตัวมีความสามารถในเรื่องใดบ้าง รู้จุดเด่น จุดด้อยของตน			
๓. คุณกล้าเผชิญต่อความยากลำบาก			
๔. คุณมีความคิดริเริ่ม อยากทำสิ่งใหม่ที่ไม่จำเจ			
๕. คุณมีความต้องการจะเห็นความสำเร็จในงาน			
๖. คุณมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภูมิใจในตนเอง			
๗. คุณมีปรัชญา หรือค่านิยมในชีวิต			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

๓.๒ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์

ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณไม่ใจร้อน ควบคุมอารมณ์ตนเองได้เวลาโกรธหรือไม่พอใจ			
๒. คุณเอาเหตุการณ์ทางลบมาเป็นอุทาหรณ์ ให้ข้อคิดเตือนสติตนเอง			
๓. เมื่อมีปัญหา คุณจะมองปัญหาทั้งด้านดีและด้านลบ ไม่มองอะไรด้านเดียว			
๔. คุณรอคอยได้ มีความอดทน คุณมีความเพียรพยายาม อยากให้ผลงานที่ทำมีคุณภาพ			
๕. คุณชอบให้คนวิจารณ์ผลงาน แล้วถ้าเห็นด้วย นำคำวิจารณ์มาปรับปรุงงาน			
๖. คุณยอมรับข้อผิดพลาด ความล้มเหลวและถือว่าความผิดพลาดคือครู			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณมีงานอดิเรกที่คุณชอบมากและทุ่มเทเวลาให้			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

๓.๓ ทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคม	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณมีความจริงใจ ซื่อสัตย์ ไว้วางใจผู้อื่น			
๒. คุณรู้และตระหนักในความรู้สึกและความต้องการของพ่อแม่			
๓. คุณคิดถึงส่วนรวมและคนรอบข้าง			
๔. คุณมองโลกในแง่ดี ยากเห็นคนรอบตัวคุณมีความสุข			
๕. เวลาเพื่อนมาปรับทุกข์ คุณจะหลีกเลี่ยงการเข้าข้างเพื่อน แต่พยายามให้เพื่อนเข้าใจความรู้สึกของฝ่ายที่เป็นปรับทุกข์			
๖. คุณไม่รู้สึกรังเกียจ เกรียด หรือวางตัวไม่ถูก เมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้ามหรือคนแปลกหน้า แต่รู้วิธีวางตัวตามมารยาททางสังคม			
๗. คุณมีความเห็นใจผู้อื่น			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

๓.๔ ความสามารถในการควบคุมความเครียด

ความสามารถในการควบคุมความเครียด	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณรู้สึกว่าคุณแม่ ไม่ได้กดดันคุณมากไปในการเรียนปีนี้			
๒. คุณรู้สึกว่าคุณครู ไม่ได้กดดันคุณมากไปในการเรียนปีนี้			
๓. คุณเห็นว่าปัญหา หรืออุปสรรค เป็นโจทย์ที่ท้าทายความสามารถของคุณ			
๔. คุณมีความอดทนต่อสภาพต่างๆ ไม่เครียด			
๕. คุณชอบคุยและสนทนากับเพื่อนๆ โดยเฉพาะเพื่อนที่มีอารมณ์ขัน			
๖. คุณคิดว่าคนอื่นๆ ก็คงมีปัญหาเช่นกัน ไม่ใช่คุณคนเดียวที่มีปัญหา			
๗. คุณมีเพื่อนหรือคนที่คอยปรึกษาปัญหาด้วยได้			
๘. คุณชอบเรียนรายวิชานี้			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้

การเห็นคุณค่าในตนเอง

เอาคะแนนรวมของคำตอบว่า "ใช่"
 มาสร้างกราฟแท่งข้างล่าง

การเห็นคุณค่าในตนเอง		ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	
๗		๗	
๖		๖	
๕		๕	
๔		๔	
๓		๓	
๒		๒	
๑		๑	
๐		๐	
ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน	ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน

ทักษะทางสังคม		ความเครียด	
๗		๗	
๖		๖	
๕		๕	
๔		๔	
๓		๓	
๒		๒	
๑		๑	
๐		๐	
ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน	ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์สำหรับนักเรียน ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบทดสอบนี้มี ๓ ตอน ๑๐ หน้า

ตอนที่ ๑ แบบวัดพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาไทย	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑.๑ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความเร็วในการอ่าน (คำ ต่อ นาที)
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (๕ ระดับ)
๑.๒ ความสามารถในการวิจารณ์วรรณกรรม (๕ ระดับ)
๑.๓ ความสามารถในการถอดรหัส	...%	...%	...%
ตอนที่ ๒ แบบสำรวจความสามารถด้านทักษะการคิด			
๒.๑ การคิดเชิงโครงสร้าง	...%	...%	...%
๒.๒ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	...%	...%	...%
๒.๓ การคิดอย่างสร้างสรรค์	...%	...%	...%
๒.๔ การคิดอย่างเอื้ออาทร	...%	...%	...%
ตอนที่ ๓ การสำรวจความฉลาดทางอารมณ์			
๓.๑ การเห็นคุณค่าในตนเอง	...%	...%	...%
๓.๒ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	...%	...%	...%
๓.๓ ทักษะทางสังคม	...%	...%	...%
๓.๔ ความสามารถในการควบคุมความเครียด	...%	...%	...%
วันที่สำรวจ			

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....
 โรงเรียน..... ผู้สอน..... วันที่.....

YAPP AETQAESI UPIK

ตอนที่ ๑ แบบวัดพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาไทย

๑.๑ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

อ่าน "แม่มอมพรุณที่ ๕" ของ ชัยวัฒน์ ใน เสียงเรียกจาก
ดวงดาว

เวลาที่เริ่มอ่าน น นาที วินาที

เวลาที่อ่านจบ น นาที วินาที

เวลาที่ใช้ในการอ่าน นาที ... วินาที = วินาที

ความเร็วในการอ่าน = $\frac{๑,๘๐๐ \times ๖๐}{\dots\dots\dots \text{วินาที}}$ = คำ/นาที

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เมื่ออ่านเรื่อง
"แม่มอมพรุณที่ ๕" แล้วให้ตั้งคำถามที่ค่อนข้างยาก ๓ ข้อ พร้อมทั้งเขียน
คำตอบด้วย (คำถามของคุณจะบ่งถึงระดับสติปัญญาของผู้ตอบ)

คำถาม ข้อ ๑

.....

คำตอบ

.....

คำถาม ข้อ ๒

.....

คำตอบ

.....

คำถาม ข้อ ๓

.....

คำตอบ

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

โรงเรียน..... ผู้สอน..... วันที่.....

YAPP° AETQAESI 2UJKA

๑.๒ ความสามารถในการวิจารณ์วรรณกรรม

อ่าน ข้อความที่ตัดตอนมาจาก เรื่อง "พระมเหสถ์ไถ" ข้างล่าง
อันเป็นบทละครเรื่อง แต่งโดย คุณสุวรรณ สมัยรัชกาลที่ ๓ แล้วตอบ
คำถามตามความเห็นของท่าน

เมื่อนั้น	พระมเหสถ์ไถมโหฬธา
สถิตย์ยังแท่นทองกะโปลา	สุชาปาลากะเปเล
วันหนึ่งพระจึงมะลิกตีก	มเหสถ์ไถไพรพริกมะลิกเข
จะไปเที่ยวชมพนมเต	สุชา เปเลกะโปโล

๑. คำต่อไปนี้ น่าจะหมายความว่าอย่างไร

- มโหฬธา น่าจะหมายความว่า
- กะโปลา น่าจะหมายความว่า
- ปาลากะเปเล น่าจะหมายความว่า
- มะลิกตีก น่าจะหมายความว่า
- มะลิกเข น่าจะหมายความว่า
- พนมเต น่าจะหมายความว่า
- เปเลกะโปโล น่าจะหมายความว่า

2. มีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับบทละครและตัวละคร พระมเหสถ์ไถ
ในเรื่องนี้

.....
.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

YAPP AETQAESI 2014

๑.๓ ความสามารถในการถอดรหัส
 จงสร้างคำใหม่มากที่สุดจากคำต่อไปนี้ ห้ามใช้อักษรเกิน ๑ ครั้ง
 ในคำเดียวกัน

“YAPP AETQAESI”

๑ นาง	๒ นาง	๓ นาง	๔.....
๕.....	๖.....	๗.....	๘.....
๙.....	๑๐.....	๑๑.....	๑๒.....
๑๓.....	๑๔.....	๑๕.....	๑๖.....
๑๗.....	๑๘.....	๑๙.....	๒๐.....
๒๑.....	๒๒.....	๒๓.....	๒๔.....
๒๕.....	๒๖.....	๒๗.....	๒๘.....
๒๙.....	๓๐.....	๓๑.....	๓๒.....
๓๓.....	๓๔.....	๓๕.....	๓๖.....
๓๗.....	๓๘.....	๓๙.....	๔๐.....
๔๑.....	๔๒.....	๔๓.....	๔๔.....
๔๕.....	๔๖.....	๔๗.....	๔๘.....
๔๙.....	๕๐.....	๕๑.....	๕๒.....
๕๓.....			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

YAPP° AETQAESI 2U0K4

ตอนที่ ๒ แบบสำรวจความสามารถด้านทักษะการคิด

YU0UkYU0U0YU0U0YU0Ahi 3

๒.๑ การคิดเชิงโครงสร้าง

เกณฑ์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. ถ้ามีแผนที่ คุณชอบใช้แผนที่ก่อนออกเดินทางไปที่ต่างๆ ที่ไม่เคยไป			
๒. ท่านชอบวางแผนก่อนลงมือทำอะไร และเห็นว่าปรับแผนได้ ตลอดเวลาเพื่อความเหมาะสม			
๓. คุณชอบทำ Graphic Organizers หรือสรุปหลังการทำงานทุกครั้ง			
๔. เวลาอ่านหนังสือ คุณจะเริ่มด้วยการดู "สารบัญ" ก่อนเปิดอ่าน ข้างในเล่ม			
๕. เวลาอ่านหนังสือแต่ละบท คุณจะเริ่มด้วยการดู "หัวข้อ" ก่อน			
๖. คุณชอบเล่นเกมที่ต้องใช้ความคิด หรือการวางแผน เช่น หมากฮอส หมากกรุก บอร์ดจิก			
๗. เวลาทำอะไร คุณจะไม่ยอมทำงานกว่าจะรู้ว่า จะทำอะไร เพื่อ อะไรเสมอ ก่อนลงมือทำ			
๘. เวลาทำอะไร จะขอรู้ภาพรวมก่อนรายละเอียด หรือเห็น โครงสร้างก่อน			
๙. เห็นว่าการทำงานทุกครั้งต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนก่อนลงมือทำ			
๑๐. รำคาญเวลาคนพูดออกนอกเรื่องบ่อยๆ			
รวมคะแนน "ใช่"			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

YATP° AETQAESI UUNIA

๒.๒ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. ชอบอ่านหนังสือที่เพื่อนๆ บอกว่ายาก เช่น หนังสือของผู้ใหญ่ สารานุกรม ชีวประวัติบุคคลสำคัญ นวนิยายที่ให้ข้อคิด ปรัชญา			
๒. เวลาสนใจอะไร จะลืมเวลา เพราะใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ทำ			
๓. ชอบทำอะไรด้วยตนเอง หรือใช้ความคิดของตนเอง			
๔. ชอบกิจกรรมที่ยาก เพราะท้าทายความสามารถ			
๕. มักจะรู้หรือสนใจสิ่งที่ผู้ใหญ่เองยังต้องประหลาดใจ			
๖. เวลาทำงานที่ชอบมักทำได้ดีเกินคำสั่ง หรือความคาดหมายของครู			
๗. ใครๆ ก็ว่าคุณใช้ภาษาสูง (เกินวัย)			
๘. ชอบตั้งคำถามที่กระตุ้นความคิด ทำให้เกิดการอภิปราย			
๙. ชอบจัดระบบ จัดกลุ่มความคิด ชอบใช้ Graphic Organizer			
๑๐. มักมีความรู้ลึกๆ แรงเมื่อเห็นความไม่ยุติธรรม ความ ถูก-ผิด ดี-ชั่ว			
๑๑. ชอบคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น ได้จากการสมมุติหรือการทดลอง			
๑๒. ไม่ค่อยพอใจในผลงานของตนเองนัก อายกว่าปรับปรุงให้ถึงมืออาชีพ			
๑๓. ชอบค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ด้วยความอยากรู้			
๑๔. สามารถวางแผนได้อย่างสลับซับซ้อน			
๑๕. มักจะจับประเด็นสำคัญหรือหลักการที่แอบแฝงออกมาสรุปได้อย่างรวดเร็ว			

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....
โรงเรียน..... ผู้สอน..... วันที่.....

๒.๓ การคิดอย่างสร้างสรรค์

การคิดอย่างสร้างสรรค์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณเป็นคนมีอารมณ์ขัน			
๒. คุณไม่สนใจว่าตนเองจะแปลกกว่าคนอื่น ๆ			
๓. คุณกล้าทดลอง กล้าตัดสินใจทำเพื่อพิสูจน์ความคิดของตนเอง			
๔. ชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องสิ่งประดิษฐ์ หรือวิธีการคิดแบบใหม่ๆ			
๕. มีอารมณ์อ่อนไหว เวลาอ่านหนังสือ หรือดูภาพยนตร์ที่เศร้า สะเทือนใจ			
๖. ทนความไร้ระเบียบ ยุ่งเหยิงที่คนอื่นทนไม่ได้			
๗. จะมีปฏิกริยาโต้แย้ง ถ้าไม่เห็นด้วย			
๘. มีความวิจิตรพิสดารในการทำสิ่งต่างๆ			
๙. ชอบคิด จินตนาการ สมมุติ คิดต่าง			
๑๐. ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น ถ้าเขามีเหตุผล			
๑๑. ไม่ชอบทำตามคนอื่น ชอบทำอะไรที่แหวกแนว			
๑๒. ชอบคิดและริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่			
๑๓. ใฝ่ต่อความคิดและความรู้ลึกๆของคนอื่น			
๑๔. ชอบคำถามที่แปลก ทำทายให้คิด			
๑๕. ทำงานหลายๆ อย่างได้พร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน			
๑๖. ชอบสร้างแล้วรี้อแล้วสร้างใหม่เพื่อความแปลกใหม่			
๑๗. มีความรู้ลึกๆเกี่ยวกับอภิสภาพ และ ความเป็นอิสระทางความคิด			
๑๘. มักเป็นคนแรกที่คิดหรือทำเรื่องใหม่ๆ			
๑๙. มักเห็นความเชื่อมโยง หรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ที่คนทั่วไปมองไม่เห็น			
๒๐. ชอบปัญหาที่มีคำตอบได้หลายทิศทาง เช่น ปริศนาคำทาย ชอบแสดงความคิดที่หลากหลาย			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

YAMP AETQAESI UNP

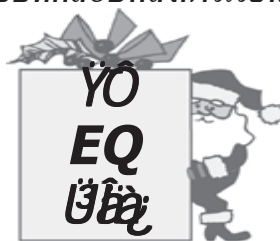
๒.๔ การคิดอย่างเอื้ออาทร

การคิดอย่างเอื้ออาทร	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. เวลาเพื่อนๆ มีความทุกข์ มักจะมาปรึกษาคุณเสมอ			
๒. เป็นผู้ฟังที่ดีเวลาคุยกับเพื่อน			
๓. เวลาทำงานกลุ่ม จะคิดถึงความต้องการของเพื่อนๆ ในกลุ่มก่อนตนเอง			
๔. ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย เวลาเพื่อนมาขอปรับทุกข์			
๕. รู้ความต้องการของคนรอบตัว แม้ว่าเขาจะไม่ได้พูดออกมา			
๖. ถ้าเพื่อนผิดหวัง หรือเสียใจ จะทนไม่ได้ ต้องเข้าไปปลอบหรือให้กำลังใจ			
๗. ชอบพูดหรือเล่าเรื่องที่ทำให้คนอื่นรู้สึกดี และสบายใจขึ้น			
๘. พยายามทำความเข้าใจกับอารมณ์ของคนรอบตัว			
๙. ทนไม่ได้ที่จะเห็นคนสร้างความสนุกสนาน บนความทุกข์ของคนอื่น			
๑๐. ชอบมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน			
๑๑. แม้ไม่เห็นด้วย ก็จะฟังเพื่อนจนจบเพื่อรักษาน้ำใจของเพื่อน			
๑๒. เวลาดูภาพยนตร์ หรืออ่านหนังสือเศร้า จะอดสะเทือนใจไม่ได้			
๑๓. อยากให้คนรอบข้างมีความสุข			
๑๔. เวลาใครเล่าอะไร จะฟังอย่างตั้งใจ			
๑๕. พร้อมจะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

แบบทดสอบหลังการเรียนรู้

ตอนที่ ๓ การสำรวจความฉลาดทางอารมณ์

๓.๑ การเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณรู้และเข้าใจความรู้สึกและความต้องการของตนเอง			
๒. คุณรู้ว่าตัวเองมีความสามารถในเรื่องใดบ้าง รู้จุดเด่น จุดด้อยของตน			
๓. คุณกล้าเผชิญต่อความยากลำบาก			
๔. คุณมีความคิดริเริ่ม อยากทำสิ่งใหม่ที่ไม่ซ้ำเจ			
๕. คุณมีความต้องการจะเห็นความสำเร็จในงาน			
๖. คุณมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภูมิใจในตนเอง			
๗. คุณมีปรัชญา หรือค่านิยมในชีวิต			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

๓.๒ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์

ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณไม่ใจร้อน ควบคุมอารมณ์ได้เวลาโกรธหรือไม่พอใจ			
๒. คุณเอาเหตุการณ์ทางลบมาเป็นอุทาหรณ์ ให้ข้อคิดเตือนสติตนเอง			
๓. เมื่อมีปัญหา คุณจะมองปัญหาทั้งด้านดีและด้านลบ ไม่มองอะไรด้านเดียว			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

YATP° AETQAESI UNPUN

ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๔. คุณรอกอยได้ มีความอดทน คุณมีความเพียรพยายาม อยากให้ผลงานที่ทำงานมีคุณภาพ			
๕. คุณชอบให้คนอื่นวิจารณ์ผลงาน แล้วถ้าเห็นด้วย นำคำวิจารณ์มาปรับปรุงงาน			
๖. คุณยอมรับข้อผิดพลาด ความล้มเหลวและถือว่าความผิดพลาดคือครู			
๗. คุณมีงานอดิเรกที่คุณชอบมากและทุ่มเทเวลาให้			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

๓.๓ ทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคม	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณมีความจริงใจ ซื่อสัตย์ ไว้วางใจผู้อื่น			
๒. คุณรู้และตระหนักในความรู้สึกและความต้องการของพ่อแม่			
๓. คุณคิดถึงส่วนรวมและคนรอบข้าง			
๔. คุณมองโลกในแง่ดี อยากเห็นคนรอบตัวมีความสุข			
๕. เวลาเพื่อนมาปรับทุกข์ คุณจะหลีกเลี่ยงการเข้าข้างเพื่อน แต่พยายามให้เพื่อนเข้าใจความรู้สึกของฝ่ายที่เป็นปรับทุกข์			
๖. คุณไม่รู้สึกอึดอัด เกรียด หรือวางตัวไม่ถูก เมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้ามหรือคนแปลกหน้า แต่รู้วิธีวางตัวตามมารยาททางสังคม			
๗. คุณมีความเห็นใจผู้อื่น			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

YAPP° AETQAESÍ ¿ÜBÍH

๓.๔ ความสามารถในการควบคุมความเครียด

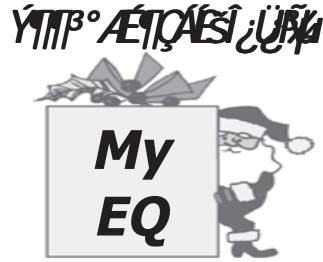
ความสามารถในการควบคุมความเครียด	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
๑. คุณรู้สึกว่า พ่อแม่ ไม่ได้กดดันคุณมากไปในการเรียนปีนี้			
๒. คุณรู้สึกว่า ครู ไม่ได้กดดันคุณมากไปในการเรียนปีนี้			
๓. คุณเห็นว่าปัญหา หรืออุปสรรค เป็นโจทย์ที่ท้าทายความสามารถของคุณ			
๔. คุณมีความอดทนต่อสภาพต่างๆ ไม่เครียด			
๕. คุณชอบคุยและสนทนากับเพื่อนๆ โดยเฉพาะเพื่อนที่มีอารมณ์ขัน			
๖. คุณคิดว่าคนอื่นก็คงมีปัญหาเช่นกัน ไม่ใช่คุณคนเดียวที่มีปัญหา			
๗. คุณมีเพื่อนหรือคนที่คอยปรึกษาปัญหาช่วยได้			
๘. คุณชอบเรียนรายวิชานี้			
รวมคะแนนของคำตอบว่า "ใช่"			

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

ΑΕΠΙΣΤΗΜΗ EQ & ΕΥΘΥΟ Ο

เอาคะแนนรวมของคำตอบว่า "ใช่"
 มาสร้างกราฟแท่งข้างล่าง

การเห็นคุณค่าในตนเอง		ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	
๗		๗	
๖		๖	
๕		๕	
๔		๔	
๓		๓	
๒		๒	
๑		๑	
๐		๐	
ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน	ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน

ทักษะทางสังคม		ความเครียด	
๗		๗	
๖		๖	
๕		๕	
๔		๔	
๓		๓	
๒		๒	
๑		๑	
๐		๐	
ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน	ระดับ EQ	กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....ผู้สอน.....วันที่.....

การพัฒนาการด้านภาษา

ตารางที่ ๑ : ด้านภาษา ๑ ความเร็วในการอ่าน
มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๒๕๕	๒๓๖	-๑๙	๑๗๖	๑๗๙	+๓	-	-	-
๒	๔๒๓	๓๔๐	+๘๓	๒๔๕	๒๒๕	+๒๐	๓๐๓	๓๐๐	-๓
๓	๓๐๒	๓๑๗	+๑๕	๑๖๕	๑๘๗	+๒๒	๒๕๕	๒๗๐	+๑๕
๔	๑๗๒	๓๕๐	+๑๗๘	๑๕๔	๑๔๙	-๕	๔๒๖	๓๓๕	-๙๑
๕	๓๘๖	๓๕๓	-๓๓	๓๗๕	๓๓๙	-๓๖	๓๒๑	๓๖๙	+๔๘
๖	๔๐๖	๓๕๔	-๕๒	๒๓๔	๑๐๔	-๑๓๐	๔๗๑	๓๐๖	-๑๖๕
๗	๓๖๐	๔๙๗	+๑๓๗	๑๗๖	๑๒๐	-๕๖	๓๖๐	๓๑๕	-๔๕
๘	๒๕๔	-	-	๒๐๕	๑๒๓	-๘๒	๕๕๐	๓๐๖	-๒๔๖
๙	๓๘๘	๓๘๖	-๒	-	-	-	๕๔๐	๕๔๔	+๔
๑๐	๒๙๐	-	-	-	-	-	-	๒๓๐	-
๑๑	๒๓๑	๓๔๘	+๑๑๗	๒๗๕	๒๙๙	+๒๔	๕๕๐	๓๘๓	-๑๖๗
๑๒	๒๕๗	๒๕๗	๐	๒๙๕	๓๙๐	+๙๕	๒๔๐	๕๓๖	+๒๙๖
๑๓	๓๔๓	๔๕๕	+๑๑๒	๒๑๕	๒๕๐	+๓๕	๔๓๐	๒๒๙	-๒๐๑
๑๔	๓๑๗	๒๓๙	-๗๘	๔๔๗	๕๑๐	+๖๓	๓๒๕	๑๙๗	-๑๒๘
๑๕	๒๙๑	-	-	๒๓๑	๑๒๐	-๑๑๑	๓๖๕	๓๒๕	-๔๐
๑๖	๒๒๗	-	-	๒๑๕	๑๓๘	-๗๗	๘๖	๔๑๒	+๓๒๖
๑๗	๑๔๗	-	-	๒๕๖	๓๖๐	+๑๐๔	๒๗๖	๓๕๗	+๘๑
๑๘	๑๗๓	-	-	-	-	-	๔๘๘	-	-
๑๙	-	-	-	-	-	-	๔๙๐	๒๒๖	-๒๖๙
๒๐	๒๙๓	-	-	๒๐๔	๒๒๔	+๒๐	๓๕๗	๓๔๖	-๑๑
๒๑	๒๓๕	-	-	-	-	-	-	-	-
๒๒	-	๑๘๙	-	๔๒๓	๕๖๙	+๑๔๖	-	-	-
๒๓	๒๖๓	-	-	๒๓๑	๑๗๘	-๕๓	-	-	-
๒๔	-	-	-	๒๑๕	๒๕๓	+๓๘	-	-	-
๒๕	๑๖๙	๔๒๓	+๒๕๔	๑๕๓	๘๑	-๗๒	-	-	-
๒๖	๑๖๙	-	-	๕๖๑	๔๔๖	-๑๑๕	-	-	-
๒๗	-	-	-	๒๑๕	-	-	-	-	-
รวม		๔,๖๑๐.๒			๕,๔๓๒.๗			๕,๘๕๔.๔๖	
จำนวนนักเรียน		๑๔			๒๑			๑๗	
ค่าเฉลี่ย	๓๐๘.๓๘	๓๕๐.๓๘	+๔๒	๒๖๑.๑๘	๒๕๕.๗๗	-๕.๔๑	๓๖๒.๘๑	๓๒๕.๗๕	-๓๗.๐๖
ค่าเฉลี่ยกลาง	๓๐๕ คำ/นาที								

คำพัฒนาการด้านภาษา

ตารางที่ ๒: ด้านภาษา ๒ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๑.๗	๒	+๐.๓	๒	๒.๗	+๐.๗	๒.๗	๒	-๐.๗
๒	๓.๗	๒.๗	-๑.๐	๓.๗	๔.๔	+๐.๗	๑.๗	๒	+๐.๓
๓	๒.๔	๒.๔	๐	๒.๔	๓.๗	+๑.๓	๓	๓	๐
๔	๒.๔	-	-	๒.๔	๒.๗	+๐.๓	๒.๗	๔.๗	+๒.๐
๕	๑.๗	๓.๗	+๒.๐	๒.๗	๓.๔	+๐.๗	๑	๒.๗	+๑.๗
๖	๒.๔	๔.๔	+๒.๐	-	-	-	๒.๔	๕.๔	+๓.๐
๗	๒	๔.๔	+๒.๔	๓.๗	๔.๔	+๐.๗	๒.๔	๔.๔	+๒.๐
๘	๑	-	-	๒.๔	๓.๔	+๑.๐	๓	-	-
๙	๑.๔	๔	+๒.๖	-	-	-	-	๕	-
๑๐	๓	-	-	-	-	-	๑.๗	๓	+๑.๓
๑๑	๑.๗	๓	+๑.๓	๒.๔	-	-	๔	๓.๗	-๐.๓
๑๒	๑.๗	๓	+๑.๓	๓.๗	๓.๗	๐	๓	๓	๐
๑๓	๓.๗	๒.๗	-๑.๐	๓.๗	๓.๔	-๐.๓	๒.๔	๒.๗	+๐.๓
๑๔	๒.๔	๕.๔	+๓.๐	๓	๓	๐	๑.๗	๓.๗	+๒.๐
๑๕	๓.๔	-	-	๔.๔	๕	+๐.๖	๒.๗	๔.๗	+๒.๐
๑๖	๒.๔	-	-	๓.๗	๔	+๐.๓	๔.๗	๓.๔	-๑.๓
๑๗	๒.๔	-	-	๓	๒.๗	-๐.๓	๓	-	-
๑๘	-	-	-	-	-	-	๓	๒.๔	-๐.๖
๑๙	-	-	-	-	-	-	๓	๓	๐
๒๐	๔.๔	-	-	๓	๓.๗	+๐.๗	-	-	-
๒๑	๓	-	-	๓	๒	-๑.๐	-	-	-
๒๒	-	๒	-	๔	๓.๗	-๐.๓	-	-	-
๒๓	๓.๗	-	-	๓.๗	๔	+๐.๓	-	-	-
๒๔	-	-	-	๔	๔.๗	+๐.๗	-	-	-
๒๕	๓.๗	๒.๔	-๑.๓	๒.๗	๒.๔	-๐.๓	-	-	-
๒๖	-	-	-	๓.๗	๓.๔	-๐.๓	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	๒.๔	-	-	-	-
รวม		๔๓.๔๒			๗๒.๕๒			๕๗.๑๒	
จำนวนนักเรียน		๑๓			๒๑			๑๗	
ค่าเฉลี่ย	๒.๓๗	๓.๓๔	+๐.๙๗	๓.๒๔	๓.๕๒	+๐.๒๖	๒.๖๓	๓.๓๖	+๐.๗๓
ค่าเฉลี่ยกลาง					๓.๔				

ค่าพัฒนาการด้านภาษา

ตารางที่ ๓ : ด้านภาษา ๓ ความซับซ้อนในวรรณกรรม
มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๓	๒	-๑	๔	๓	-๑	๒	๔	+๒
๒	๒	๓	+๑	๑	๔	+๓	๒	๓	+๑
๓	๑	-	-	๔	๔	๐	๓	๓	๐
๔	๑	๓	+๒	-	๔	-	-	๔	-
๕	๔	๔	๐	๒	๔	+๒	๒	๔	+๒
๖	๑	๓	+๒	๑	๓	+๒	๔	๔	๐
๗	๑	-	-	๑	๔	+๓	๒	๔	+๒
๘	๑	-	-	-	๔	-	๒	-	-
๙	๑	๓	+๒	-	-	-	๓	๔	๐
๑๐	๓	-	-	-	-	-	๓	๔	+๑
๑๑	๓	๔	+๑	-	๓	-	๓	๓	+๑
๑๒	๑	๓	+๒	๔	๓	-๑	๔	๕	+๑
๑๓	๔	๔	๐	๔	๔	๐	๔	๓	-๑
๑๔	-	๒	-	-	๔	-	๕	๕	๐
๑๕	-	-	-	-	๔	-	๕	๔	-๑
๑๖	๑	-	-	-	๔	-	๓	๔	+๑
๑๗	๑	-	-	-	๓	-	-	-	-
๑๘	-	-	-	-	-	-	๔	๔	๐
๑๙	-	-	-	-	-	-	๔	๔	๐
๒๐	๑	-	-	๓	๓	๐	-	-	-
๒๑	๑	-	-	-	๓	-	-	-	-
๒๒	๑	๓	+๒	๓	๓	๐	-	-	-
๒๓	๑	-	-	-	-	-	-	-	-
๒๔	๔	-	-	-	-	-	-	-	-
๒๕	-	๔	-	๓	๔	+๑	-	-	-
๒๖	-	-	-	-	๓	-	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	๓	-	-	-	-
รวม		๓๘.๔			๗๔.๓๔			๕๘.๓๕	
จำนวนนักเรียน		๑๒			๒๑			๑๕	
ค่าเฉลี่ย	๒.๑	๓.๒	+๑.๑	๒.๗๒	๓.๕๔	+๐.๘๒	-๓.๒๖	๓.๘๖	+๐.๖๓
ค่าเฉลี่ยกลาง	๓.๕๖								

การพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ตารางที่ ๔ : ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๑ เอื้ออาทร

มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๑๑	๑๑	๐	๑๐	๑๐	๐	๑๐	๙	-๑
๒	๘	๘	๐	๑๒	๑๐	-๒	๑๑	๑๔	+๓
๓	๗	๘	+๑	๑๔	๑๓	-๑	๑๒	๙	-๓
๔	๑๔	๑๒	-๒	-	๑๓	-	๑๒	๑๓	+๑
๕	๘	๘	๐	๙	๑๐	+๑	๙	๑๑	+๒
๖	๑๓	๙	-๔	๙	๙	๐	-	๑๓	-
๗	๓	๙	+๓	๑๑	๑๒	+๑	๑๒	๑๕	+๒
๘	๑๒	-	-	๑๔	๑๒	-๒	-	-	-
๙	๑๓	๑๒	-๑	-	-	-	๑๑	๑๐	-๑
๑๐	๑๓	-	-	-	-	-	๑๑	๑๓	+๒
๑๑	๗	๑๒	+๕	-	๑๒	-	๑๓	๑๐	-๓
๑๒	๑๐	๑๒	+๒	๑๔	๑๔	๐	๑๑	๙	-๓
๑๓	๘	๑๐	+๒	๙	๑๐	+๑	๑๔	๑๕	+๑
๑๔	๑๒	๑๓	+๑	-	๑๕	-	๑๓	๑๕	+๒
๑๕	๖	-	-	๙	๑๓	+๔	๑๔	๑๔	๐
๑๖	๕	-	-	๑๕	๑๔	-๑	๑๓	๑๑	-๒
๑๗	๕	-	-	-	๘	-	-	-	-
๑๘	๑๓	-	-	-	-	-	๑๓	๑๓	๐
๑๙	๑๑	-	-	-	-	-	๑๔	๑๔	๐
๒๐	๙	-	-	๑๕	๑๔	-๑	-	-	-
๒๑	๘	๙	+๑	-	๑๔	-	-	-	-
๒๒	๑๓	๑๒	-๑	๑๒	๑๕	+๓	-	-	-
๒๓	-	-	-	-	๑๕	-	-	-	-
๒๔	-	-	-	-	๑๓	-	-	-	-
๒๕	๑๑	๑๒	+๑	-	๑๔	-	-	-	-
๒๖	-	-	-	-	๑๐	-	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	๘	-	-	-	-
รวม		๑๕๖.๙			๒๗๖			๒๐๗.๐๖	
จำนวนนักเรียน		๑๕			๒๓			๑๗	
ค่าเฉลี่ย	๙.๗๓	๑๐.๔๖	+๐.๗๓	๑๑.๗๖	๑๒	+๐.๒๔	๑๒.๐๖	๑๒.๑๘	+๐.๑๒
ค่าเฉลี่ยกลาง	๑๑.๖๓ (๗๗.๕๓%)								

การพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ตารางที่ ๕: ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๒ ทักษะทางสังคม
 มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๖	๖	๐	๕	๕	๐	๕	๖	+๑
๒	๖	๔	-๒	๖	๖	๐	๖	๖	๐
๓	๔	๕	+๑	๕	๖	+๑	๕	๗	+๒
๔	๖	๖	๐	-	๖	-	๕	๔	-๑
๕	๖	๖	๐	๓	๕	+๒	๕	๕	๐
๖	๕	๕	๐	๔	๓	-๑	๗	๖	-๑
๗	๒	๒	๐	๕	๕	๐	๔	๕	+๑
๘	๔	-	-	-	-	-	๕	๖	+๑
๙	๗	๗	๐	-	-	-	๗	-	-
๑๐	๗	๗	๐	-	-	-	๗	-	-
๑๑	๖	๕	-๑	๔	๕	+๑	๖	๕	-๑
๑๒	๕	๖	+๑	๔	๖	+๒	๕	๔	-๑
๑๓	๕	๕	๐	-	๓	-	๖	๕	-๑
๑๔	๖	๖	๐	๕	๕	๐	๖	๖	๐
๑๕	-	-	-	๗	๖	-๑	๖	๗	+๑
๑๖	-	-	-	-	-	-	๕	๕	๐
๑๗	๖	๖	๐	-	๖	-	-	-	-
๑๘	๔	๔	๐	๖	-	-	๗	๘	+๑
๑๙	๖	๖	๐	๕	๕	๐	๖	๕	-๑
๒๐	๔	๔	๐	๖	๖	๐	-	-	-
๒๑	๓	๓	๐	๔	๖	+๒	-	-	-
๒๒	๕	๕	๐	๕	๗	+๒	-	-	-
๒๓	๓	๕	+๒	๖	๗	+๑	-	-	-
๒๔	๕	๕	๐	๕	๖	+๑	-	-	-
๒๕	๕	๕	๐	-	-	-	-	-	-
๒๖	๖	๖	๐	-	๔	-	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		๑๑๑.๗๘			๑๑๘.๖			๘๙.๙๒	
จำนวนนักเรียน		๒๓			๒๐			๑๖	
ค่าเฉลี่ย	๔.๘๔	๔.๘๙	+๐.๐๕	๔.๘๗	๕.๙๓	+๑.๐๖	๕.๕๖	๕.๖๒	+๐.๐๖
ค่าเฉลี่ยกลาง	๕.๔๒ (๗๗.๔๒%)								

การพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ตารางที่ ๖ : ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๓ การเห็นคุณค่าในตนเอง มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๖	๔	-๒	๔	๔	๐	๕	๖	+๑
๒	๔	๖	+๒	๖	๕	-๑	๗	๕	-๒
๓	๔	๔	๐	๖	๖	๐	๖	๖	๐
๔	๕	-	-	-	๕	-	๖	๗	+๑
๕	๔	๕	+๑	๔	๔	๐	๕	๕	๐
๖	๖	๖	๐	๔	๔	๐	๗	๖	-๑
๗	๕	๗	+๒	๓	๔	+๑	๗	๖	-๑
๘	๖	-	-	๕	๖	+๑	๓	๕	+๒
๙	๖	-	-	-	-	-	๖	-	-
๑๐	๗	-	-	-	-	-	๗	-	-
๑๑	๕	๕	๐	๑	๕	+๔	๕	๖	+๑
๑๒	๕	๗	+๒	๓	๔	+๑	๓	-	-
๑๓	๕	๖	+๑	๔	๓	-๑	๗	๗	๐
๑๔	๕	-	-	๓	๔	+๑	๖	๖	๐
๑๕	-	-	-	๕	๔	-๑	๖	๕	-๑
๑๖	-	-	-	๖	-	-	๕	๖	+๑
๑๗	๗	๖	-๑	๕	๖	+๑	-	-	-
๑๘	๖	๕	-๑	-	-	-	๔	๕	+๑
๑๙	๔	๔	๐	๗	๔	+๓	๗	-	-
๒๐	๔	๔	๐	๕	๖	+๑	-	-	-
๒๑	๔	๖	+๒	๗	๖	-๑	-	-	-
๒๒	๗	๗	๐	๓	๖	+๓	-	-	-
๒๓	๓	๓	๐	๔	๖	+๒	-	-	-
๒๔	๖	๖	๐	๖	๗	+๑	-	-	-
๒๕	๕	๔	-๑	-	-	-	-	-	-
๒๖	๗	๗	๐	๔	๕	+๑	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		๑๐๑,๘๗			๙๙			๘๐,๙๒	
จำนวนนักเรียน		๑๙			๒๐			๑๔	
ค่าเฉลี่ย	๕.๑๐	๕.๓๖	+๐.๒๖	๔.๕๐	๔.๙๕	+๐.๔๕	๕.๖๔	๕.๗๘	+๐.๑๔
ค่าเฉลี่ยกลาง					๕.๓๑ (๗๕.๘๕%)				

การพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม
ตารางที่ ๗ : ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๔ ความสามารถในการ
ควบคุมอารมณ์ มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพคริสเตียน			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๕	๕	๐	๕	๗	+๒	๒	๓	+๑
๒	๓	๓	๐	๔	๔	๐	๕	๕	๐
๓	๔	๔	๐	๔	๔	๐	๗	๗	๐
๔	๗	-	-	-	๖	-	๖	๗	+๑
๕	๕	๔	-๑	๔	๔	๐	๔	๕	+๑
๖	๖	๖	๐	๔	๕	+๑	๕	๕	๐
๗	๕	๗	+๒	๖	๖	๐	๖	๕	-๑
๘	๕	-	-	๕	-	-	๓	๖	+๓
๙	๕	-	-	-	-	-	๖	-	-
๑๐	๖	-	-	-	-	-	๔	-	-
๑๑	๕	๗	+๒	-	๒	-	๗	๖	-๑
๑๒	๕	๕	๐	๖	๖	๐	๕	๗	+๒
๑๓	๔	๔	๐	๔	๕	+๑	๔	๕	+๑
๑๔	๕	-	-	-	๔	-	๔	๓	-๑
๑๕	-	-	-	๕	๕	๐	๔	๕	+๑
๑๖	-	-	-	๕	-	-	๖	๔	-๒
๑๗	๕	๓	-๒	๓	๔	+๑	-	-	-
๑๘	๔	๔	๐	-	-	-	๖	๗	+๑
๑๙	๕	๔	-๑	๓	๔	+๑	-	๕	-
๒๐	๔	๕	+๑	๕	๕	๐	-	-	-
๒๑	๕	๔	-๑	๔	๕	+๑	-	-	-
๒๒	๔	๔	๐	๖	๖	๐	-	-	-
๒๓	๔	๔	๐	๓	๓	๐	-	-	-
๒๔	๖	๗	+๑	๕	๖	+๑	-	-	-
๒๕	๗	๕	-๒	๖	๗	+๑	-	-	-
๒๖	๔	๕	+๑	๔	๕	+๑	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		๘๙.๘๗			๑๐๖.๐๕			๘๕.๒๘	
จำนวนนักเรียน		๑๙			๒๑			๑๖	
ค่าเฉลี่ย	๔.๗๓	๔.๗๓	๐	๔.๕	๕.๐๕	+๐.๕๕	๔.๙	๕.๓๓	+๐.๔๓
ค่าเฉลี่ยกลาง	๕.๐๒ (๗๑.๗๑%)								

การพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ตารางที่ ๘ : ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๕ ความสามารถในการลด ความคับข้องใจ มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพมหานคร			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๔	๔	๐	๔	๒	-๒	๓	๓	๐
๒	๒	๒	๐	๖	๕	-๑	๖	๖	๐
๓	๔	๕	+๑	๖	๕	-๑	๖	๖	๐
๔	๔	-	-	๓	๕	+๒	๕	๕	๐
๕	๕	๔	-๑	๓	๓	๐	๗	๖	-๑
๖	๗	๗	๐	๕	๕	๐	๔	๔	๐
๗	๕	๔	-๑	๕	๖	+๑	๗	๖	-๑
๘	๔	-	-	๔	-	-	๕	๔	-๑
๙	๖	-	-	-	-	-	๗	-	-
๑๐	๗	-	-	-	-	-	๗	-	-
๑๑	๖	๕	+๑	๒	๒	๐	๔	๓	-๑
๑๒	๕	๕	๐	๔	๕	+๑	๔	๔	๐
๑๓	๔	๕	+๑	๔	๖	+๒	๖	๕	-๑
๑๔	๗	-	-	๓	๓	๐	๖	๖	๐
๑๕	-	-	-	๔	๓	-๑	๗	๖	-๑
๑๖	-	-	-	๔	๔	๐	๕	๖	+๑
๑๗	๖	๖	๐	๕	๖	+๑	-	๓	-
๑๘	๕	๕	๐	-	-	-	๗	๖	-๑
๑๙	๕	๖	+๑	๓	๖	+๓	๗	-	-
๒๐	๔	๔	๐	๕	๕	๐	-	-	-
๒๑	๗	๗	๐	๖	๗	+๑	-	-	-
๒๒	๗	๗	๐	๗	๗	๐	-	-	-
๒๓	๔	๔	๐	๕	๖	+๑	-	-	-
๒๔	๗	๖	-๑	๕	๗	+๒	-	-	-
๒๕	๗	๖	-๑	๕	๔	-๑	-	-	-
๒๖	๖	๗	+๑	๔	๕	+๑	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		๘๙.๘๗			๑๐๖.๐๕			๘๕.๒๘	
จำนวนนักเรียน		๔๙			๒๑			๑๖	
ค่าเฉลี่ย	๕.๒๖	๕.๒๑	-๐.๐๕	๔.๔๕	๔.๘๖	+๐.๔๑	๕.๖	๕.๓	-๐.๓
ค่าเฉลี่ยกลาง					๕.๐๒ (๗๑.๗๑%)				

ค่าพัฒนาการด้านทักษะการคิด

ตารางที่ ๕ : ด้านทักษะการคิด ๒ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพคริสเตียน			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๔	๖	+๒	๔	๕	+๑	๖	๖	๐
๒	๕	๕	๐	๖	๕	+๑	๕	๔	-๑
๓	๔	๔	๐	๖	๕	+๑	๕	๕	๐
๔	๘	๕	+๑	๖	-	-	๖	๘	+๒
๕	๕	๑๐	+๕	๖	๖	+๑	๕	๖	+๑
๖	๕	๕	๐	๘	๖	+๒	-	๕	-
๗	๑๕	๑๕	๐	๔	๔	๐	๕	๘	+๓
๘	๖	-	-	๕	๕	๐	-	-	-
๙	๘	๘	๐	-	-	-	๖	๕	+๑
๑๐	๖	-	-	-	-	-	๔	๘	+๔
๑๑	๖	๕	+๑	๘	-	-	๘	๕	+๑
๑๒	๖	๘	+๑	๖	๕	-๑	๘	๖	-๑
๑๓	๖	๑๑	+๕	๖	๕	+๑	๕	๑๐	+๑
๑๔	๖	๑๓	+๖	๖	-	-	๕	๖	+๑
๑๕	๑๐	-	-	๕	๔	-๑	๖	๑๐	+๓
๑๖	๓	-	-	๕	๘	-๑	๘	๘	๐
๑๗	๕	-	-	๔	-	-	-	-	-
๑๘	๖	-	-	-	-	-	๖	๖	+๑
๑๙	๕	-	-	-	-	-	๘	๑๑	+๓
๒๐	๖	-	-	๕	๑๐	+๑	-	-	-
๒๑	๖	๖	+๑	๑๐	-	-	-	-	-
๒๒	๖	๔	-๒	๘	๕	-๓	-	-	-
๒๓	-	-	-	๑๕	-	-	-	-	-
๒๔	-	-	-	๑๒	-	-	-	-	-
๒๕	๘	๑๐	+๒	๕	๑๑	+๑	-	-	-
๒๖	-	-	-	๖	-	-	-	-	-
๒๗	-	-	-	๑๑	-	-	-	-	-
รวม		๑๒๘.๗			๑๐๐.๕๔			๑๓๗.๐๒	
จำนวนนักเรียน		๑๕			๑๔			๑๗	
ค่าเฉลี่ย	๗.๑๓	๘.๕๗	+๑.๔๐	๖.๗๑	๗.๒๑	+๐.๕๕	๖.๖๘	๘.๐๖	+๑.๓๘
ค่าเฉลี่ยกลาง	๗.๕๗ (๕๓.๑๓%)								

การพัฒนาการด้านทักษะการคิด

ตารางที่ ๑๐ : ด้านทักษะการคิด ๓ การคิดอย่างสร้างสรรค์

มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรุงเทพคริสเตียน			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๓	๓	๐	๘	๑๖	+๘	๕	๖	-๓
๒	๓	๘	+๕	๕	๑๕	+๑๐	๑๒	๑๑	-๑
๓	๕	๖	+๑	๑๐	๒๐	+๑๐	๑๒	๑๔	+๒
๔	๑๕	๑๘	+๓	-	๑๒	-	๑๑	๑๑	๐
๕	๑๑	๑๔	+๓	๖	๑๒	+๖	๔	๓	+๓
๖	๑๒	๘	-๔	๘	๑๓	+๕	-	๑๔	-
๗	๑๕	๑๓	-๒	๖	๕	+๓	๘	๘	๐
๘	๑๐	-	-	๑๒	๑๑	-๑	-	-	-
๙	๑๔	๑๑	-๓	-	-	-	๑๕	๑๖	+๑
๑๐	๑๒	-	-	-	-	-	๕	๑๐	+๑
๑๑	๖	๑๑	+๕	-	๑๔	-	๑๕	๑๕	๐
๑๒	๑๑	๑๖	+๕	๘	๑๑	+๓	๑๑	๘	-๓
๑๓	๑๖	๑๓	+๑	๑๐	๕	-๑	๑๒	๑๒	๐
๑๔	๑๓	๑๓	๐	-	๖	-	๑๔	๑๕	+๑
๑๕	๑๖	-	-	๖	๓	+๑	๑๓	๑๓	๐
๑๖	๖	-	-	๑๔	๑๕	+๑	๑๒	๑๓	+๑
๑๗	๘	-	-	-	๑๑	-	-	-	-
๑๘	๑๒	-	-	-	-	-	๑๐	๑๑	+๑
๑๙	๘	-	-	-	-	-	๑๑	๑๖	+๕
๒๐	๓	-	-	๕	๑๑	+๒	-	-	-
๒๑	๑๐	๓	-๓	-	๑๕	-	-	-	-
๒๒	๕	๔	-๕	๕	๑๐	+๑	-	-	-
๒๓	-	-	-	-	๒๐	-	-	-	-
๒๔	-	-	-	-	๑๕	-	-	-	-
๒๕	๘	๑๓	+๕	๑๘	๑๕	+๑	-	-	-
๒๖	-	-	-	-	๕	-	-	-	-
๒๗	-	-	-	-	๑๕	-	-	-	-
รวม		๑๖๕.๕๕			๒๓๕.๖๒			๑๗๕.๕๔	
จำนวนนักเรียน		๑๕			๒๒			๑๓	
ค่าเฉลี่ย	๑๐.๘๖	๑๑.๓๓	+๐.๔๗	๕.๕๐	๑๒.๓๑	+๓.๒๑	๑๑.๑๒	๑๑.๖๒	+๐.๕
ค่าเฉลี่ยกลาง	๑๑.๕๘ (๕๕.๕%)								

การพัฒนาการด้านทักษะการคิด

ตารางที่ ๑๑ : ด้านทักษะการคิด ๔ Creativity Test

มัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนคนที่	กรงเทพคริสเตียน			บดินทรเดชา			สตรีวิทยา		
	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง	ก่อน	หลัง	ค่าต่าง
๑	๓๐	๔๑.๖	+๑๑.๖	๒๕	๓๔.๗	+๙.๗	๓๕	๕๔.๑	+๑๙.๑
๒	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑	๒๔	๓๓.๓	+๙.๓	๒๖	๓๖.๑	+๑๐.๑
๓	๒๒	๓๐.๕	+๘.๕	๑๕	๒๖.๓	+๑๑.๓	๒๕	๓๔.๗	+๙.๗
๔	๒๓	๓๑.๕	+๘.๕	๒๘	๓๘.๘	+๑๐.๘	๓๖	๕๐	+๑๔
๕	๒๖	๓๖.๑	+๑๐.๑	๒๗	๓๗.๖	+๑๐.๖	๓๕	๔๘.๖	+๑๓.๖
๖	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑	๑๕	๒๖.๓	+๑๑.๓	๓๔	๔๗.๒	+๑๓.๒
๗	๓๖	๕๐.๐	+๑๔	๑๘	๒๕.๐	+๗	๒๕	+๑๓๔.๗	+๙.๗
๘	-	-	-	๒๓	๓๑.๕	+๘.๕	-	-	-
๙	๔๐	๕๕.๕	+๑๕.๕	-	-	-	๓๔	๔๗.๒	+๑๓.๒
๑๐	-	-	-	-	-	-	๒๕	๓๔.๗	+๙.๗
๑๑	๒๔	๓๓.๓	+๙.๓	๒๔	๓๓.๓	+๙.๓	๒๕	๓๔.๗	+๙.๗
๑๒	๒๕	๔๐.๒	+๑๕.๒	๔๐	๕๕.๕	+๑๕.๕	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑
๑๓	-	-	-	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑	๒๕	๓๔.๗	+๙.๗
๑๔	๓๑	๔๑.๐	+๑๐	๒๔	๓๓.๓	+๙.๓	๔๓	๕๕.๕	+๑๒.๕
๑๕	๔๗	๖๕.๒	+๑๘.๒	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑	๓๖	๕๐.๐	+๑๔
๑๖	-	-	-	๒๘	๓๘.๘	+๑๐.๘	๔๔	๖๑.๑	+๑๗.๑
๑๗	๔๘	๖๖.๖	+๑๘.๖	๒๒	๓๐.๕	+๘.๕	-	-	-
๑๘	๒๘	๓๘.๘	+๑๐.๘	-	-	-	๓๒	๔๔.๔	+๑๒.๔
๑๙	๒๗	๓๗.๖	+๑๐.๖	๒๘	๓๘.๘	+๑๐.๘	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑
๒๐	๒๔	๓๓.๓	+๙.๓	๒๕	๔๐.๒	+๑๕.๒	-	-	-
๒๑	๒๕	๓๔.๗	+๙.๗	๓๒	๔๔.๔	+๑๒.๔	-	-	-
๒๒	๒๔	๓๓.๓	+๙.๓	๒๒	๓๐.๕	+๘.๕	-	-	-
๒๓	๒๖	๓๖.๑	+๑๐.๑	๔๕	๖๕.๕	+๒๐.๕	-	-	-
๒๔	๓๐	๔๑.๖	+๑๑.๖	-	-	-	-	-	-
๒๕	๒๕	๔๐.๒	+๑๕.๒	๕๐	๖๕.๕	+๑๕.๕	-	-	-
๒๖	๓๕	๔๘.๖	+๑๓.๖	๒๘	๓๘.๘	+๑๐.๘	-	-	-
๒๗	๓๖	๕๐.๐	+๑๔	๒๓	๓๑.๕	+๘.๕	-	-	-
๒๘	๒๑	๒๕.๑	+๔.๑	-	-	-	-	-	-
รวม		๗๐๒.๖			๖๑๕.๓๕			๕๒๕.๖๘	
จำนวนนักเรียน		๒๔			๒๓			๑๗	
ค่าเฉลี่ย	๒๕.๒๕	๔๐.๖๓	+๑๕.๓๘	๒๖.๕๓	๓๗.๕๘	+๑๐.๐๕	๓๐.๕๘	๔๗.๕๐	+๑๖.๙๒
ค่าเฉลี่ยกลาง	๒๘.๘๘ (๔๐.๑๑%)								

ผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา :-

ดร. รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร. สิริพร บุญญานันต์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

คณะนักวิจัย :-

รศ. ดร. ลำอาน หิรัญบุรณะ

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มศว.

นางสาวอรทัย เกิดภิบาล

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มศว.

นางจิราภรณ์ ชิตกุล

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

นางศิริณี เพ็ชรเจริญ

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

นางสาวชนิดา อ่อนเจริญ

โรงเรียนสตรีวิทยา

ผู้รับผิดชอบโครงการ :-

ดร. รุ่งเรือง สุขาภิรมย์

หัวหน้าโครงการ

นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา

ประจำโครงการ

นายสมชาย บัวเล็ก

ประจำโครงการ

นางกนกพร ถนอมกลิ่น

ประจำโครงการ

นางเนตรนิล หนูชูแก้ว

ประสานงานโครงการ

บรรณาธิการ :-

นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา

นางกนกพร ถนอมกลิ่น

ผู้ประสานงานการพิมพ์และพิสูจน์อักษร :-

นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา

นางกนกพร ถนอมกลิ่น

๒๐๒๑
๒๐๒๑
๒๐๒๑

สำนักพัฒนาการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.)

ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๖๘ ๗๑๒๓ ต่อ ๒๕๒๖ โทรสาร ๐ ๒๖๖๘ ๗๓๒๕

หากท่านต้องการเอกสารฉบับนี้ สามารถ Download ได้จาก

Website : <http://www.onec.go.th>

